

تەنەكە

پۇمان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زده‌ین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

یه‌شار که‌مال

ته‌نه‌که

رۆمان

شوکور مسته‌فا

له‌ تورکییه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌کوردی

ناوی کتیب: تهنهکه - رۆمان
نووسینی: یهشار کهمال
وهرگێرانی له تورکییهوه: شوکور مستهفا
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۶۲
دهرهینانی هونهری ناوهوه: ئاراس نهکرهم
بهرگ: مهريهم مونهقییان
چاپی دووهم، ههولیر - ۲۰۱۰
له بهرپوهه رایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان له ههولیر ژماره ۱۷۷ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوهتی

سئ مانگ بوو قهزا بئ قاي مقام بوو. ره سوول هفهنی، کاتبی ته حریرات به بریکاری. ئەو له جیی قای مقام بوو. ئەویش سه رت گرتبا و بنت گرتبا پیریککی بئ دهسه لات و به زمانه ساز بوو. له سئ به ری خوئی ده پرینگایه وه. هیچ کاری به م کابرایه رانه ده به را.

مانگی گولانیش هات و ئیجازه وه رگرتنی چه لتووک چاندن دهستی پی کرد. خه لکه که له جه نگی نه خسه کیشانی کشتوکال و به کردانی زهویوزار و شه ر و هه رای ئاو و ئاودیری و کرین و فرۆتن و دهسبری و دادۆشین و تیکه وتن و ته فره خواردندا بوون. ره سوول هفهنی بریکاری قای مقامیش ده یگوت:

«من لووت له کاری چه لتووک وه ناژهنم. ئەگه ر زانیومه والی له کارم دهخا لووتی تیوه ناژهنم و ناژهنم» و له مه زیاتر چیی تری نه ده گوت.

ره سوول هفهنیه ک. ره سوول هفهنی ئەو هه موو سالان و سه رده مانه که قهت دهستی له م جه ره کاروباره وه رنه ده دا، چما نه یده زانی چییان له بن دایه؟ قهت له گه ل چه لتووک چیندا. له گه ل ئەم بئ نامووسانه دا جگی هه لده دا، قهت له گه ل ئەم داوینته رانه دا له سه ر په تی یاری پی ده کرا؟ چما نه یده زانی ئەم چه ند سه له له سه ر چه لتووک چیی به سه ر هاتبوو؟ ئەگه ر ئیجازه ی به ئوقچی ئوغلی بدایه زهویوزاره که ی کن گوندی سازلی ده ره ی بکر دایه به چه لتووک، نه ک ئیجازه، مۆرکی به بی بریاری لیژنه ی چه لتووک بکر دایه، ده ی توانی بیست هه زار لیره ی به رتیل وه چه نگ که وتایه. ده ی توانی بۆ ئاویش هینده ی وه رگرتایه. به لام ئەوه ندی بۆی لوبا و کرابا، پیی له ته خته ی چرووک نه دنا و هینده ی له دهستی هاتبا دریغیی نه ده کرد. زۆر چاک ده ی زانی کار له گه ل چه لتووک چیندا وه ک ئەوه وابوو که له گه ل سه گاندا له جه والیکدا به وه پیه وه.

هممو له لايي مورتهزا ئاغاي قهره داغ ئوغلو له لايي. به لاي وا قهت نه بووه و نابيتتوه. دهيوو سيكي وا بوو له هەر كونيكه وه رهسوولفه نيني ديتبا، دهیگوت: «ئیی ئیره سوولفه نی ئیره سوولفه نی، بیستمانه وه، به لای دوا پیرامان بیسته وه، ئیجازه کانت مؤزنه کردوه. چۆن دهی ئیره سوولفه نی؟ ئیمه له گه ل باوکتدا دهسته برا بووین. ئی ئیره سوولفه نی، بیستومه دهی به بریکاری قایمقام. ئیتر هەر به جاری دهی به ئاغای ئاغایان. به لای ئەمرۆ بیستمانه وه ئیره سوولفه نی.»

ره سوولفه نیش له پیش مورتهزا ئاغادا ملی لار ده کردوه و دهسته ونه زهر راده وهستا و چۆن بۆ هه موو که سی و له هه موو شوینی و هه موو وهختی، بۆ ئه ویش له ته هی دلایه وه پی ده که نی و ده یگوت: «چ پکه یین. ئاغام. به ساییی سه ری ئیوه وه،» و شه پقه که ی به ریزه وه بۆ داده گرت و تی ده پیری.

«ئیی ئیره سوولفه نی، تو چاکه ی وات لی ناوه شیتته وه؟ دۆستیکی گیانی به گیانی نیت. ئه ی هەر ئه مه نییه پیاو له پهل و پۆ ده خا ئیره سوولفه نی؟»
ره سوولفه نیش که له دواوه ئه م قسانه ی به رگوئی ده که وت سه ره له نوئی به ریزه وه شه پقه که ی بۆ داده گرتته وه و ده یگوت:

«به ساییی سه ری ئیوه وه جه نابی ئاغا.» و ده رۆیشت. ها ئەمرۆ ها سبه ی مانگی گولانه. لیژنه ی چه لتوو ک کۆری له سه ر کۆر ده به ست. به لام ئیجازه ی زه وییه کی لی نه ده بووه وه. پزیشکی له رزوتی قهرکردنیش به لایه ک بوو له گوین ره سوولفه نی. ئه ویش خوئی له قهره ی ئیمزا و میمزا نه ده دا و زۆر ده ترسا.

هه رچی چه لتوو کچینی بوون شه و و رۆژ به ده ور به ری ره سوولفه نی دا ده خولانه وه و کلکه سووتیان له پیش ده کرد. ره سوولفه نیش که بیگوتایه نا خواش له قسه ی خوئی په ژیوانی نه ده کردوه.

ده یگوت: «مه که ن. پیاوی چاپن مه که ن.» ملی لار ده کردوه و فرمیسی درشت درشتی له چاودا قه تیس ده ما. «ده پارایه وه و ده یگوت «مه که پیاوی چابه جه نابی ئاغا مه که. ئیوه ئاغایه کی گه وره و گرانب. چتان له ره سوولئیکی

وهكو من دوهوئ؟ سهري بگري و بنى بگري بهه مووى سال و نيوپكم ماوه بو
ته قاويتى. گوناھ و وهبالى مال و مندالم مهخه نه سستوى خوٲان. بهو كاروهم
مه گلپن.»

رؤٲيكيان چه آتوو كچينه كان هينده بيان دهور و خول دا و هيندهى تى
وروكان ره سوول هفهنى، نهو كابرا ژير و له سه ره خوٲيه له پيستي خوٲى دهرچوو
و پر به دنيا قيژاندى، گوتى:

«ئىستيحفا ده كم، جارِس و وه رهن بووم، گه وادينه. ئىستيحفا ده كم.
به جارِى جارستان كردم.»

زورى نه خاياند ئىستيحفانامه كهى به دور و دويژى نووس. پينج روپه پرى
ته و او له چاپ دا. نهوى ئىستيحفانامه كهى بخويندايه وه جهرگ و هه ناوى
له توپهت دهبوو. هه رچيپه كهى له مه و داي نه م مانگه بريكارپيه به سه رها تبوو و چ
دردى سه رپيه كهى كيشابوو هه مووى يه كه به يه كه نووسيبوو. به ره كهت دا
هه ندئى له كار به دستان و سه ركردهى ژه ندارم تى كه وتن، ئىستيحفانامه كهى بيان
له دست رافراندا، چاپوو كهس نه بخوينده وه.

ره سوول هفهنى چاوى قووچاند. به وپه پرى جيديه ته وه ئىستيحفانامه كهى له
پيش چاوى كار به دستان و سه رهك ژه ندارم دراند. پارچه كاغه زه كانى
هه ريه كه هيندهى له ته نيسكى لى كردن و له سه ر ميژه كهى وهك ته پوٲلكه
له سه ريه كه هه لچنين. نهجا به ده سستى راي مالىيه نيو له پى راستى و
هاويشتييه ناو سه به تهى ژير ميژه كه يه وه.

له پر ئىستيحفا كهى، قبوٲ كردنى ئىستيحفا كهى، ره زيل و سه فيل كه وتن و
بو پينج و پوٲ سووك و ريسوايونى و بيكارى، وهك هه و ره تريشقه به بهر
چاويا چه خماخه بيان دا. خه م و په ژاره داي گرت. به رچاوى رهش و تاريك،
قه يرئ گيژبوو و له سه ر توٲقى سه ر خولايه وه. له پاشان بو شايييه كه وهك ژه هر
له ناو هه ناويا په پكهى خوارد. ره سوول هفهنى بيان جار يكي جارئاسايى بو
كوٲوونه وهى ليژنه بانگ نه كرد. ده ترسا، پيى و ابو، له وئى فه لاهه تىكي گه و رهى

چاوهنۆره، دهستی بۆ هیچ کاغهزێ که له لیژنهکهوه هاتبا، نهدهبرد. ههرچیی دههاته کن لهبهری دهکرووزایهوه و دهیگوت:

«کهی بئ ئەم قایمقامه تەشریف بێنی و رزگارم بئ. تا ئەم چەلتوو کچێتانه تەختیان بەخت نەکردووم بارسووک و سەرسەلامەت رزگارم بوايه.»
دهیانگوت: «ئێستیحفا بکه رەسوولەفەنی. لەم بریکارییه ئێستیحفا بکه، با ماویه کیش سەرەک ژاندارم بریکار بئ.»

هممیشە ملی لار دەکردهوه و دهیگوت: «نایکەم. وهزیفهیه و له پاشملەم دەلێن: تۆ سەیی سەیی ئەم رەسوولەفەنییه کهساسه بریکارییهکی قایمقامی پێ به پێوهنه برا، خو له ئەرک دزینهوه و هەلاتن له من دووشتیتهوه؟ من کارامهیهکی سی سالی دهولەتم.»

کێرد گهیشته هیسکان، ئەم بارودۆخه وا رۆیشتبا نه چەلتوو ک دهچیندرا، و نه هیچ. له دژ رەسوولەفەنی بروسکه لهسەر بروسکه لی درا، بۆ ئەنقەرە، بۆ ئەدنه، بۆ ئەم لا، بۆ ئەم لا. بەرتیلخۆزی، بئ ناموسی، بئ کاری، له ههموو بابەتیکیان بۆ تی چاند. جارێ دهیاننوسی، ژنهکه سۆزانی و داوینته پە، جارێ دهیانگوت کچهکهی بهپاره دهفرۆشی، جارێ دهیانگوت شهو و پوژ خهريکی ئارهق هەلقوراندنه و له ژووری قایمقام پي به دنیا دهنه پێنی و عهربه دهکا. ئەم ههموو بروسکانه لهو دهقیقه و سهعاتهوهی لی دهران سههله بهر وهک فاتیحا له بهرده کران و دهخویندرانهوه. کارگیری پۆسته و تهلگراف پێش ئەوهی له تهلی بدایه نمونهیهکی له بهر بروسکه کان دهگرتهوه، له پێش خوئی دای دهنه. هەر کهسی هاتبا بۆی دهخویندهوه. بهلام برووسکه کان، نه له ئەنقەرە و نه له ئەنه دۆلهوه هیچ سهروسۆراختیکیان نهبوو. دیاریوو کاربه دهستانی ئهوی به جارێ وههز بووبوون. هەر له دوورهوه گوئیان له دههۆل بوو.

رەسوولەفەنی هەرکه له دایه ره وهدهرده کهوت له هیچ لایهک لای نهدهدا، ری و راست دهگه راپهوه مائی. سی سالی خشت بوو ئەم کابرایه ئاوابوو. شان و شهپتلیک داکهوتوو و رهنگ و روو سیسه له و چرچه له. له تاو خەم و خهفته

پیلووی چاوی لیک هه‌لنه‌ده‌برین پروانیتته ده‌وروبه‌ری خوئی بزانی دنیا چ باسه. کوتومت هه‌ر ده‌تگوت ماستی مه‌ییوه، وه‌ک بت وابوو.

گه‌رما له‌گه‌ل مانگی گولاندا ده‌ست پی ده‌کا. هه‌ر که گولیکی زه‌رد و سوور و ئال و موور و وه‌نه‌وشه‌یی و سپی له‌ ده‌شت و ده‌ر و زوورگ و هه‌له‌ت سه‌ر هه‌لده‌دن و سوئسن و هه‌لاله‌ و به‌ییوون بۆنیان خووش ده‌بی، دنیا که‌سک و سه‌وز هه‌لده‌گه‌ری و سه‌رتاپا له‌ ته‌روبری ده‌نیشی و پاک و خاوین ده‌شووریتته‌وه و چریسکه چریسک ده‌چریسکیتته‌وه و گه‌رمای چوقورئوا باروبنه ده‌خا و ده‌وار هه‌لده‌دا.

مائی ره‌سوولفه‌نی له‌ ناو سه‌ساریکی به‌رزه دیواردا بوو. باخچه‌که‌یان پینچ دار کالپتۆزی گه‌ل ره‌نگ تاریکی تیدا بوو. له‌ ده‌رکه‌ی حه‌وشه‌وه تا به‌ر مائی مؤزاییک و کاشی بوو. ده‌ر و دیوار به‌ره‌نگی په‌میی ره‌نگ کرابوو. سه‌ر ده‌رکه، رووه‌و باشوور، کۆته‌له‌ ئه‌سپیکی پيدا چه‌قیندرا بوو. کۆته‌له‌که کوه‌که و سه‌له‌که‌سییر و ریفنه و قوژاخه دارکاژیکی زۆری پتیه هه‌لواسرابوو. په‌نجه‌ره‌کان وه‌ک چوری شیر سپی، دادرابوونه‌وه.

ده‌رکه‌ی حه‌وشه‌ قاوه‌یی بوو. ته‌ماشای هه‌ر گۆشه‌یه‌کت ده‌کرد ناله ئه‌سپیکی پيدا داکوترا بوو. ره‌سوولفه‌نی ده‌ستی بۆ ده‌رکوتی ده‌رکه ده‌برد و نه‌ده‌برد ده‌رکه ده‌کرایه‌وه.

ره‌سوولفه‌نی به‌بزه هه‌ره نازداره‌که‌ی، به‌بزه ساواپانه‌که‌ی ده‌یگوت:

«رۆژباش خانم.»

خانمیش وه‌ک ره‌سوولفه‌نی چکۆله، هه‌ر هینده‌ی تۆزۆ بوو. سه‌ره‌پۆشیکی تا بلتی سپیی به‌سه‌ریدا ده‌دا. چاوی تا بلتی گه‌وره و درشت بوون. هه‌میشه تارماییه‌کی خه‌مناکیان به‌سه‌روه‌وه بوو. له‌ سه‌روه‌وه دوو دانای پیشه‌وه‌ی زۆر گه‌وره بوون. ده‌که‌وتنه سه‌ر لیوی به‌لام وه‌نه‌بی دزیو و ناشیرینی کردبن. به‌پتیه‌وانه، لی بووبوون به‌نه‌خش و هینده‌ی تریان شوخ و به‌ده‌و کردبوون. ئه‌م دانه قولینگه‌بیانه به‌هه‌رکه‌سپیکی تره‌وه بووایه‌ن، چ پیاو چ ژن، هینده‌ی

نارهزا و دزیو دهکردن پیاو نهیو پیرایه سهیری بکا .

خانمیش له لایهکی دهرکهوه دهووستا و بهوپه پری ریز و میهره بانیهوه دهیگوت: «بهخیر بیتیهوه رهسوولهفهنی.»

ئهوجا بهکاوهخۆ هیدی هیدی، ههنگاوێک دوور له دووی میردهکهی دهویشته و بهرهو ژوور دهچوون. رهسوولهفهنی له ژیر بالکۆنه شینهکهدا دهووستا و له پیرهوهکه پیلایوی دادهکهند و لهسهه ئهسکه میلێک دادهنیشته و ههردوو قاچی درێژ دهکرد. خانمیش ههردوو پیتی سهعاتی دهشیتلا و دهشتن.

لهم ماوهیهدا ئهجا کچهکهیان دههاته خوارێ. نۆزده سالانه بوو. برۆ رهش، چاو رهش، جل و بهرگی هههه مۆده و باوی لهبهردهکرد. تا دست بگری که لهگهت، ههه دهتگوت نهمامه چناره:

«بهخیر بیتیهوه باوه گیان.»

رهسوولهفهنی سههه ههلههه پیری و بوی دهگرژایهوه.

هیشته دهستی یۆ دهرکوت نهبردبوو دهرکه کرایهوه. چاوی ژنهکهی بهدی نهکرد. سپیتیهکی خهیا لای به بهرچاویا دههات و دهچوو. گوئی له «بهخیر بیتیهوه»ی ژنهکهشی نهبوو. بهره ژوور چوو، نه له پیرهوهکه وهستا و نه پیلایوهکانی داگهند. ری و راست بهسهه رکهوت. بهبیحالی خۆی هاویشته سهه تهختهکه. رهنگی بهجاری په پیریوو. وهک زهریدی دووکه له جگهه دهچوو، بگره زهردریش. دم و چاوی هیندهی دیکه چرچ و لۆچ بووبوو. لۆچی نیوچاوانی وهک دهمه سیکارد. تیژ تیژ ههلههه قیوون. بزهی وهک بهسهه لئیوهوه تاسابی وابوو.

خانم بهپهشئوییهوه:

«چ بووه؟ چیت لئ قهوماوه؟ رهسوولهفهنی چ بوو؟» رهسوولهفهنی چاوی قووچاندبوو، سههه بهدیواره بهگه چ سپیکاری کراوهکهوه نابوو.

«چ بوو؟»

بههئاوشیههکهوه لئیوی لهبهههه که ههلههه. ئهجا سههه سپیههکهی له

دیوارهکه جوئ کردهوه.

«بۆ قهزایهکی دیکهه م پادهگویتزن. برووسکهیهکی زۆریان له دژ لئ داوم.
به لئ خانم.»

«بنوو، بنوو. مالیان به قورگیرئ، مالیان به قوربگیرئ، بنوو.»
کچه له فیکهه خۆی گهیشته. ههروهک له ویتیش نه بئ، خۆی له هه موو شتئ
نه بان کرد.

دایکی په پیتا په پیتا له خۆی ده دا:

«بنوو، مالیان به قوربگیرئ، بنوو. چمان لئ کردبوون؟ چه ندمان له دست
هات چاکه مان له گه لدا کردن. بنوو.»

په سوولفه نه نی سه ری هه ره به دیواره که وه بوو، دهم و چاوی وهک مه رمه پ،
ساردوسر، بئ جوولئه، ئه وهی په سوولفه نه نی دهناسی، دیتبای سهت سویند و
قورئانی ده خوارد ئه م پیاوه په سوولفه نه نی نییه و نه بووه. چۆن ئه مه ئه و پیاوه
دهم و چاوی ساواپانه به گالته وگه پ و قسه خۆشه یه؟ قهت ناشئ و نه بووه.

«بنوو. کویراییتان دایئ. چیمان لئ کردبوون؟ بنوو.»

په سوولفه نه نی وهک له خه ویکئ قوول خه به ری بئته وه سه ری هه لئیری، رۆژ
ئاوا بووبوو:

«خانم بۆ هیچ خه فهت ناخۆم، ته نیا بۆ ئه وه خه فهت ده خۆم که سا لیکم
به خشتئ له ماله که ی خۆمدا به سه رنه برد. ئا بۆ ئه وه خه فهت ده خۆم، خانم.
به لئ بۆ ئه وه خه فت ده خۆم. کر به خانم کر به. خوا که ریمه.»

خانم گوئی:

«بنوو، بنوو. شتی وا چۆن ده بی؟»

چاوی چاوی هه ریه که بووبوو به کانیا ویک.

په سوولفه نه نی بۆ سه به ینی له مال نه هاته دهر، بۆ دوو سه به ی نه هاته دهر.
پازده رۆژ بوو، په سوولفه نه نی هه موو رۆژیکئ خوا به م باس و خواس و خه به ره

ناخۆشانه وه دهگه راپه وه مالى. دنيای تيك دهشپواند. رۆژ له دواى رۆژيش خه بهرى ناخۆش هيندهى ديكه زيتر ده بوون. رۆژ له پاش رۆژ «بنوو، بنوو»ى خانم ده بوو به قيژه و زريكه «بنوو بنوو، ههى گاويرينه. هۆ داسنينه. هۆ بى ئاين و ئاكارينه. هۆ خوینمژينه. بنوو.»

خانم. بهم رۆژگارى خوايه دهستيكي له سه ر دلئى و دهستيكي به كۆلۆمى دهركه وه بوو، به ترس و له رزه وه چاوه رپئى ميتردهكهى ده كرد. ههركه له ده ره وه تريهى پئى يه كئى به اتايه خورپه له دلئيه وه ده هات و دهنگوت ئاخۆ ديسان خه بهرى چ مالىوتيرانئيه كى ترى به رگوى كه وئته وه.

ئهم زه وييهى ده سال له مه وه به ر كريبوو. چه ند سال بوو هيندهيان ئهم مال و ئهو مال كرده بوو، ئه وه نديهان له خانووى دارووخاو و ته پيو و پر له مۆرانه و ته خته كالۆس و شيدار و به شۆر هكاتدا مابوونه وه تهقى له جه رگى كرده بوون و ئاراميان له به ر بربوو.

يه كه م سال هيج. بۆ سالى دووهم به ردى بۆ هينا. له ناوه ندى جئ خانووه كهى خري كرده وه. سئيه م سال چينكو. پئنجهم سال ده ست به شووره و ديوارى هه وشه كرا. شه شه م سال سه رى گيرا.

رئيك سالى ده يم به په مه يى گه چمال كرا. ره سوول هفنهى گواستئيه وه خانووى تازه. له هى وهكو خۆئى نوخشه بئى. زۆر به ختيار و دل سوۆز بوون. ميتر و ژن چه ند هه وتوو و مانگ له باس و خواسى خانووه پۆر به ولاره شه مه يان له هيجى تر نه كرد. له باره ي په نجه ره بئى چه ند رۆژ قسه يان كرد. له كوئى دانانى كولدانى ده بوو به مه سه له يه كى گه وه و گران. به ئئى له م ژيانه دا، كه ئاوا بوو و ئاوا به سه ر ده چوو. ئه وه ي كرا كرا و ئه وه ي رووى دا رووى دا. خوا كرده ره سوول هفنهى بوو به بريكارى قايمقام. له هه وه ل رۆژه كانئيا هه ر ئه وه بوو له خۆشئيبان سه رى به ر گومه زى ئاسمان نه ده كه وت. به لام له ر رۆژه وه ي چه ئتووكى نه حله تى په يدا بوو بوو. ماله كه بوو بوو به يه كه پارچه پرسه و به هى. ئيش و كار رووى له دژوارى ده كرد. گيروگرفت ته نگى به خاوه ن كار هه لچنئبوو. ئاغاي چه ئتووكچئن كه تا ئئستا په روايان به ره سوول هفنهى

نهبوو. ئيتىر زۆر بەپەرەرواوه. وهك گەري و تيبان ئالا بئ و خو ليقتوتار كىردنى دژوار بئ و ايان لهبارهوه قسه دهكرد. ههركه زانييان برووسكه و تهلگراف سوودى نهبوو و هيچى بههيچ نهكرد ئهجا لئى بهگهف و هه رهشه كهوتن.

پاش نيوهروانى رهسوولفههنى بهرهو مالى دهگهرايهوه. تهق لووتى بوو بهلووتى مورتەزا ئاغاوه. چاوى پهريبووه تۆقى سهرى. پيشى لئى گرت، گوتى:

«ئيرهسوولفههنى. ئيرهسوولفههنى. ئهوه سهروهت و سامانهى بهخاكه وهم وهكردوه خوئى سته سهگى وهكو تۆ دئىنى. ده ئهه ئيمزا گواوييهت بهكاغهزهكانهوه نئ ئيتىر بهسه، نابئ؟ خو له بهر چاوى كالى تۆ سهروهتى خوهم بهدهم باوه نادهم. ئيرهسوولفههنى، زۆر چاك ئهوه بزانه، كه گوللهيهك بهپهنا قرۆشه.»

رهسوولفههنى ههركه ناوى پهنا قرۆشى بيست قهدهرى له شوئنهكهى خویدا وهك فرۆكه خولايهوه. ويستى بزى بيتئ، بزى نههاتئ، شلهزا. ئهنا مورتەزا ئاغا پىلى گرت:

«بهپهنا قرۆشه.»

رهسوولفههنى كه مئ بهخویدا هاتهوه:

«ئهوه بهراستتانه جهنابى ئاغا؟ بهراستتانه؟ باشه من چيم لئى كردووى؟»

ئاغا تووره بوو:

«لهمه زياتر چ دهكهى بهزىد؟ ماله كه مت بهسهردا رووخاندم.»

رهسوولفههنى كه مئ زيتىر بهخویدا هاتهوه. دۆخى جارانى به بهر هاتهوه و بزى هاتئ. بهويه پى پزهوه شهپقهكهى لهسهه داگرت و سلاوى له ئاغا كرد:

«بهسهه چاوان جهنابى ئاغا. له ساي سهرى جهنابتانهوه ههموو شتى، جهنابى ئاغا.»

مورتەزا ئاغاي زۆر چاك دهناسى. دهيزانى گهلهيهك پياوى كوشتبوو و چۆنىش ئهه تاوانباريانهى دهيزه بهدهرخۆنه كردبوو. دهيزانى چۆنى تهله بۆ ئهفسهرى ژاندارم، شوكرى بهگ نابوووه و بهچ جورئىكى كوشتبوو.

وشه‌ی «په‌نجا قرۆش» له مێشکیدا وهک گولله ده‌خولایه‌وه. وه‌کو مردوو گه‌یشه‌ مأل. ئیدی هه‌ر له‌و ساوه‌ شه‌وانه‌ ده‌رگا کولۆم له‌سه‌ر کولۆم ده‌درا. په‌نچه‌ره‌کانی پرکرد له‌ تووره‌که‌ لم. ته‌نانه‌ت دووکه‌ لکیشه‌کانیشی به‌تووره‌که‌ لم ئاخنی. ده‌ترسا بۆمبای تۆ باوین. تا خوا رۆژی ده‌کرده‌وه‌ خه‌و نه‌ده‌چوووه‌ چاوی. پیتی وابوو ها ئیستا ها تۆزیکێ تر به‌سه‌ریدا ده‌دن. له‌ هێسک و پێست پتر هێجی دیکه‌ی به‌ به‌روه‌ نه‌ما. به‌لام خه‌به‌ریکی خۆشی پتی گه‌یشت، دلێ فینک کرده‌وه. که‌ زه‌رفه‌که‌ی هه‌لپچری وشه‌ و پیت له‌به‌ر چاوی به‌ناو شه‌پۆلی خۆره‌تاودا دایانه‌ شه‌قه‌ی بال. جاریکێ خۆینده‌وه‌، دوو جاری خۆینده‌وه‌، سێ جاری خۆینده‌وه‌، دیسان خۆیندیوه‌. به‌م دیوا هه‌لی گێرایه‌وه‌ به‌و دیوا هه‌لی گێرایه‌وه‌ هه‌مدیسان خۆیندیوه‌. له‌ پاشان چوو بۆ کن مه‌عمووری نفوس بۆ ئه‌ویشی خۆینده‌وه‌.

نامه‌که‌ی جوان و زه‌ریف نووشتانده‌وه‌ و هاویشتی به‌رکی. هێشتا ده‌وامی دایه‌ره‌ به‌سه‌رنه‌چوو بوو. به‌فرکان چوووه‌ بۆ مأل. سێ سال بوو، بۆ یه‌که‌م جار ئه‌مه‌ی به‌خۆیه‌وه‌ ده‌بینی. هێشتا ده‌وام مابۆ و ره‌سووله‌فهنی له‌ ده‌ری بی. قه‌ت ناشی، نه‌بووه‌ و نه‌بیس‌تره‌وه‌. خه‌لکی شار ره‌سووله‌فهنییان به‌م هه‌له‌داوان و ته‌پ و کوته‌ دیتبا، واقیان و‌رده‌ما. له‌و هه‌موو سالانه‌دا هه‌ر به‌و هه‌نگاوانه‌ و به‌سه‌ر ئه‌و پلێکانانه‌دا ده‌هات و ده‌چوو و وه‌ک جارێان سالۆی له‌م و له‌و ده‌کرد. له‌م سێ ساله‌دا هه‌موو رۆژی شوین پێکانی خۆی چه‌ندین جار به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه‌. ئه‌م جار، ره‌نگه‌ له‌م سێ ساله‌دا ئه‌مه‌ یه‌ک، بۆ ده‌رکه‌کووتان ده‌رکه‌ی بۆ نه‌کرا بێته‌وه‌. سێ جارانی له‌ ده‌رکه‌ دا.

ده‌نگیکێ د‌ردۆنگ له‌ ژووره‌وه‌ پرسى:

«کێیه‌ ئه‌وه‌؟»

ره‌سووله‌فهنی پرینگایه‌وه‌. گوته‌ی:

«خۆمانین.»

خانم قاچ و قولى لێک ئالان. به‌هه‌له‌داوان هات:

«پهنا بهخوا. پهنا بهخوا.»

هرکه دهرکه‌ی کرده‌وه و چاوی به‌میرده‌که‌ی کهوت دلی داخوړپا. ره‌سوول‌فه‌نی هر به‌بزه ساوایانه‌که‌ی بزه‌ی هاتّی و رهق راوه‌ستا. په‌نا به‌خوا، خانم دیسان له‌لایه‌کی دهرکه‌وه وه‌ستا. ره‌سوول‌فه‌نیش وهک جاری جاران به‌بزه‌وه به‌برده‌میدا تّی په‌پی. له‌ریزه‌وه‌که پیل‌اوه‌کانی داکه‌ند. هردوو پیّی بوّ نیو ته‌شته‌ ناوه‌که دریژکرد، ژنه‌که‌ی هات‌دهستی به‌پیّ شیلا‌نی کرد و پاک و خاوینی شوشتن. له‌میژبوو پیّ و پلی میرده‌که‌ی نه‌شیلابوو.

ئهنجا گوتی:

«خانم. بزانه چ پرووی داوه؟»

نامه‌که‌ی به‌کاو‌ه‌خوّ له‌به‌رکی دهرینا. سووک سووک کردییه‌وه و خویندییه‌وه.

«زور شوکور خوایه، دهبوا ئه‌مرؤژه‌ش ببینین؟ زور شوکور به‌به‌شت خوایه.»

له‌پاشان ره‌سوول‌فه‌نی وهک گورانی بلّی. له‌به‌ر خوایه‌وه له‌سه‌ریه‌ک له‌سه‌ریه‌ک ناوی قایمقامی دوویات ده‌کرده‌وه:

«فیکره‌ت ئیرماقلی، فیکره‌ت ئیرماقلی، تازه له‌خویندن بووه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاریه‌تی. فیکره‌ت ئیرماقلی، فیکره‌ت به‌گ. هیشتا لاه، فیکره‌ت ئیرماقلی، فیکره‌ت به‌گ.»

مورتهزا ئاغا خۆی کاروباری مائیی به پیتوهدهبرد. خانوویکی هه ره جوانی شارهکه هی رحمهته درییژی چهلتووکچین بوو. رحمهته درییژ پار خانووهکهی کرد. هیشتا له دروستکردنی نه بووبوووه، بوو بهداستانی سه زاران. که لیشی بووه به لیشاو سهبرکهری له گوندانهوه بق هات. لهم خانووه پیتوه خانوویهکی تر نه بوو بهقایمقامی لایوشی. ئه مه مهسه لهی مردن و ژبانه.

کاری مالم پۆشته کردنهوه و پرفهرش و رایه خکردنی، کهمال تاشانی دهسته بهر بوو. کهمال تاشان لایک بوو له فیرگهی کشتوکالی خویندبوو. چه ند سالی مووچه خۆر بوو. له پاشان وازی هینابوو. دوو سال بوو خه ریکی چهلتووکچینی بوو و قازانجی زۆری لی وهچنگ دهکهوت. هه ره پۆشته و په رداخی شارهکه بوو. دهیزانی چۆن قسان دهکا و ناویهناو وشه و رستی گران گران و قه به و قه لهوی به گه ل قسان دهخست و تیی دهرنجاندن. له م کاردا لیزان و پسپۆر بوو.

قایمقام سه لت و بیهوپیاو بوو، به لام خۆ هه ر ژنی دینا. بق کوئی دهچوو. کهواتا تهخته کهی ده بی دوو کهسی بی. بالیف و پشتی و دۆشهک له په ری رپوت و په تی. مافوورهکانی نابی ته ورپز بن. ده بی کاشانی ساخ بن. خۆلاسه خانوویه کهیان به جۆری راخست و رازندهوه، هه ره مه پرسه. ته نانهت نیگار و دیمه نی دیوار رازندهوه شیان له بییر نه کرد. ده پازده نیگاری جوان به دیوارهوه بوون. پیاو که ته ماشای دهکردن ده می ئاوی ده کرد. ئیکجار ئه وهیان، که دیواری قامیشه لانیک بوو، له سه ره قامیشه کانهوه خۆر له ئاوابووندا بوو، زه رده په ی بوو، گۆلاو سوور دهچوونهوه. ژاژ و قامیش دهتگوت بهدم باوه ده بزونهوه. هیند جوان و زیندوو نیگار کی شرابوون به دهست

بتگرتبان هەلت کەندبان. پۆل پۆل قورینگی بەسەرەوه بوون.

«راتان خست؟ هەموو شتێ جیبەجی کران؟»

«جیبەجی کران ئاغا.»

مورتەزا ئاغا. مستەفا پاتر پاتر لەگەڵ پینج شەش ئاغاز چەلتوو کچیندا سەردانیکی خانوو هەڵبەستیان کرد. جا بەراستی خانوو هەڵبەستیان کرد. جوانیش راخرا بوو و رازاندرابوو. مورتەزا ئاغا لێو هەستوو رەکانی لستەنەوه. گوئی:

«لە قایمقامیشم دێ و شیایوی کۆری خۆمە.»

ئەوی لاو بێ چاوەروانی هەموو شتێکی خراپ بێ لەم شارە و لە ناکاو خۆی لە خانوو یەکێ وەک بەهەشتدا ببینیتەوه، ئیشی کۆکە. مورتەزا ئاغا ئەوهی خۆی لێکی دابوووه هەر بەو جۆرە پینجی بێ دەکرد. بەئەزمون بۆی ساغ بووبوووه، کە لاوێکی وا، هەر کەسێ بێ، زیرەکیی دەوێ و لە کاری بێتی و بیکا بەماشە دەستی. ماشە هەرە جوانی ئەم دنیا بە لەم کارگێرە لاوانە پێک دێن. وێرایی ئەوهی، کە خەبەر بە قایمقام کرانی فیکرەت ئێرماقی بەدە رۆژ پینج هاتنی بەقەزا گەیشتبوو، بەلام هەموو سەرەودەرێکی سەرووسۆراخ کرابوو و ورد و درشتی لە بارهوه کۆ کرابوووه. لە کوێ لە دایک بووه، باوک و دایکی کێن و لە بەرهی کێن، باری دارایی لە چ رادەیه کدایە. لە فێرگە چۆن بووه و چۆنی خۆیندوو، هەلۆه دای دواي کچانە، مێبازە یان نا، ئارەقخۆرە، چەند دەخواتەوه، خوی بەچییەوه گرتوو؟ هەموو شتێکیان لەبارەوه دەزانی. تەنانت وینەیه کیشیان دەست کەوتبوو. دەساودەس دەرکرا و بەر نەدەکەوت.

قەزا بۆ خۆی چوار دە ئۆتۆمبیلی تێدا بوو. لە قەزا و ناوچە نزیکە کەنەوهش هێ دیکەیان هێنا. دوو ئۆتۆبیسێش هەبوون. ئۆتۆبیل و ئۆتۆبیسەکان سەرتاپا بەئالای و آلای گۆل رازاندرانەوه. دوو دەهۆل و زورنایان هێنا. تەیار و لەسەرێ. دەبوو قایمقام لە ئیستگە جەیحان لە لایەن دەستەیه کەوه

پیشوازی لى كرايه و بهرو قهزايان بهينايه .

چ رۆژئ، چ سهعاتئ، چ دهقيقهئ تهشريفئ دهينا . ههموويان دهزانئ بههيت و هووت و تهنهته و سهسههوه رۆژئكى ههينئ سهعات پئنج بهرئ كهوتن . ئۆتۆبيلهكان، ئاغا جل و بهرگ پۆشتهوپهرداخه چهلتوو كچينهكان و كاربهدهستان سواريان بوون . ئۆتۆبيسهكانيش ههزهكار و دهمرووتئ هوراكيشيان تيدا سواركردبوو . لهوانئ پر بهنيا «با بژئ . با بژئ» يان دهگوت . دههۆلژهن و زورنائهنگيويش لهسهري سهروهئ ئۆتۆبيسهكانهوه پهياپهئ له دههۆل و زورنايان دها . به ههراوزهنايهك له شار دهرچوون سهك ساحبئ خۆئ نهدهناسييهوه .

ئۆتۆبيلهكان لهبهر ئيستگهئ جهحاندا ريكوپئك بهريزهوه وهستان . ئهوهئ پئشى پئشهويان، كه بهئالا و والا و گول رازاندرابوهوه كايزهرئكى دوا مۆدئل بوو .

لهناكاو ئهوشهمندهفهره ئيكسپرئسهئ قايمقامئ تيدا بوو خۆئ كرد بهئيستگهئا . كهمال تاشان لهسهريئ بوو . خۆئ بؤ ناوشهمندهفهركه ههئا . دوو زهلامئ تريش له دوايهوه خويان ههئا . وئنهكهئ قايمقامئ بهدهستهوه بوو . له دهرجه دووا لاوئكى قژخاوي ديت . ههر ساناساتئ قژهكهئ بهسهر ههنييه و سهروچاو و برؤيدا بهردهبووهوه . دم و چاو درئژووكهيهكى برؤرهش بوو . چاوي قاوهييهكى ئامال زهره بوو . لئوي تهنك و باريك ، دهتگوت خهته و بهدانسقه كيشراوه . لاوهكه مرخپش مرخپش خهريك بوو جانتاكانئ لهسهروه . له بن سهبهته و خورجين و ههگبهئ بهسهريهكدا پهستاوتراوهوه دهرديتان . پانتۆلهكهئ چرچ و لؤچ بووبوو . دم و چاوي . كراسه سپييهكهئ لهبهر دووكهئ شهمنهفهه بووبوو بهيهك پارچه تهنئ و هيس . كهمال تاشان سهيرئكى وئنهكهئ كرد ، سهيرئكى كورهئ كرد . ناسييهوه خۆيهئ . لئئ نزيك بووهوه :

«گهرهم ، زهمهت مهكيشن . گهرهم ، زهمهت مهكيشن . با پياوهكان دايانگرن .»

كوره پەشوكا . بەپەلەپەل:

«خۆم داياڭ دەگرم، كاكە. خۆم خۆم داياڭ دەگرم.»

«ئەستەغفىرەللا. ئەستەغفىرەللا گەرەم، با پياوھەكان داياڭگرن.»

دەستى درېژ كرد:

«من خەلكى قەزام، كەمال تاشانم، گەرەم، بەپىرى جەنابتانەو ھاتووين،

گەرەم.»

كوره حەپەسا:

«بەپىرى جەنابتانەو گەرەم.»

پياوھەكان لە جانتا نەوين و بەكۆليان دادان.

«موشەرەف بووين گەرەم. بەندە فىكرەت ئىرماقلىم. سوپاستان دەكەم.

زەحمەت مەكىشەن. سوپاس، زۆر زۆر سوپاس.»

«كەمال تاشان لە ئەشرفان، كشتوكالچى.»

«موشەرەف بووين ئەفەندەم. ئەم زەحمەتە چىيە.»

سامى لى نىشتىبوو. ھەستى بەترس دەكرد. زۆريان لەمەر شارووكەكانى ئەنەدۆل بۆ گىراپوونەو، چىي دەربارە بىستىبوون؟ چەند خانوو و بەرەپەكى قور لەو رەقەنانە، ھەر يەكە پىشتى بەتەلانتيكەو داو، تىنوو و پەرىشان بەزىستان لە ژىر بەفرو بەستەلەكدا و بەھاوين لەناو تۆز و خۇلدا، تاك و تەنيا، ھەموو رۆژى مل لەبەر مى ئاغا و دز و پىگر نان. زەلامى سميلى بابىر سميلى بابىر و دەمانچە بەلاتەنىشتەو، سەررەق و تىرۆ، ھەرچى ئەشرفىشەن ھىند بەئاوتوايان بۆ پەسن دابوون لە گىرانەو نايە، كەمال تاشان، لە ئەشرفانە، كشتوكالچىيە، دەم و چاوى بەروالەت متمانە و دىئايىي لى دەبارى. قژە قاوھىيەكەى پى و چىر و مەوج مەوج، لۆچى دەم و چاوى كرژ كرژ. پىست لووس و پووس و مىشت و مال و پەرداخ كراو وەك قەلايى كراو. كوت و مت نەزھەتى ھاوپىي. لەگەل كەمال تاشاندا دەتگوت سىويىكن و دوو لەت كراون، خۆ جارئ پىكەنىنەكەى ئەو ھەر كوت و مت لە ھى نەزھەت دەچوو. نەزھەت

هەمیشە ھەوای تانگۆیەک بەسەر لێویبەو بوو. کەمال تاشان لەمەى کەم بوو. ھەرکە ھاتە بەر واگۆنەکە ھێندەى دیکە پەشۆکا. ھێندەى دلێ پێ تەنگ بێ، ھورووژا. کەمى ھەستا، سەیرتیکى ئەو مرۆفانەى کرد، کە بۆ پێشوازی لێکردنى لە ریزیکدا بەرپزەو ھەستا بوون. پێنج سەت زەلامى تەمەن لاو. ھەک سەرباز ریزیان بەستبوو. روو ھو واگۆنەکانیان دەروانى. فرمیسک بەچاویا ھاتە خوارى. بەو بوايە ھەر لە شوپنەکەى خۆیدا. لەسەر پلێکانەى واگۆنەکە دانیشتبايە و زۆرە زۆر بیدايە کولى گریانى. بەکەف و کولێکەو. سەرى گێژبوو. ھەک سەرخۆش بەملاولادا ھات.

کەمال تاشان:

«فەرموو گەرەم. فەرموو. فەرموو گەرەم.»

«خەلکى ئەم ئەنەدۆلە چەند میوانپەرەرن. چەند ڕەسەنن. چەند قارەمانن. چەند ھەزار و دەستکورتن. چەند ئازا و بویرن. ئەم خەلکە پیرۆزەى ئەنەدۆل. خزمەتکردنى ئەمانە چەند شەرەفیکی گەرەبیە. ھەک ئەوان لە ناو گەر و پشتیراندا لەگەڵ ئازەلدا نووستن. ھەک ئەوان خواردن، ھەک ئەوان مێشوو لە بتخوا، ھەک ئەوان، خزمەتکردنیا چەند شەرەفیکی گەرەبیە.

کەمال تاشان بەرپز تەقدیمی دەکردن.

«کاک مورتەزا قەرەداغ ئوغلى لە ئەشرفان، کشتوکالچییە.»

«کاک مستەفا ئوقچی ئوغلى، لە ئەشرفان، کشتوکالچییە.»

«مەھمەد دالکەسان، لە ئەشرفان، کشتوکالچییە.» ئەویش بەمنەتبارییەو تەماشای ناو چاوی دەکردن و دەلەرزى و بەھەموو گورێکیەو دەستی دەگوشین و دەگوت:

«موشەرەف بووین ئەفەندەم. زۆر زۆر شەرەفتان پێ بەخشین. زۆر زۆر ئەفەندەم موشەرەف بووین.» «گەرەم. مستەفا باتر باتر کشتوکالچییە. لە ئەشرفانە.» موشەرەف بووین.

«ئەمن چەلیکەمیر، لە ئەشرفان، لە گەرەکانمان. کاک ئەشەرەف. کاک

ئەشرەفى دەليخۇروز. لە جووتگىرە گەرەكمانە.»

قايمىقام ھەر يەككە دەستى پىشسوزىكەرانى لە مېردمنداڭ و دەمرووت. لە لاوى خويىن گەرم. دەستى يەككە بەيەكەيانى گوشين. ھەر بەو خۆشەويستىيە ھەر بەو پەرۆش و تاسەيەو دەستى ھەموويانى گوشين. دەستى ھەموو كەسى. تەنانەت دەستى چاوشە دەھۆلكوت و زورناژەنەكانىشى. ھەر بەو تاسە و پەرۆشەوە گوشى و ھەر بەو دەنگە گەرم و گۆرەوە گوتى:

«موشە پەرف بووين ئەفەندەم.»

قايمىقام لە پىشەوە دەپۆيشت. ھەر ساناساتى قىزى بەسەر ھەنيەيدا بەر دەبوو ھەو و ئەويش بەپىشتا ھەلى دەدايەو ھەو و بەدەم قىز بەپىشتا ھەلدانەو ھەو لە ئىستگە دەرچوو و قەرەبالغىيەكە بەدوايەو ھەو. گەيشتە لاى ئۆتۆمبىلەكان. قەرەبالغىيەكە خەلكى ئىستگەشى تىكەل بووبوون و دوو ھىندە. سى ھىندەى خۆى زىتەر بووبوون:

كەمال تاشان و مورتەزا ئاغا و ئۆچى ئۆغلو ئىك ھەلەنگوتن و شىپىزە بوون و تاويان دا دەركەى ئۆتۆمبىلە بەگول رازاوەكەيان بەنەو ھەو، مورتەزا ئاغا بەو بەژن و بالا درىژەيەو بەدوو قەد خۆى نوشتان دەو ھەو. دەركەى كىردەو ھەو، گوتى: «فەرموو قورىان، قايمىقامەفەنىي خۆمان، قايمىقامە زۆر خۆشەويستەكەمان.» «ئەستەغفىرەللا. قورىان ئەستەغفىرەللا.» بەدواى سواربوونى قايمىقامدا خەلكەكەش ھەموو سواربوون. دەمرووت و ھەرزەكار. لاو و گەنج، ھوراكىش، چاوش خويان لە ئۆتۆمبىل و ئۆتۆبىس پەستاوت. ئىستگە لەبەر ھەراى «با بىزى. با بىزى» ھەر وەخت بوو ژىر و زورر بى. ھەر بىزى قايمىقام، با بىزى، با بىزى، با بىزى.»

قافلە بەرپى كەوت. ئۆتۆمبىلە بەگول رازاوەكە لە پىشەو ھەو و ئەوانى دىكەش بەپىي ئىحتىبار لە پاشەو ھەو. مورتەزا ئاغاى قەرداغ ئۆغلو لە لاى راستەو ھەو قايمىقام و كەمال تاشان لە لاى چەپىيەو ھەو دانىشتبوون نىو سەعاتىكيان رىگە برىبوو و قايمىقام بەخۆدا ھاتەو ھەو. بەبىزەو ھەو سەيرىكى لاى راستى و سەيرىكى

لاي چەپى كرد. بەسەر ھەتھەكاندننى قژە خواھە دريژەكەى بەپشتا ھەلدايەوھ.
گوټى:

لیم مەگرن ئىكجار زۆر حالم پەشتیوھ. زۆر زۆر، جارئ شلەژام، زمانم گۆى
نەكرد. ئەنەدۆليان بەدۆزەخ تى گەياندبووين كەجى ئەم مرۆفانە ھەر كامپىكان
دەگرى دەلئى برا و باوكمە. جارئ خۆ ئەشراف؟ ئەوھ ھەر بەدپندە و رېگر و
ئەشقیام دەزانين. ئىستا ئەوانەى ئەشرافى ئەنەدۆليان پى دەلئىن ئا ئەم
گەورانەن؟ توخوا ئا ئەمانەن؟»

كەمال تاشان بەپىكەننەوھ «بەلئى ئىمەين ئەشراف گەورەم.»

«قەد برۆا ناكەم ئەمانە. ئەم مرۆفانە پىاو خۆى لە پىناويدا بەخت بكا
ھىشتا ھەر كەمە. نەك ھەر خزمەتيان، خۆشيان قەزاوھگىر دەكا.» «بەتەنگ
ئەنەدۆلەوھ نەھاتوون گەورەم. بەتەنگىوھ نايەن، ولاتى ئەم مرۆفە ئازىزانە لەناو
دواكەوتەيى و پىس و چەپەلیدا دەگەوزى.»

قايمقام:

«پىش ئەوھى بىم لە بارەى قەزاكەوھم زۆر كۆليوھتەوھ. گوايە پرە لە
دەستدرىژ و زۆربا. بىستووومە زۆرباى واى تىدان ئەفەنم ھەر يەكە بىست سى
رېگرى لەو كەژانە ھەن. دەلئىن تا ئىستاش ولات بەدەستيانەوھ زەلالەتتەتەى.
لە ھەمووم كۆليوھتەوھ ئەمانەم ھەموو رەچاوكرد ئەوجا ھاتم.»

مورتەزا ئاغا تى ھەلچوو: «ھەن ئەفەنم. دەست دريژ و زۆرباى فرە
بىنامووس ھەن. چۆن نىن بەرى وەللا ئەو خواھەن رېگرانە. ئەو بىنامووسانە
ھەموو ھەن و ماون. خۆجە جنۆكەى بىنامووس ماوھ. وەلى ئاغاى ھەلجە
ماوھ. گو موشلو ئۆغلو ماوھ. ھەرچى خوا ھەزى پى نەكا دەيكەن. ھەر
ھەليان بۆ ھەلكەوئى سەرلەنوئى، نەك بىست سى رېگر، بگرە دەتوانن سەت
رېگرىش بە چيا خەن. ئەدى چۆن قايمقام ئەفەنم. قايمقامە لاوھەكەم بەرەكەت
دا ئەو كافرانە بۆ ناو شار نايەن. ھەمىشە لەو گوندانەن، گوندەكانيان پىس
كردوھ.

قايماق:

«تې دەكۆشېن، خەبات دەكەين، لە گژ ھەموويان را دەچېن، بەگژ گشت خراپكارىيەكياندا دەچېن. دەلېن ئەم قەزايە لەرز و تېي زۆرە گوايە سالى ھەزاران كەس بە لەرزو تېي دەمرن. مندالى لى نازى. ئەفەنم نامەيەكم پى گەيشت.»

مورتهزا ئاغا بەھەراسانىيەو ھەلى داڤى:

«ئەو ھەمالە كوڤر و ھەستا پالەوان نووسىويانە ناحەزمانن.»

كەمال تاشان بۆ ئەو ھى ئەم بەبېپەرەوا قسەكردنەى مورتهزا ئاغا بشارىتەو ھەلچوو:

«ھەيە گەرەم، مردن ھەيە، پلەى ژيان و گوزەران كە زۆر نزم و نەوييە. ئەگەر دەزاني چۆن دەژين ئەوسا دەلېي ئەو چۆن بەكۆمەل نامرن و ماون. ژيانيان لە واز بەدەرە، موعجيزەيە، خانووەكانيان لەسەر زلكاو و بەژاژ و قاميش دروست كراون. ئاويان لە ژېر ھەلدەقولى. لەگەل ئاژەلاندا دەحەويئەو ھە. ساواری بى چەورى دەخۆن گەرەم. ساوار و نانى پرووت. لە بەھاردا گيا و گۆتال دەخۆن. دەبىكۆلېن و دەيخۆن. خواردى ھەرە چاكيان دۆى ترشاو ھە.»

موعجيزەيەكە بۆ خۆى ژيانيان.

قايماق بەچاوى پر لە خەم و پەژارەو ھاوړى بەلای كەمال تاشاندا داڤەو ھە.

«كەواتا ئاوا كاك كەمال؟»

«دەبېين گەرەم، جا بزانه كزە لە جگەرتانەو نايى، دەبېين.»

«ھەموو لە تاو لەرز و تې ھا؟»

مورتهزا ئاغا سلەمىيەو ھە، دەمارى كرژبوون، خۆى بەخۆى:

«قاقەزى ئەو ھەمالە كوڤرەى نەحلەتى. ھى ئەو خەلېلى داناچى قەلەم

بەدەستە، ھى ئەو ھەستا پالەوانە ئالچاخەيە.»

كەمال تاشان:

«زۆريان پىتوھناوھ قايىمقام بەگ. نالېم لەرز و تى نىيە. ھەيە بەلام ئىجگار
واش نىيە. جاران زۆر بوو، بەلام ئىستا رووھ نەمانە. تا دى لە كزى دەدا.
يارمەتتى گوندنشىن دەدەين. فىرى خۆلى پاراستنيان دەكەين. بەكەلكيان
دەخوا، باشە، ئىستا چاترن.»

كاتىكى گەيشتنە ناو شار، خۆر لە زەردە بوو، بەسەدان پياو و ژن و مندال
لە دەرەھى شار، لەسەر پردەكە خىبوو بوونەوھ. كە ئۆتۆمبىلەكانيان بەنيواندا
تى پەرين ورتە لە كەسەوھ نەھات. قايىمقام شەپقەكەى لە پەنجەرەى
ئۆتۆمبىلەكەوھ دەرھىتابوو، يەكە يەكە سالاوى لە خەلكەكە دەكرد. ئەوانىش بە
سەرسوپمانەوھ دەيانروانىيە ئۆتۆمبىلە سەرتاپا بەگول پاراۋەكە. ھەر دەتگوت
ئۆتۆمبىلى بووكە. قايىمقام ھىچى لەمە ھەلنەكراند.

بەسەر پردەكەدا پى و راست تى پەرين و چوونە ناو شارەوھ. بەلاى
دەستەچەپدا كۆلىتى چەپەر و تەيمانە قامىش بوون. بەلاى دەستە راستدا
خانوو و بەرەى زەلام زەلامى بى سەروبەر و ناقۆلا و دەر و ديوار سىپى
ئەشرافان بەرزبوو بوونەوھ. بەبازارىكى شۆسە رووخاو و پى چال و قۆرتدا
بەرە لای يانەى شار بوونەوھ. لە يانە لە پىشدا شەربەتى ھەنگوين پىشكىش
كرا. بۆ خۆ رەپىش خستن ھەزار دالەورە و كلكە سووتى بەپوولى.

«وا سەرەخت ھات و بەسەر دەچى. ھىشتا ئىجازەى يەك شوپىن
و ھەرنەگىراوھ. بۆ خاترى خوا ئاگادار بن، ئەم قايىمقامەش خووى خراپ نەبى و
لېيان بەركا نەچى، كەشفە، تەرەماشە، ھەر رۆژە پەلپ و بيانوويەكمان پى
دەگرن. بۆ خاترى خوا ئاگادار بن؟»

چونكە ھەر لە ئىستگەوھ دەرچوون. لەگەل مورتەزا ئاгада پىكەوھ بوون.
خەلكەكە لە مورتەزا ئاگا ورووكابوون. لە خوو و رەوشتى قايىمقاميان
دەپرسى.

مورتەزا ئاگا بەجۆشەوھ:

«ئەم ۋەك رەسوولەفەئىي تەرەس. تازە خواپىداۋ نىيە، گوتى. ئاغا قەت نەمزانىبوو بەم جۆرەي. تۆ تاكە پىياۋى شارەكەي. نامەي خراپىيان دەرەھەقت پىم گەياندوۋە.»

لە جەمالە كوڭرى كۆمۆنىست بەولاولە، لە ۋەستا پالەۋان بەولاولە كۆ نامەم لە ھەق دەنووسى، دەلى ھەر دىتم رام گۆرى.» گوتى: «سارە ۋەرە ئىجازەكەت ۋەرگەرە.» گوتى: «من خراپە لەگەل بەندەي خوا ناكەم.» «قايمىقام پىياۋىكى زۆر چاكە. چۆن چاك نەبى بابە. كابرا لە ئەستەمبۆل لە قادى كۆي لەدايك بوۋە. لە شارى پادشايان پەرۋەردە بوۋە. پىياۋىكى زۆر تەواۋە. بەلىۋ دەخورى. ئەۋ ئازا بى بابىبىلەي چاۋم بخوا. بزانه مورتەزا ئاغات چۆن لە پرىكا بكا بەدولەمەند، بە لۆرت. ئەۋەي تا ئىستا پىشتى بەمورتەزا ئاغا بەستى قەتى زىان كىردوۋە؟ ھا، بلى زىانى كىردوۋە؟ من بىبىلەي چاۋمى دەرخوارد دەدمە. قايمىقام. بەراستى پىياۋە، ئەسلزادە، رەسەن، كەمايسى لى دەۋەشئەۋە؟»

زىافەتتىكى سەت كەسى لە لۆقتەكەي نافرئۇغلو بەرادان درابوو. چوون بۆ ئەۋى، خورايەۋە، دىسان كەمال تاشان لە لاي راستىيەۋە ۋ مورتەزا ئاغا لە لاي چەپىيەۋە بوو.

لاي سەروۋى مېزەكەي تۆفېق عەلى بەگ دانىشتىبوو. لە ئاغا چەلتووكچىنەكانى ئىستايە. كۆنە حقوق ناسە، ھەر جار ناچارى، لە دەقىقەيەكە سەد بادە لە بادە دەدرا ۋ چەند ھەي چىپ ھەي چىپ لەسەر شەرەفى قايمىقام، لەسەر شەرەفى قەزا سەۋزە بەختىار ۋ خوشگوزەران ۋ شىرىنەكە دەگوترا.

تۆفېق عەلى بەگ خۆي نەگرت، بەرزە پى ھەستايە سەر كورسىيەكەي. ۋتارىكى بەجۆشى فەرموو. بەدوور ۋ درىژى لە بارەي خەباتى مىللى، لەمەر خەباتى خۆي ۋ ھارپىكانى، لەمەر دوژمن راۋنان ۋ لە ۋلات ۋ دەدەرنانىيان، لەمەر پىزگار كىردنى نىشتمانى پىرۆز، لە بارەي پارك ۋ باخچە دروست كىردنى كە كاتى خۆي سەرۆكى شارەۋانى بوو، لە بارەي ئەۋەۋە، كە چۆن شارەكە بەرپۆبەرايەتتى بەرەي تازەۋە پى خىر ۋ بىرتەر ۋ خوشتر دەبى قەسى دەكرىد.

ئەنجا ھاتە سەر باسى قايمقام، گوتى قەزاکە زۆر بەختەوەر و بەيەغبالە. چونکە تووشى فەرمانبەرى وا لاو و وریا و دریاو و ئازا و بویر و نیشتمانپەرورەرى پیرۆز بوو. پاش ئەوہى لە وتار بووہو بەھەردوو دەست سالوی لە قايمقام کرد و ھیندەى نەمابوو بکەوئى. لەسەر کورسییەکە ھاتەخوار.

قايمقام بەناچارى دەبوو وەلامى توفیق عەلى بەگ بداتەوہ. شارۆکەى چاقیرکەیفە، گوتى لە سۆنگەى ئەوہى کە بۆ خزمەتى ئەم شارۆکەيە، ئەم شارۆکە جوانە، بۆ خزمەتى ئەم مرۆفانە، ئەم مرۆخوین گەرمانەى ئەم شارۆکەيە دامەزراوہ زۆر شاد و خوشتحالم و ھەرچیم لە دەست بى و لە خۆم راببینم دەیکەم و دريغى ناکەم و تا خوین بەشادەمارمدا بگەرئى خزمەت دەکەم. ئەم شارۆکە زەلکاوہ، ئەم کانگا لەرزوتایە لە دەرد و چارەپەشى رزگار دەکەم، رەگ و ریشەى لەرزوتا لەبن دینم. دوا رۆژیکى بەختەوہرانەى بۆ دابین و فەرہام دەکەم. قايمقام بەجاری پشووی سواربوویو و زۆر بەجۆش قسەى دەکرد. ھەر وھا ئەوہشى لەبیر نەچو لەبارەى ھەستى برايەتییەکی ھەتاهەتاییى نىوان خۆى و مرۆخوین گەرمەکانى شارۆکەکە بدوئى. ئینجا دانیشتەوہ.

ئەو قسەى دەکرد. مورتەزا ئاغای نیوہ سەرخۆش ھەر جار ناجارى تى ھەلدەچو. دەیگوت:

«بیبیلەى چاوہکانم بخۆ قايمقامەکەم. رۆنى چاوہکانم بخۆ کورہ شیرینەکەم.»

لە زىافەتەکە بوونەوہ. قايمقام سەرى دەخولایەوہ. رینگەوبانى تۆزوى. ئۆتۆمبیلی بەگول رازاوہ، کورہ حقووقییەکە، ئەوى دیکەیان، کە کۆلئىجى کشتوکالىی خویندبوو، ئەشرەفى ئەوروپا دیدە، پيشواز و بەپیرەوہچوونى گەرم و گیانى بەگیانى، سەرى دەخولایەوہ. بەدەم رینگەوہ ئەسپیندارى بەرز بەرزى بەرچاو کەوتبوو، تۆزوى، نەرمین باسى ئەسپیندارەکانى بۆ دەکرد. بەدەم ئەو رینگەيەوہ. کە لە دۆلمە باخچەوہ بۆ بیشیکتاش دەچى. بەدریژايى

رېڼگا قسهی بۆ دهکرد. له پاش نیوه رۆوه تا ئیواره بهو رېڼگایه دا، که له ههر دوو لاره داری گهوره گهوره سهریان ویک هاتبووهوه و دایان پۆشیبوو، دهانن و دهچوون. نهرمین باسی ئهسسپینداره بهرز و تۆزایی و بی کسهس و خه مگینهکانی ههردهی ئه نه دۆلی دهکرد. دهریا شینه تیر رهنگه کههی بهردهم دۆلمه باخچه هه ندی جار بهرگی ته م و مژ دهپۆشی، کهف و کولی دهریا له ناو ته م و مژدا، شه پۆلی تا که ناران دی و دهگه ریته وه. هۆوه دووبه یه کی ترنجیه، له منت نه کههوی کاکی کاپتان. گیانی شیرینم کاپتانه ته مه ل. درشت و زه لام دهستی دهست نییه، له خۆیدا غاراو، کرژ هه لاتووه. رېڼگا سببه ره کهی نیوان دۆلمه باخچه و بيشيکتاش، له ناو گه لادا نووقم بووه. رېڼگا پر کۆتره که، تاکسی به بریق و باقی پیدا دهروا. کۆتری سه ره پلک و گه لا زېرینه کان ده دنه شه قه ی بال. یه کیکیان تیدابوو سپی وهک چوری شیر، له سه ره رېڼگا نه دنه نیشته وه. به سه ره رېڼگه که وه په رازی دهکرد. هه ر پتچکه تاکسی بوو نو قمی ناو گه لا چناری زېرین ده بوو. نیوان دۆلمه باخچه و بيشيکتاش قیرتاوه، چنار بهرز و بلند، ته ر و بری و ژبانیان لی ده چکی.

گه لا ریزانه، په یکه ره کهه ی باربارۆس له بيشيکتاش چه ند جوانه، له وه ند قه مه ی رووتیان به ده سه ته وه. شینایی شینایی بته ی. شه پۆلی شیت و ئیوه. گه لای زه ردی چنار، بۆنی قیرتاو. هۆوه مالیکه، چه ند پاک و خاوتنه، چه رچه ف بۆن و به رامه ی خاوتنیان لی دی، ئوسکودار، دایکی سه ره پۆش سپی، چاوی گه ش و گه وه گه وه په نجه سپیهی دریزهکانی به ناو قژیدا ده گه رین. ختووکه ی دی. شله تینکی پالاوته، خۆشه ویستییه کی پالاوته. چه رچه فکانی وهک بنیستی سپی. بۆن و به رامه ی سابوونیکیان لی دی وهک میسک و عه بیر. دار هه نجیرهکانی ئوسکودار سببه ریکی تیر و گرانیان هه یه. مزگه وته کهه ی سینان، له ته ماشاگردنیان تیر ناخۆی. له هه وشه کهه ی ساپین و خه تخه نینه ده کری.

بۆن و به رامه ی سابوون، وهک میسک.

قایمقام به جۆشی هه ره ته بیست و چوار سالییه وه تا سبه نی بیری

کردهوه، خوی نهچووه چاو. بیری له حوسنی بهگی دهفتهردار، باوکی نهرمین دهکردهوه. بهکه م تیریزی رۆژ له په نجه رهکانه وه دهچووه ژوروی، دهیگوت، «کورم فیکرت» حوسنی بهگ چی گوت؟ سمیله دریژه کرژه که ی با دها و چی دهگوت؟ دهیگوت، «کورم»، «خۆت خۆت به، به پرا لهت فریو مه خۆ، مرۆ دووروون».

خۆی به خۆی گوت، «گوئ مه دهیی»، ماوهیه کی دریژ له جیگا که یدا مایه وه و ئه م دیو و ئه و دیوی کرد. که واتا وایه. که واتا ئه وانیه پیان ده لاین ئه شراف، که واتا ده بی ئینسانه کان له پیتشدا ببینی، بیانناسی. ئینجا له پاشان بریار بدهی، ئه وساکه راسته. به کاوه خۆ له ناو جیگه ههستا. قهیرئ ته ماشای تابلۆکانی کرد به دیواری ژوره که وه. تابلۆی قامیشه لآن و زه لکاوان، بزهی هاتی. زهوقی شارۆکه یه که هه روا ده بی. ئه ی خۆ تابلۆکانی پیکاسۆ هه لئاواسن. مائیکی چهند جوان و خنجیلانه شه. بانئۆشی تیدایه، له چینی سوز، چووه ژیر دووشه که وه، له رزی هاتی.

خۆی له بهر کرد. که به ده رکه وت سه عات بۆ نۆ دهی ده ویست. ده رکه وان چاشتی سه به نیی بۆ له سه ر مێزه که ئاماده کردبوو. هه ر لاشی لی نه کرده وه. چاشتی سه به نیانی نه ده کرد.

هه تا وه که ی زۆر خۆش بوو. باخه زهیتوونه کانی خه نی کردبوو. زهیتوونی سه سوز، ری و راست چوو بۆ دایه ره، په سوولفه نی له بهر ده رکه به پیرییه وه هات. کابرا دوو قه مچ نووشتا بووه وه. که قایمقام به پلیکانه کاندایه سه رکه وت دانه وییه وه په لاماری دهستی دا، وهخت بوو دهستی ماچ کا، وازی هیئا. چهند لاییشه. پی سووکایه تی بوو. قایمقام ههستی به مه نه کرد. دها شه رمه زار ده بوو و دهستی ده کیشایه وه. چاره نۆر نه بوو.

«فرموو گه وره م، به خیر بین، فرموو ئه وه ژوره که تانه».

مۆبیله ی ژوره که بریتی بوو له مێزیکه ی مۆزانه خوارووی کون کون. تهختیکه ی چلکنی چهوری بریق دار. کورسییه کی دۆشه که شری تهل و زه مبه له که

هەلەزەقیو، سەلەمییه‌وه، دلی هەلشیوا، ریشانه‌وهی هاتی. بۆ خوۆشی که‌می
سەری دتسا. برۆی ویک هیناییه‌وه:

«ئەمەیه زووری قایمقام؟»

«ئەمەیه گەرەم.»

چوو دانیشت.

رەسوولەفەنی خۆی پی نه‌گیرا، هات دەستەوسینه له‌بەر دەمیدا پراوه‌ستا.
گوئی:

«گەرەم زۆرتان منەتبارم. زۆر زۆرتان منەتبارم گەرەم.»

نه‌پرسی. له‌وه‌تی له‌شه‌مەنده‌فەر دابه‌زیبوو زۆری له‌م پيشواز و به‌پیره‌وه
چوونه‌ درۆ و پروکه‌شانه‌ دیتبوو. ئەمەشی به‌پیشواز زانی. له‌ سۆنگه‌ی
نه‌پرسی. هەر بزه‌ی هاتی. ئەو رۆژه تا ئیوارێ کاربه‌ده‌ست و شیف و ئاغا و
ئەشراف و بژیشک و ئەوقات و کویتخا و گزیر و پیاوماقوولانی گوندان بۆ
دیده‌نی قایمقام هاتن و به‌خیراتنیان کرد. دایه‌ره‌ی قایمقام سه‌رسام بووبوو.
حۆل بووبوو، دلخۆشییه، په‌ژاره‌یه، ئازاره.

هه‌ستی به‌ شتی کرد. نه‌یده‌زانی چیه. له‌ فراوینیش و له‌ شی‌ویشدا
ئەشراف به‌رۆکیان به‌رنه‌دا. تۆ بلی ئه‌مه تا سه‌ر هه‌روا بروا؟

بیری نه‌ده‌کرده‌وه. پێ و راست گه‌رایه‌وه بۆ مال، لێ نووست، هەر زوو
خه‌وی لی که‌وت.

بۆ سه‌به‌ینی به‌سه‌ری سووک و نه‌شه‌وه به‌خه‌به‌ره‌ات. قه‌یرێ به‌ناو
ژووره‌که‌یدا هات و چوو. فیکه‌یی به‌سه‌ر لێ‌وییه‌وه بوو. پارچه‌یه‌ک بوو له
سینفۆنییه‌که‌ی بیته‌هۆفن. سینفۆنییه‌ی نۆیه‌م.

تیشکی رۆژ لک و پۆپی دار زه‌یتونه‌کانی له‌ په‌نجه‌ره‌وه ده‌ره‌وشانده‌وه.
ده‌نگه‌ ده‌نگێک له‌ ده‌ره‌وه. وه‌ک شه‌پۆلی ده‌ریا به‌رن ده‌بووه‌وه. ئاوی به‌سته‌که
ده‌نگوت ریشه‌ی زیوه. وه‌ک بفری به‌خوڕ ده‌رۆیشت و به‌سه‌ر ته‌م و مژان
ده‌که‌وت. له‌سه‌ریه‌ک له‌سه‌ریه‌ک ئەو پارچه‌ سینفۆنییه‌ی لی ددا. هەر ئه‌وه و

بەس. رووناكییەكى تى زابوو. شادى رووناكیى تىدا دەبریسكایەوه، پىتى دەكرد. بەو ئەوین و خوۆشەویستییهوه كائینات لە باوەشکردنى دەهاتى. بەخاكەوه بەزەیتوونى چلەپۆیه درەخشانەوه، بەجرىوہجرىوى چۆلەكەوه، بەهەموو بوونەوهرىكى سەر زەوییهوه. پىشى تاشى، خوۆ شوشت، چووہ دەرى، بەدەم سىنّفۆنى لىدانەوه سەرانسەرى بازارى پەى كرد. بەدلىكى خوۆش و رووىكى گەشەوه سلاوى لە يەكە يەكەى دوكانداران كرد. ئەنجا چوو بەشادىیەوه لە بارەگای خوۆ دانىشت. نەژوورە چلكن و پلكنەكەى دوینى. نە مێزە مۆزانە خواردووہكە نە تەختە بنىشتاوییهكە. هيجيان نەمابوون. ھەر دەتگوت نەشبوون. نە چلکە بنىشت، نە خوۆرە هيجيانى نەدیت.

پاش ماوہیى كاربەدەستى كشتوكال دەستەوارەيى دۆسىيەى بەن ھەنگلەوه بوو. ھات گوتى:

چاوہروانت بووین گەرەم. كاتى ئىجازە ھەرگرتنى چەلتووك چاندن وا خەرىكە بەسەر دەچى. بەجاری كەلەكە بوو و خاوەنجان مانگ نىيە دە جاريان بەسەرنەكەنەوه و پتوہ نەيەن. ئەمرۆ لىژنەى چەلتووك كۆ دەبیتەوه. جەنابت سەرۆكایەتیی دەكەى. ئىجازە دەدرىت.

برى دۆسىيە و نەخشەى پرۆژەى پيشان دا، قايمقام لە هيج نەدەگەپشت. كويزانە تەماشایەكى كردن بەسەرياندا تى پەرى. گوتى:

«چاكە چاكە. لە كۆبوونەوهى لىژنەدا چارەسەريان دەكەين.»

لىژنە لە پاش نيوەرۆ كۆبووہوه.

لىژنە لە مودير مالى و پزىشك و كاربەدەستى كشتوكال و ئەندامىكى چەلتووكچين و قايمقام پىك ھاتبوو.

پزىشك، چەند رۆژى بوو تەشريفى بەرى كەوتبوو. چەلتووكچينەكانىش كاربەدەستىكى كشتوكالزانی دەسنیشانى خوۆيان لە شارۆكەيەكى ترەوه ھینابوو. ئەندامى چەلتووكچينىش كەمال تاشان بەگ خوۆى بوو.

پزیشک له لیژنه دا ورتهی لیوه نه هات. بریاریکی زۆر و زه وهند درا. له سه ر زۆر شت لی بران. چهند نه خشه هاته ئاراهه.

که مال تاشان به روپشت و جیگا و ریگای نه خشه کانی له قایمقام گه یاند. ئیجازه له میژبوو ناماده کرابوون. چهند ئیجازه یه که مۆرکران.

هه رچییه کیشی نه کران بۆ کۆبوونه وهی داهاتوو داندان. له م ماوه یه دا ئیجازه ی ده شته گه وره که ی گوندی سازه ی دهره ش بۆ ئۆقچی ئۆغلی مۆرکرا.

سه ره له ئیواره قایمقام، که له کۆبوونه وهی لیژنه وه دهره که وت که مال تاشان شان به شانی و سینفۆنییه ی نۆیه می بته هۆن به سه ر لیوییه وه بوو. هه م به زه وه ده رۆپشت و هه م ناویه ناو کاکۆله درێژه که ی به سه ر پشتا هه لده ایه وه. سه ره له ئیواره بوو، که ئۆقچی ئۆغلی بۆ یانه هات. که له گه تیکی چوارشانه ی جزمه له پتی سمیل بابر بوو. ته مه نی په نجا سال ده بوو به ره و میژه که ی قایمقام و که مال تاشان چوو. ئەمان زۆر به گه رمه وه له باره ی کیروگرفتی ولات ده دان. له چۆن به ره و پیتش بردنی ولاتیان ده کۆلییه وه.

پزیشکی میریشیان له کن دانیشتبوو. ئەو هه ر گوپی لی گرتبوون و بزه ده یگرت. پزیشک و قایمقام زۆریان که یف به یه که خۆش بوو.

ئۆقچی ئۆغلی مه رحه بایه کی حوققه لی کرد و دانیششت. ماوه یه کی درێژ کربوو، مه ته قی نه کرد، ئەم کربوونه یه ک له و خۆ و خدانه بوو. که له پاش ده وری دهره به گایه تی به میرات به جی مابوو، به ردی گران نابزوۆ. جا له به ره ئه وه هه موو پاشماوه کانی دهره به گایه تی، وه ک ئۆقچی ئۆغلی، له هه ر کوۆ بن. هه رزه ویتزی و قسه ی زیاد ناکه ن، به فیز و که ش و فشه وه، به وپه ری سه رگرانییه وه گوۆ بۆ قسه شل ده که ن و له سه ره خۆ سه ر راده وه شین. ئۆقچی ئۆغلی له وه تی دانیشتبوو هه ر سه ری راده وه شاندا.

ها له پاش چهند:

«که مال به گ و قایمقام به گ و پزیشک به گ میوانی من له ئەدنه.»

فه رموون له خزمه تداين. ئۆتۆمبیل له به ر ده رگه چاوه روانتانه.

قايمقام سەيرىكى كەمال بەگى كىرد. بەگىش رووى لە ئۇقچى ئۇغلى كىرد.
گوتى:

«باشە ئۇقچى ئۇغلى. دلت ناشكىنين.»

پژىشك ھەلى داى:

«من كارم ھەيە. سوپاستان دەكەم.»

ئۇقچى ئۇغلى پرىنگايەو:

«نابى دوكتۇر.»

كەمال تاشان سەرى لە بناگوپى پژىشك نا، گوتى:

«وەرە وەرە دوكتۇر. ھەلى وا ھەموو جارئ ھەلناكەوئ. ئىجازەى
راستانەكەى سازلیدەرەى دراوتى. موویى لە بەراز بىتەو.»

يەكسەر سواربوون و بەرئ كەوتن. ئۇقچى ئۇغلى لە رى بەجارئ ئىشتىاي
قسەى كرابووەو. ھەژدەر ھەژدەر قسەى دەكرد:

«بىاو سەر و مالى بۇ ئەم بەھەشتى سەرزەويە نەبى ئەى بۇ جىيە. بۇ ئەم
ولتەى بەخت نەكا ئەى بۇچى بەختى بكا، ھەر پىش دەكەوئ، بۇ كوئ دەچى،
ئاخ، ئەگەر ئەتاتورك نەدەبوو.»

مىللەتەكە بى يەغبالە. ئەفەنم. پىش ئەوئى ئىمە نانى برنج دابىنين ئەم
خاكە چۆلەوانى بوو، زەلكاو بوو، ئاخ خ ئەگەر ئەتاتورك نەدەبوو.
كوندنشىن رووت و قووتن، نانى شەوئيان نىيە. ئىستا؟ ئىستا كرىكارى
دەكەن. يەك: وشى دەكەن. دوو: تا ئىمە چەلتووك چاندنمان لە چقورئۇوا دا
نەھىنا، كەس چاوى بەدەنگە برنج نەكەوتبوو. ئىستا روو لە ھەر مالى بکەى
بەخروار برنجى ھەيە. چەلتووك ئەم ولتەى بووژاندووەتەو.»

دايە قاقاي پىكەن:

«زوو، جارئكىيان بۇ گوندى چووبووم، شەوئى پەردە و كوللەم گىرا، بەلام
چى، ئەو شەووە بوو بەرۇژى حەشرئى نەبىتەو. خەلكى گوندەكە، سەرلەبەر،
بەمندالەو، بەپىرەو، بەنەخۇشەو، خرپوونەو سەيرى پەردە و كوللە دەكەن.»

سا ھەر چۆنى بوو، سوودى پەردە و كوللەم تى گەياندن، ئىستا بەشەو ھەموو پەردە و كوللە دەگىرن و خۆيان لە پىشكە دەپارىزن، ئاخ ئەگەر ئەتاتورك نەدەبوو.

قايمقام لە سىنفونىيە لىدانى خۆى نەدەكەوت. بۆنى تۆز و خۆل و وشكە گياوگۆل و زەلكاو دەھات و بەلووتياندا دەچوو. ئۆتۆمبىلەكە بەو مانگەشەو، لەو دەشتە سامال و سىپىيە وەك زىو ھىند بەتاو دەرۆيىي دەنگوت دەفرى. ھەر ھىندەى چاو بقووچىنى و بىكەيەو دەگەنە بارىكى ھەرە خۆشى ئەدەنە.

گوندی سازلیدره که وتیووه ناوهندی زهوییه کی شەش ەزار گاوخانی ئۆقچی ئۆغلییه وه. جا لە بەرئەو زهوییه که لە نەخشەدا بووبوو بەدوو بەشە وه، ئۆقچی ئۆغلی لە بەرئەو ە زار و پینج سەت گاوخانە زهوییه نەدەکیلا تەنیا دەیتوانی بەئوسوولی ناویەناو ئاودان ئیجازە ی وەرگرتایە.

ئۆقچی ئۆغلی ە رکە چاوی بە قایمقامی لاو کەوت و نە کەوت بە ە لە داوان خۆی گەیانده لای کار بە دەستی کشتوکال. گوتی:

«تۆ دەزانی مەعموور بەگ ئەم قایمقامەم زۆر بە دلە وه چوو، بۆ نەخشە یه کی تازە بەر ایدان نە دەین گوندە کەش بگرتنە وه، با نەخشە کۆنە که بدرینین.»

مەعموور بە بزموه دەستی بە ماستاو سارد کردنە وه کرد. گوتی:

«جا هی وهکو تۆ هیه ناغا، ئە ی تۆ چیت؟ بە چاویا بۆت بە دیارکە وت؟»

«بە لێ بە چاویا دیارە چەند شێرە.»

«بە چاویا ها؟»

وهک دەزانن بە پیتی دوا نەخشە ئۆقچی ئۆغلییان ئیجازە دا. ئیجازە یان دا، بە لام ئیشە که ئیشی تیدابوو. دەبوو لە نوێژنە وه مەزرا بە کرێ بدرایە، لۆکە و کونجی و بێستان کردرابان و گوندنشین دەمکوت کرابان. هیندە ی بە بەرە وه نە ما بوو، گەیشتبوو ە و پەری، کاتیش هیندە ی نە ما بوو.

ئۆقچی ئۆغلی سی و چوار رۆژ بوو لە سازلی دەرە بوو، میلیۆنیکیان بدایە تی لە سەعاتی پتر لە هیچ گوندی نە دەما یه وه.

کەواتا مەسە لە که ناسک بوو.

گوندە که سەر لە بەری هی عوسمان ناغا بوو، عوسمان ناغا پیاویکی

لهسه رهخۆ و بئی وهی بوو، ترسنۆکیش بوو، پخت لئی کردبا زراوی دمهتۆقی. گوندنشینهکان بهر یاده بوون، به لای خوا بوون. خۆ جارێ کوردهکان ئه وه ههه باسیان ناکرێ، قهت نه لێن نا. بیانکوژی، بیانبری له نای خۆیان نایهه خوار. ئۆقچی ئۆغلی له گهه له مانه دا تیک گیرابوو.

ئۆقچی ئۆغلی له چاخانه کهپره سهه بهدرکه کونار گیراوه که بوو. گوندنشینهکانی له خۆی کۆکردبووهوه، تووره بووبوو که فی دهچه پراند. قیرپاچه زیوینه که ی به دهسته وه بوو. له سهه ریه که له سهه ریه که به جزمه که پیدا دهکیشا. ئارهقهی هه لدینا، لایهکی سمیله درێژه که ی خستبووه دهمی و پهیتا پهیتا دهیکورۆشت. هه مووی له لایه که قسهکانی هه مهه لیهی کورد له لایه که، ههه به جارێ شیت و هاری کردبوو.

ئهم کورده زمان نه زانهش به لایه که بوو بۆ خۆی. نازانم له کویتوه هاتبوو و بووبوو به خاوهن قسه و له چقور ئۆوا لیمان بووبوو به پیاو. ئاخ حوکومهت. کورده له که لی شهیتان نایه ته خوارێ، که گوئی نا. نا.

ئۆقچی ئۆغلی که فی دهچه راند و هه لدهچوو. دهمی هیمن و نهرم دهبووه وه، دهمی بزه دهیگرت. هه ندی جاریش خۆی پی نه دهگیرا، پر به زاری جنیوی ده دا و پیشی دهخوارده وه و تاواناوی دهستی بۆ دهبرد و به چوار چه مۆله هه لدهپه ری. جگه له قایمقام چلی نه بوو خۆشی پیوه بگری.

سهه ری زمانی و بنی زمانی قایمقام بوو. ههه تهنگاو بوایه و نۆره ی هه ره شه و که فه ی هاتبا دهیگوت قایمقام وا و قایمقام وا. دهیگوت «ئهم قایمقامه؟» ئه نجا ده وه ستا، دیسان به دهم و پل لسته نه وه «ئهم قایمقامه؟» که له میرده که له میرد، پیاویکی چاوبه خوینه. لاه. لاه هه روا ده بی. ته مه نی ههه بیست و شهش سال ده بی، ده لئی تووله نه مامه. خوا بهر خور داری کا له باره که پی گوتم سهه ر و مالم به قوربانی ئهم نیشتمان، ئهم خا که بی، من ئهم شارۆکیه ده که م به به هه شتی سهه ره وی. گوئی ئیمه دا هاتیکی وهک برنجمان به دهسته وه بی چۆنی نه که یین به به هه شت؟ چۆن دا هاتیکیش، که یه که

ههشتا، يهك به سهت دینى. ئاخر چۆن نهیى به بههشت، كه بهمليۆنى لى وهچنگ بى، ئەمه داهاتىكه ولاتىكى پى ئاوهدان دهكرتتهوه. داهاتىكى پيرۆز و بهشهرهفه، ميللييه، شهر بۆ نيشتمان چهند كارىكى گرنگه، چهلتووك چاندنیش هينده كارىكى گرنگه. قايمقام گوتى ئەگەر ئيوه چهلتووك نهچين، ئەى ئەو سهربازانهى لهسهر سنووران خوین دهرپژن چ بخۆن؟ خۆتان چ دهخۆن؟ هاوولاييان چ دهخۆن؟ ئيوه نهبوونايه دهبوو دولت ناچار گهميه لهسهر گهميه برنجى له ژاپۆنهوه بۆ هيناباين و هرچى پاره و پوولتيكيشمان ههبا بۆ ههندهران چووبا. گوندنشین ئاوهز و ئەقليان بهمهنا ناشكى. يهكى دهلى وای پيشكه خواردمى. يهكى دهلى خانوهكهه بوو بهزلكاو، يهكى دهلى ههوا بۆگهن بوو، يهكى دهلى وای گرانهتى ئاسهوارى برينهوه. ئيتر خهريكن به وای وای ئەم داهاته ميللييه لهناوبهه. قايمقام گوتى، منيش گونديم. منيش خهلكى يهكىكم له گوندهكانى دورويهى ئستهمبول. من دهزانم گوندى چهند نهگريسن. دهگوت، ئەوان پشتيان بهياسايهكى بهههله داندراو ئەستوروه و بۆ لهناوبردى ئەم داهاته ميللييه تى دهكۆشن. ئاوهزيان بهكارى ميلليانه بر ناکا. ئەقليان بهكارى ورد ناشكى. قايمقام دهلى. ههه بۆيهش من گوئى بهياسا و ماسا نادم. من ئاودانى ناوهناو و بهنۆره و ئاودانى بهردهوام و شتى وام بهگويدا ناچى. له پيناوى ئەم داهاته ميللييهدا سهت ياسا پشت گوئى دهخهه. بهقوربانى چاوى ئەم فهريمانهوا لاوانه به. ئەمانه زۆر نيشتمانپهروهه. له ئەدهنه له ناوهندى دهشته بهراوهكهدا دهگونديشى تيداى داغانيان دهكهه.

ههه بۆ ئوهى ئەم داهاته ميللييه نيشتمانپهريان و زهرهه نههينى، بهلى فهريمانهوا گهورهكان ئاوا دهلتين و دهزانن داهاتى ميللى و اتا چى و نرخى چهنده. كه چى لهولاوه دوو گوندىي هرچى و پهچى دين، پوولتى ناهين ئەميان دهلى پيشكه خوینمان دهمژن و ئەويان دهلى گرانهتى و سيوهرو قريمان دهكا. دهيانهوى داهاته ميللييهكه لهناوبهه. پيشكهيه، گرانهتتیه، خواى دهکرد ئاهۆ و تاعوون دهبوو، ههه ئوهيه، مادامىكى داهاتهكه

داھايتىكى مىللىيە، بەزۈر و بەخوايىشت دەبىي ھەر بىكىرى. ھىچ نىيە نەكىرى. گول بىي دروو نابى. تەننەت گرايش بىي فوو فرى ناكىرى.»

گوند چەند رۆژ بوو دەشلەقا. ھەموو دەنگ و باسىيىستىرابووھە، ئۆقچى ئۆغلى قايمقامى چۆن بۆ ئەدەنە، بۆ مەيخانە بىرېو، چۆن پەنجا ھەزار لىرەى بەرتىل داوو و بەمە چۆن تۋانىبووى ئىجازە ۋەرگىرى. ئەويىش بىستىرابووھە. كە ئۆقچى ئۆغلى قايمقامى بە «قايمقامى كورم» ناودەبا. نەشىستىرابىيە ۋە خەلك ئۆقچى ئۆغلىيان زۆر چاك دەناسى و دەيانزانى چ ماىلكە. دەيانزانى چىيى پىي دەكىرى، دەيانزانى شار و كاربەدەستانى شار چۆن بەدوو پەنجان ۋەك فرىفرۆكە دەخولىنئىتەۋە. بەلام بە چ دەچوو، ئەۋەى ئۆقچى ئۆغلى داۋاى لىي دەكىرن، لە كىرن نەدەھات.

عوسمان ئاغا پىياۋىكى كورتەبنەى سوورەى دەم و چاۋ بەلكى قىز ۋەك چورپى شىر سىپى رىۋەلەى بىي نىموود بوو. جووتىي پىلاۋى چەرمى چەورى مەرەشى لە پىدا و شەروالئىكى جاۋى لەبەر ھەتاۋ كالبووھەى لە لىنگدا و كورتەكىكى لۆكەى خەتدارىشى لەبەردا بوو. شەپقەكەى رەش رەش. چىن لەسەر چىن چلكى دەرداۋو.

ملە بارىكە سوورەكەى دىرئ دەكىرد، دەىگوت: «ئاغا. تۆ بۆ خۆت دەزانى. بەلام گوندەكە دەبىتە زەلكاۋ؟ تۆ بلىي. جىگاكە نىزمان و چالئىشە. من بەش بەحالىي خۆم، دەگويزمەۋە. دەچم بۆ ئەۋ بەر كۆسارە. گوندەكە دەبىي بەزەلكاۋ.»

ئۆقچى ئۆغلى:

«تۆ كىلگەكەت بەكىرى نەدامى؟»

«دامىتى.»

«مقاۋەلمان بەدەستەۋە نىيە؟»

«ھەيە.»

«كەۋاتا؟»

عوسمان ئاغا بەلاره ملی گوتی:

«خۆت دەزانی ئاغا.»

ئاغا دەستی بەهاتوچۆ کرد و بەقیرپاچهکەى لە جزمەکەى دەدا:

«خۆم دەزانم، خۆم دەزانم، بەلام پیاو دەبێ ویزدانی هەبێ، بە بەزە بێ.»

گوندنشینهکان گوتیان:

«دەبێ بیبێ ئاغا.»

«ئەفەم ئیمە نامانەوی بەتەنیا قازانجمان دەست کهوی. دەبێ هاوولاتی و گوندنشینهکانیشمان لە قازانجدا هاوبەشمان بن. ئەمەیه کاری پەسند و پەوا. ئەمە هەر فەرمانرەوا گەورەکانمان تەقدیری دەکەن. ئەى من بۆ چ سەرۆت و سامانم هەموو پشوووتە ئەم خاکەوه. من نامەوی تەنیا هەر خۆم قازانج دەس کهوی. ئابووری بەردی بناخەى ولاتە. فەرمانرەوا لاوەکان ئەمە زۆر تەقدیر دەکەن. پارێزگاری و تەشجیعکردنی داھاتی میلی ئەرکی سەرشارنی کارگێرە لاوه خاوەن بیروپروا دینامیکیەکانمانە.»

«چ بکەین ئاغا؟»

«پروان، گوندییە بەرێزەکانم، سبەى دووهی ئاو بەردەدرێتەوه سەر ئەو دەشتە. با لۆکە و کونجییەکانتان لێ بکرم. با منیش قازانج کەم و ئیووش. زهوی زهوی عوسمان ئاغا، بەمنی داوه. عوسمان ئاغا نەتدایم؟»

«دام، دام»

«کەواتا کیلگە هی عوسمان ئاغا، لیم بەکرێ گرتوو. وەک داھاتەکان چۆن بەتەری پێ فرۆشتووم ئاوام پێ دەفرۆشن. بەلێ دەفرۆشن.»

«ئەگەر نەمانفرۆشت؟»

ئاغا لە جیگاگەى وشک هەلات. قیرپاچهکەى شریخ بەجزمەکەیدا کیشا و کردی بە تۆز.

«دەفرۆشن. کیلگەکەم بەکرێ گرت. نیوہی داھاتەکەش هی عوسمان

ئاغايە. كۆشى پارەم ھەلپشت. عوسمان بۇ قسە ناكەي؟»

«بەللى بەكرى گرت.»

ھەمە ەلى، كاپرايەكى چاوبەخوئين بوو. پيش ھەزار و نۆسەت و سى و سى جەردەى ھەرە بەناوبانگى چياكانى تۆرۆس بوو. بەر دەيەم عافواتەكە كەوت. لە چيا ھاتە خوار، لە سازليدەرە دەستى بەجوووتىرى كردبوو. لەو رۆژوھە ئازارى مىروولەيەكى نەدابوو، بەلام ھەرچيەك بوو ھەر كۆنە مەمۆكەى جارانى چياكان بوو.

ئۆقچى ئۆغلى قەيرى بىرى لە ھەمەەلىي كۆن كردهوھ. ھەندى خۆى گورج كردهوھ. پى كەنى و خۆى بەخۆى:

«باشە ھەمەەلى، باشە. تۆ مەزراكەت مەدە. جا چ بوو؟ با مەزراكەى تۆ لە ناوھەندى دەشتەكەدا بىي بەگۆلە بەھارە.»

ھەمەەلى:

«نايفرۆشم.»

ئۆقچى ئۆغلى رووى لەوانى تر كرد، گوتى:

«لۆكە. گاوخانى بە سى، كونجيش ھەر بە سى. بىستانيش بە پەنجا. باشە؟ نە بژار، نە كۆكردەوھ. ھىچ پەنجىكيان پتوھ ناكيشن.»

چەند گوندييەك:

«لەيت بەزىاد بى ئاغا. جا لە تۆ دلاواتر ھەيە؟ بەلام چۆن دەتوانين لە گوند بىنننەوھ؟ گوندەكە زۆر ئشيوھ. بەجارى دەبى بەزەلكاو، بەلام، لە تۆ چاتر لە كوئ دەست دەكەوئ ئاغا. پارەيەكى زۆریش دەدەى، بەلام زەلكاو، لەرزوتا، شەش مانگى رەبەق زەلكاو، لەناو قورەلەيتەى گەرما، ئاغا ۋەنەبى بۆ خۆت نەزانى، چ بکەين؟»

ئاغا:

«گاوخانى بە سى ليرەى تەواو، سى ليرە. قابيلە شان و باھووتانى پتوھ ماندوو بووبى، تۆوھ و بەزەوى عوسمان ئاغاتانەوھ ۋەركردوھ. چما ھەر

گاوخانه و سی لیرهتان به خیری باوکتان ددهمی. پاره به زه لکاو، به پیشکه، به قورو چلپاو ددهم. نهوی ئاوهر و هوشی هه بی. سی لیره به گاوخانه لۆکه بی، که هیشتا به ته وای چه که ره ی نه کرد بی، دهدا؟

«رۆژی نییه، دوو رۆژ نییه، شهس مانگی خشت چۆن له نیو قور و چلپاودا گوزهران دهکری. تۆ بۆ خۆت دهزانی ئاغا.» «ئهم لای ئه ولای پی ناوی، زهوییه و ئیجارم کردوو. ده بی چۆلی که ن. من پیاوه تیم له گه لدا کردوون، باوکایه تیم له گه لدا کردوون، ئیجارم کردوو. دهنای سی و دوو ئای به سه ردا به رده دمه وه. هه ر راسته و راست بۆ ناو گوندی به رده دمه وه. به ری ناده مه وه عوسمان؟»

عوسمان ئاغا رووی له گوندییه کان کرد. گوتی:

«براینه ئیجاری کردوو.»

حه مه عه لی کورد:

«قانون ههیه، حکومهت ههیه، قانون ههیه، ئاودانی به وچان و به نۆره ههیه، ئاودانی به وچان و به نۆره نه وهتا، ده رۆژ ئاو به رده یه وه و چل و هه شت سه عات بیگرییه وه. ئه وسا کیلگه کزر ده بیته وه. پینج سه ت مه تر ئی گوند لیوه دووره، هه رچی ئاودانی بی وچانه، وچانی تیدا نییه، به لام ئه وسا سی هه زار مه تر ئی گوندی لیوه دوور ده بی.»

ئۆقچی ئۆغلی به ته وس و تیزه وه سهیریکی حه مه عه لی کرد و هات و له بن که پرکه دانیشت. ئاره قی شین و مۆری دهر دابوو. گوتی:

«ئه قلی کورده. ئه قلی به شتی که وه گیر نه خوا، ئیتر ناییریته وه. ئاودانی به

وچان و بی وچان.»

ئینجا رووی کرده گوندییه کان. گوتی:

«توخودا، تو خۆشه ویستی خوا ئیوه بلین، پیشکه له سی هه زار مه تره وه نایه؟ نه هات؟ ئه و ساله پیشکه له و مه ره زه یه وه له پامانی ئۆیگسویز لوگه وه م کردبوو، نه هات؟ نه ک سی هه زار، ده هه زار مه تر لیمانه وه دوور نه بوو؟ خۆ

رەنگە رەشەبايەك ھەلى كرادايە. ئىدى بەجارى بە رەشكە پىشكەي دەھينا. چل و ھەشت سەعات ئا و دەبرى، زەوى كزر دەبىتەو، پىشكە ھەمو دەمرى. زەويەكە گۆلاوى واى تىدا دەمىنيتەو، بەسالى وشك نابىتەو. تو خوا ئەمە ئەقلە؟ دەلى چى، ئەقلى كورده.»

پووى لە ھەمەھەلى كرد. گوتى:

«لە سبەينى زووتر نىيە. بچۆ بەھكوومەت بلى، ەرز و ھالى بدە، با پىشكە كۆت و زنجير كا. سەلا لە ئەقلىت، ئەقلى كورده.»

ھەمەھەلى سوورھەلگەرا:

«تىز مەكە. وا پىت دەلىم ھا، من لۆكەي خۆمت نادەمى، ناھىلم لە ناو گوندىش چەلتووك بچىندرى. مادامىكى ياسا و قانون ھەبى، مادامىكى ھوكوومەت ھەبى.»

ئاغا بەتوورەيىيەو لەسەر كورسىيەكەي ھەستا. گوتى:

«چ دەكەي ھەمەھەلى؟ ديسان دەست دەدەيە تەنگ و بە چيا دەكەوى؟ فېربووى. بەلام خەيالىت خاوە. ئەو رۆژگارە بەسەرچوو، تى پەرى. جارىكى تر عافوات دەرناچى. پياو وەكو كەو راودەكەن.»

ھەمەھەلى كۆلەمستى گوشى. لچ و لىوى كرۆشت. يەك دوو جار لەسەر كورسىيەكەي بەم ديو و بەم ديودا ھەلپلا.

سەر و چاوى پر بووبوو لە قلىج. سميلى وەك دروو. تىز تىز تۆزاوى بووبوو. چاوى بووبوو بە كاسەي خوين. دەسەسرىكى زەردى چلكنى تۆزاوى بەسەريەو پىچابوو. دەسەسرىكەي لەسەرى دامالى و لەسەر مېزەكەي بەردەمى دانا. مەچەكە ئەستوورە تووكنە موو لەبەر ھەتاو زەرد ھەلگەراوھەكەنى وەك كوتك لەسەر مېزەكە درىژكردن. گوتى: «پىنج سەت مەترى دەبى بۆ گوند، ھەر دە رۆژ جارىكيش دوو رۆژ ئا و دەبرى، من ئەمەم زانيو، ئۆقچى ئاغا.»

ئۆقچى ئۆغلى جارى ھەلدەچوو، جارى دەنيشتەو، ديسان ھەلى دايبى:

«ئەم كابرارپە لە ھېچ ناگا.» كورە ئىمە داھاتى مىللىمان گوت داھاتى مىللى، بۇ خۇتانى لى گىل دەكەن. ئەو ياسا و قانونە تۆ دەيلى كۆنە كۆن. تۆ باسى ياسا كەي پىش ئەم قايمقامە دەكەي، گىل و گەمژەن. لە ھېچ ناگەن، ئەي چۆن. ديارە پىشكەش دەبى و لەرزوتاش دەبى. ئەي جەنابى قايمقامى لاو چى دەگوت؟ دەيگوت ئىوہ خزمەتتىكى گەورەي ئەم نىشتمانە دەكەن. ئىوہ لەمە ناگەن. قابىلە حكومەت، حكومەتتىكى زل و زەلام لەمە نەگا؟ بۇ نازانى پىشكە و لەرزوتا چىيە؟ دەزانى دەنا چۆن دەيھىشت چەلتووك بچىندىرى. ياساخى دەكرد.»

چەند گوندىيەك تىكرا لەسەرەخۆ:

«راستە، راستە، بەلام شەش مانگى رەبەق لەناو چلپاو و زەلكاودا گوزەران دەكرى؟ داھاتى نىشتمانە، ئىمەش ئەوئەندەمان ئەقل پىدا دەشكى. بەلام گوندىكى زل و زەلام بۇ كوئى بروا؟»

گوندىيەكان سەريان شوپرد و كرى بوون.

«ئىمەش ئەوئەندەمان ئەقل پىدا دەشكى.»

ئۆقچى ئۆغلى گوتى:

«سەبەنى پىاوەكانم دىن مەزراكانتان دەپتون. قوچانى خۇتان وەردەگرن. بى ئەرك كىشان، بى رەنجدان، لە برى پارە و تۆو، پارەيەكى مفتى داھات وەردەگرن. ئىتر چىتان دەوئ؟ زەلكاو و چلپاو، قور و قوراوئىش شتىن پىاو بىريان لى بكاتەوہ. لەناو كۆشك و تەلار لەدايك بووين؟»

گوندىيەكان ھەموو بەخوتە و بۆلەوہ:

«گوندىكى زل و زەلام، مالمان، مندالمان؟»

ئۆقچى ئۆغلى ھەر بۆلەبۆلى بوو. بەجارى شىت و ھار بوو بوو، شىراندى:

«ھەي نان كوئىرینە، سىلەينە. عوسمان ئاغا، بلى با ئەسپەكەم بۇ بىتن. ھەر ئىستا بۆم بىتن، ھەر ئىستا. خۆم دەزانم چتان بەسەر دىنم. ئەوہى ئىوہ بەم داھاتەي دەكەن بەسەرتانەوہ ناروا. راوہستن. بەم نىعمەتە عەزىزەي خوا،

کاتیکی چه ٲٲووک داهات ئیوه ده‌رٲٲتان به‌قنگه‌وه نه‌بوو، بوون به‌ٲیاو. من
گاوخانی لۆکه‌تان، که هٲشتا ٲاچٲکتان لئ نه‌داوه، به سی لیره لئ ده‌کرٲم.
ئٲتر چٲتان ده‌وئ؟ وه‌للا کوردٲشمان لئ بوون به‌ٲیاو و لٲزان. کوردی
که‌ره‌والئ زمان نه‌زان. قانون. قانون. باوک و باٲیرٲان قانون زان بوون و
قانونٲان داناوه.

به‌لئ ناوکٲان به‌قانون برٲاوه و فرچکٲان به‌قانون هه‌لدرٲاوه‌ته‌وه.»
ده‌ستی خستبووه ٲشتی، ده‌هات و ده‌چوو. ٲه‌ٲتا ٲه‌ٲتا به‌ده‌سه‌سرٲه‌که‌ی
ئاره‌قه‌ی هه‌نییه‌ی ده‌سرٲیه‌وه:

«ئو ٲاکه‌یه‌ی من له‌گه‌لدا کردوون باوکتان له‌گه‌لدا نه‌کردوون. هه‌ی
کوٲرٲن. به‌سایٲی چه‌لٲووکه‌وه به‌کی دوو جه‌وال برنجتان له‌ مالئ که‌وتووه.
ئٲوه چاوتان به‌برنج که‌وتبوو؟ ده‌تانزانی برنج چٲیه‌؟ زمان نه‌زانینه که‌ بۆ
چقووړئووا هاتن، که‌ولئ بزنتان له‌ به‌ردابوو. له‌ ئه‌شکه‌وتان وه‌درکه‌وتن.
له‌خانودا دانٲشتن، ئٲدی چتان ده‌وئ؟ چاکه‌م له‌ بٲنتان بگٲرئ. نه‌مک
حه‌رامینه.»

به‌رد به‌وه‌لام هات، گوندی به‌وه‌لام نه‌هاتن، مه‌قیان نه‌کرد، هه‌ناسه‌یان
نه‌ده‌دا. له‌وه‌سه‌ری گونده‌وه‌ ده‌نگی سه‌گوه‌رئ نه‌بئ سرته‌ له‌ هٲچه‌وه‌ نه‌ده‌هات.
نه‌ره‌ نه‌ری ئۆقچٲی گوندی سه‌رانسه‌ر راگرتبوو. ژن و مندال به‌ به‌ر ده‌رکانه‌وه
وه‌رٲبوون.

«ٲراوه‌ستن، ٲٲشان‌تان ده‌ده‌م، من ئۆقچٲی ئۆغلی بم ٲٲشان‌تان ده‌ده‌م.»

ئه‌سه‌په‌که‌ی هات، به‌ٲرتاو سوار بوو:

«تئ گه‌ٲشتن؟ من ٲٲشان‌تان ده‌ده‌م.»

ئه‌سٲی به‌ر مامزان دا، به‌غار له‌ گوند به‌ده‌رکه‌وت و کردی به‌ تۆز.
گوندٲیه‌کان وه‌ک به‌رد له‌ جٲگای خۆیان چه‌قیبوون، سرته‌یان لٲوه‌ نه‌ده‌هات.

رەسوولەفەنى لەسەر تەختەكە دانیشتبوو. هەردوو قاچی لەسەر كۆشى كیژەكەى درێژكردبوو. كیژە قاچی بۆ دەشیلان. كەیانۆكەشى لەولاه دروومانی دەكرد. چاویلکەكەى لە چاوكردبوو، بەسەر دەرزی و تەقەلاندنا نووشتابوو. چرایەكى لۆكسیش بەدیوارەوه هەلواسرابوو، هاشەى دەهات. رەسوولەفەنى بەكاوهخۆ. گوتی:

«خانم.» خانم سەرى لەسەر دەرزی و دروومانەكە هەلگرت.

«دەلێى قسان مەكە، خۆت لەو كارانە مەگەپێنە، بەلام تا ئێرەم هاتوو. ئەم قایمقامە چ كورێكى چاكە، خۆزگە جارێكت دیتبا خانم. دەلێى پارچەى نوورە. پاك و خاوین هەر دەلێى برنجى شۆراوێه. لە نەزانی و عەجەمیتى خۆى بەداویانەوه بوو. ئاگای لە مەحمووى بێ زهوال نییه. كەلەك و دەهۆكانیانم تى گەیانداوبایە ئیتر چى دیکەم نەدەویست، تى بگەپێنم. خوا عالە وهك بۆمبا دەتەقیتەوه.»

دەم و لچى لستەوه. «ئای تىم گەیانداوبایە، بەگوتىمدا چرپاندا، سەرەداویك دەست خستبا. دوكتۆر، دوكتۆرە زەرد دەور و خولى دەدا، ئەو بەگوتىدا چرپاندا. هەر تۆزى سەرەداویكى بۆ دەرخستبا، دەرى ناخا. هەژارە ناوى زرا و بوو بەبایى پوولى. لە خوت و خۆراى بوو بەبایى پوولى. هیچ گوناھىكىشى نییه. ئیجازەى بەزەویى وا داوه، نەبووه و نەكراوه، یەك تۆزى ئارەزووى هەبى ئیجازە بەوانە نادا. ئاخ، خۆزگە قانونەكەى چەلتووكاندنى دەخویندەوه. بریا لە سەرەوه تاخوارى دەخویندەوه، ئاخ. بریا دەخویندەوه. هەر چەند ئەو دمگۆ و مقومقۆیانەى بۆیان هەلبەستوو، دەبیستەوه فرمیسك لە چاوم دیتە خوار.»

خاتچه خانم سەرى لەسەر دروومانەكە هەلبەرى. قەبرى پوانىيە
رەسوولەفەنى و لىي وردبوووه. دەستى هاتبوووه لەرزىن، ديار بوو زۆر توورە
بوويوو، گوتى:

«تۆ بۆ هەموو كەسى فرمىسك دەريژى. بۆ هەموو كەسى جەرگ و هەناوت
هەلەدەقرچىنى. بۆ بار و مەيخانان نەچوايه، كوێرانە ئىمزاى نەكراديه، دەستى
لە ملى ئاغاكاندايه، هەرچىيهكى پى دەلین نايكا بەدوو، نايكا، دەيكا؟ لە مالى
رەحمەتە دريژ. لەناو نوینی نەرم و نياندا دەنوێ.»
رەسوولەفەنى:

«وا مەلئى خانم، نازانى، زۆر گەنجە. خراپە و فرۆفيل نازانى پىويستى
بەگوێ راکيشان هەيه. ئاخ ئاخ. گوێ راکيشان. من هەر هيندم توانيبا
بەگويمدا چرپاندا، جا ئەوسا تەماشاي دنياى کردبا و بترانيا ئەم دەور و
دوكانە چۆن ژيەر و ژوور دەبوو. لەبەر تۆز و دووگەل فرمان ناخوێندريتهوه.»

خانم:

«رەسوولەفەنى، پياوى چاك بە، خۆت لە كارى وا هەلمەقورتينه، لووت لە
كارى واوه مەژەنه. هەموو لە چاو تۆى دەزانن. ئەوسا حالمان بە چى دەگا؟
كەمى بير بکەوه، بير بکەوه. هاتوو جارێكى تر بوويهوه بەبرىكارى قايمقام.
چەلئوو كچينهكان دووگونەيان بەسەر ملندا شۆر کردوه. هەر وا بير بکەوه.
سەرى بگرى و بنى بگرى هەمووى سالا و نيويکت ماوه. بەناخوونەك
گەياندمانە كلكى. ئامان وريا بە بەلامان بۆ مەنيوه، تووشى دەردى سەريمان
مەكە. دەستت، پیت، بنى پاژنەكانت ماچ دەكەم. بەلامان بۆ مەنيوه،
گوێبەندمان بۆ مەگيره.»

ئەم وتووێژە چەندىن رۆژە لە نيوان رەسوولەفەنى و خانمدا دريژەى كيشا.
رەسوولەفەنى لەو بەينهدا مابوووه. هەى لەقوونى هەى لە دۆشوائى. بەجاری
كیچ كەوتبووه كەولئى.

بريارى لەسەر بريار دەدا، سبەينى، هەرکە دەگاتە دايەرە و ناگا بى سى و

دوو هه مووی هه لده پيژئى. ئهو هه لديرانه ي تيبان كه وتبوو يه كه يه كه يان تي دهگه يئى. قانونه كه ي چه لئووكچينيشى ده دايه دست.

قانونه كه چه ند رۆژ بوو له گيرفانيدا بوو. په رپووت بووبوو. به لام كه دهگه يشته دايره له برپاره كانى پاشگهز ده بووه وه. ئەگه ر بيلى ئەم قايمقامه له وانه نييه هه روا دهسته پارچه راوه ستى و سه رى شوژر كا. له گه ل چه لئووكچينه كاندا زۆر به توندى تيك ده گيرئى. چ دهقه ومئى؟ له پاشان، ئاكامى قايمقام ئاشكرا و روونه. سه رى بگري و بنى بگري سال و نيويكى ماوه خوا جارتيكى تر بريكاريتيى قايمقامى پيشان نه دا. ئيدى به جارئ ئارامى له بهر برابوو. كيچى كه وتبووه كه ول. دم و ليوى خۆى ده كرؤشت. «وهك كورى خۆم خۆش ده وئى. له كورى خۆم له پيشتره. به راستى ژير و سه رگرانه.»

وهك هه موو رۆژئى، سبه ينى زوو هه ستا. له چاخانه كه ي توفيق چايه كي خوارده وه. ئەم چوونه چاخانه يه ي توفيقى، به ر له چوونه دايره ي، له م دواييانه دا لئى بووبوو به خوو. خه لكه كه له وي خريده بوونه وه و هه ميشه خه ريكي قسه وقسه لۆك بوون. ديسان خريبوونه وه. پيش چاخانه كه بازاربوو. بازاره كه جمه ي ده هات، دهرزيت هه لدا با به زه وي نه ده كه وت. ئهو ناوه پر بوو له شيره وپره له بهر و پئى خاوس و لات و له وار.

حاجى عه لى چاوه ش كوئه ده وئستى ره سوولفه نى بوو. هه ميشه و له هه موو كه ين و به ينيكدا لوتيان به لووتى يه كا ده ته قى.

چاوه ش به پيئكه نينه وه ديسان ده ستى پئى كرد، گوئى:

«ئيره سوولفه نى، كوره كه ي دوئيت ديت؟ ديت چه لئووكچينه كانى چۆن خستنه قه قه زه وه؟ ببوو ره. ئەمه چۆن پياويك، هه ي له دا يه ي. كوره نه بووه و نه كراوه، ئەم هه تيوه هه ر هينده ي ده ستيكه. تۆ بروانه شاره كه ي چۆن خسته سه ر ساجى عه لى؟ بۆ ئيجازيه ك سه د هه زار لي ره به رتيلى وه رگرتوو. ده به شيش شكارته. كه چى جه نابت بۆ ئيمزايه ك هه ر ئەوه بوو نه توفقى ئيره سوول، ئيره سوولئى كه مژه ي بئى ناوه ز، سه ره يشك.»

رەسوولئەفەنى بەم بوختانە زۆر توورە بوو. نەشیدەوویست دەری بری، بەلام
خۆشی پی نەدەگیرا، ملی لار دەکردووه و دەیگوت:

«بوختانی پی مەکن، بوختانی پی مەکن. ئەو پیاوه پارچەپهکه له نوور.
چۆن له دایک بووه هەر بەو پاکى و خاوینبییه ماوتەووه. گوناوه بوختانی پی
مەکن.»

چاوهش هەر پی دەکنی:

«قۆناخەى که ئیرەسوول، بەخوا قۆناخەشى کهى بەرتیلی خۆى هەر
وهردهگرئ. فیرووه. خووی گرتت بەشیری تهرکی ناکهى بهپیری. ئەم له زگی
دایکیدا فیتره بەرتیل خواردن بووه. دنا چۆن ئەم هەموو کاروبارهى پی
وهردهسوورئ. هیشتا لاوه؟»

ديسان پیکەنین:

رەسوولئەفەنى پى بوویوو لپی دەرژا. هەستا لییان دوورکەوتەووه،
بەتوورپهیبییهوه لهبەر خۆیهوه دهیگوت: «لهخوا بترسن، له خوا بترسن.» و تا
دایره هەر بەو بۆلهبۆله رۆیشت و له پاش ئەوهى سهعاتی له دایره هات و
چوو خاویوووه. له م کاتهدا کاری ئیواره دەستی پی دەکرد.

ئیارئ لهگهڵ خانمدا بهجاری تیک هه لچوووو، پیی گوتبوو: «ئیدی خۆم
پی ناگیرئ.» بۆ سبهینی دیسان له چاخانهکه توورپیان کرد. بەتوورپهیبی
بۆ دایره. هیشتا کهس نه هاتبوو. به بری بریارهوه چوووه ژوورهکهى خۆى.
مردن مردنه، لهقهفرکیى ناوی. رهنگی په ریبوو. لیوی تهتهلهى دهکرد. تا
سهعات نو له ژوورهکهیدا ئەم سەر و ئەوسهرى کرد. بی وچان لهبەر خۆیهوه
قسهى دهکرد. تفی له زاردا وشک بووووو. دهیگوت:

«ئەمرۆ. ئەمرۆکه بی سی و دوو دهیلیم. بی سی و دوو. ئەگەر زانیومه له
سهتا سهت گیانیان کیشاوم و له سیدارهیان داوم هەر دهیلیم. له کن کهس
نایدرکینئ، بهکهس نالی. کى پیی دهزانی. کهس نازانی.»

قایمقام دهق له نۆدا دهگهیشته ژوورهکهى. چاشتی بهیانیی لهگهڵ دوکتۆردا

دهکرد. وهك منډال، به غار به پليكانه كاندا سهردهكوت. به ترپه ي پيدا ناسييه وه. دلې كهوته ته په تپ. له پاش تۇزې له نيو نارقه دا شلال بوو. له شى وهك ته نور گهرم داهات، دهست و پلى دهله رزى، خوې رېك خست. قانونه پرپوته كهى له گيرفانى دهرينا، به دهستيه وه گرت. به رهو ژورره كهى قايمقام مى نا. قايمقام له سهر كورسى و ميژه كهى خوې دانيشنبوو، شتيكى دهخوينده وه. كه هاته ژوورې، سهرى هه لېرى، بزهى هاتې.

«مهره با كاره سوول هفنى، چ هه يه، چ نيه؟»

ره سوول هفنى يهك دوو ههنگاو پيشووتر چوو. رېك له به ردهم ميژه كه راوهستا. به رچاوى تاريك بوو، دهتكوت ره شاييى داهاتووه. ها ئيستا دهكه وئ، ها نه ختيكى تر، دنياى له پيش چاو بوو به شه وه ژهنگ، له تريكى دا.

قايمقام شله ژا:

«چ بوو ره سوول هفنى؟ چ قه وما؟»

به كاوه خو. قانونه پرپوته كهى بو دريژكرد. قايمقام قانونه بورى له دهستى وه رگرت. سهرديزه كهى خوينده وه.

ديارديى بو كورسييه كه كرد:

«فهرموو، فهرموو دانيشن كاره سوول هفنى، سوپاس.»

ره سوول هفنى تازه به خو هاتبووه وه، چوو له سهر كورسييه كه هه لتووتكا:

«قسه له خزمه تتاندايه، قسه م هه يه گهره م. ئيوه چا كه يه كهى زور گهره تان له گه لدا كردم، رزگار تان كردم، جا له بهر، به لې له بهر... له به ره وه، ناچارم هه رچى هه يه و نيه وهك خوې پيتانى راگه يينم. به لام ئامان سه ت ئامان دهسته كانت ماچ دهكه م، دهستيشت و پيشت، مه لېن ره سوول گيژا يه وه. دنا ئه م درنډانه هه ر به حه واوه دهمخون، هه ر به حه واوه دهمكهنه كه باب. گهره م. ناوى ره سوولت له زار دهرنه يى. وهك دژمنى باوكوشتهى خو تتم ناو بيته، خاوه ن مال و منډالم. ژنم هه يه. ساحيو خيژانم. بلې ئه مه ت به چاك، به خراب له من نه ييست.»

قايىمقام بەمەراقەۋە:

«تەبىئىي تەبىئىي جەناب چۈنى دەلىم.»

پەسۈۋەلەفەنى:

«من دوژمنى ئۆيۈم، چاللتان بۆ ھەلدەكەنم، داوتان بۆ دەنئىمەۋە، واىھە؟»

«چاللم بۆ ھەلدەكەنى، داوم بۆ دەنئىيەۋە، پەسۈۋەلەفەنى، فەرمۈۋە بلى. تەۋاۋ.»

«ماللتان ئاۋا، لىتتان بەزىياد بى.»

پەيتا پەيتاش دەستى لەناۋ گەلىدا دەۋلاۋت.

«زۆر زۆرە، قسەۋقسەلۆك زۆرە، ئەۋەى بەتۆى دەلئىن سەگ بۆنى پىۋە ناك،

لە تۆ ناۋەشپىتەۋە. من ھەرچەند شتى وام بەرگۈى دەكەۋىتەۋە ھەر بەجارى

بەناخى زەۋىدا دەچمە خوار.»

قايىمقام چاۋى ۋەك كوۋژەكەى شىن كرايەۋە، پرسى:

«ۋەك چى؟ ۋەك چى؟»

«ئەفەنم، درۆ ۋ دەلەسە، بوختان، گوايە سەت ھەزار لىرە بەرتىلتان لە

چەلئوۋكچىنەكان ساندوۋە. شار ھەۋتوۋىيەكە شلەقىۋە. نىۋوتان تا ئەنقەرە

دەنگى داۋەتەۋە ۋ بەجارى زراۋە، بوختان، بوختانى پىس ۋ گەمار.»

قايىمقام بەرزەپى پاپەرى:

«بەراستتە؟»

«چىى تر، ئىدى چىى تر؟»

«خەلگىش برۋاى بەمە كر دوۋە جەناب؟»

پەسۈۋەلەفەنى بزەيەكى ژەھراۋى ھاتى:

«بىروا دەكەن، خەلك بۆ بىروا بەم جۆرە بوختانانە خۆيانى لەسەر بەكۈشت

دەدەن. واش نەبى ئەۋ ئىجازانەى تۆ بەۋ شىۋەيەت داۋنى، لە سەت ھەزار

لىرەيان كەمتر پى نەدراۋە گەۋرەم. سەت ھەزار، رەنگە تۆزىكى پىۋەنرابى،

بەلام كارى ئىجازەدان پارەيەكى زۆرى تى دەچى. قانونەكە بخویننەۋە

راستی قسه کانتان بۆ دهردهکەوی هۆی قسه و قسه لۆکیشتان بۆ روون
دهبیتەوه.»

«که واتا قانون؟»

«به لئی قانون.»

«کار به دهسته که ی کشتوکال بۆی خویندمه وه.»

«ئەو شوینانە ی به که لکی دین هه مووی خویندونه وه گه وره م. چونکه
گه وره م، چه لئووکچینه کان ئەم کار به دهستی کشتوکالە یان به تاییه ت له گوندی
باخچه هیناوه. له هه موو مه ره زه کاندایه هه یه.»

«نااااا.»

«به لئی گه وره م.»

سو یاست ده که م ره سوولە فه نی.»

ره سوولە فه نی وه دهر که وت. قایمقام چوو ه سه ر مێزه که ی. له میژبوو دونگه ی
که ین و به ی نیکی کردبوو. ده میک بوو سو سه ی ئەوه ی کردبوو، که کاره که ده ک
و ده هۆیه کی تیدایه. چه ند رۆژی بوو هه ستی به وه کردبوو، که دوکتۆر شتیکی
له ژیر زماندایه. زۆری هه ول دابوو سه ره داویکی لی وه گیر که وی. که واتا ... «
فه رمانی دا دهر که ی ژووره که ی پیوه درئ، تا نیوه رۆیه کی دره نگ که س
نه چپته ژوورئ. قانونه که ی به سه عاتی سه ره له به ر خویندمه وه.

«وای بی نامووسینه وای، وای، ساخته چینه وای،» له نیو ژووره که ییدا
ده هات و ده چوو، قژه درێزه که ی له په نجه کانی ئالاندبوو رای ده کیشا. گوپی
ده کرۆشت.

«زه یی دوو جار ان شو دهر کرئ، ده شتایی چال و چۆلی تیدا نامینی. ته خت
و راست. جه وه کان به چه مه نتۆ دروست ده کرین. لیژنه ی چه لئووک بۆ خو ی
ده یانبینی و بریار یان له سه ر دها. پاش ئەوه ی ده شتایی ته خت ده کرئ و ئاوی
به سه ردا به رده دریته وه، چل و هه شت سه عاتی ریک ئاوی لی ده برئ. به مه
ده لێن ئاودانی به وچان. سی هه زار مه تر له گونده وه دووره. له پاشان

پاومانی ئاو نارژئیتته ناو گۆلهكانهوه. لیژنه‌ی چه‌لتووک له‌مه به‌ولاهوه، ریگه‌ی به‌هیچی دیکه نادا. ئه‌دی ئه‌وانه‌ی ریگه‌راون؟»

ئاگای له‌هیچ نه‌بوو. ئاگای له‌هیچ ئیجازه‌یه‌ک نه‌بوو، که تا ئیستا دابووی. هه‌ر هینده‌ی چاو بقووچینی و بیکه‌یه‌وه هه‌موو شتی کرابوو و برابوووه. چاوی پری بوو له‌فرمیسک. خۆی زۆر به‌بیچاره و که‌ساس زانی، سه‌ری خسته سه‌ر میژه‌که‌ی، به‌ینی هه‌روا مایه‌وه و جوولیه‌ی نه‌کرد. له‌پاشان په‌نجه‌ی به‌زیلدا نا، به‌ده‌ست هات.

«رِه‌سوولَه‌فه‌نیم...»

رِه‌سوولَه‌فه‌نی به‌په‌له‌هات.

«دوو ژاندارم له‌گه‌ل خۆتاندا به‌رن. ئه‌م کلله‌ش بگه‌ر. بچن بۆ ئه‌و خانووه‌ی لێی ده‌نووم. جانتاکانم، شمه‌که‌کانم، ده‌ستی نوینیشی لێیه. هیشتا نه‌کراوته‌وه، هه‌مووم بۆ بیچنه‌وه و بۆمیانی بین. کلله‌که‌ش به‌ن بیده‌نه‌وه ده‌ست که‌مال تاشان. که‌واتا ئاوه‌هایه رِه‌سوولَه‌فه‌نی؟»

«ئاوه‌هایه گه‌وره‌م. خوا بۆ خۆی ده‌زانێ، وه‌کو کوپری خۆمتم خۆش ده‌وی، ئێوه‌ پزگارتان کردم.»

پاش ئه‌وه‌ی رِه‌سوولَه‌فه‌نی وه‌ده‌رکه‌وت ژاندارمی به‌رده‌رکه‌ی بانگ کرد:

«کوپریم تۆ چه‌لتوو کچینه‌کان ده‌ناسی؟»

«ده‌یاناسم گه‌وره‌م.»

«پری ده‌رکه‌وانه‌که‌شم بۆ بانگ که.»

حاجی ده‌رکه‌وانیش هات.

«تۆ هه‌موو چه‌لتوو کچینه‌کان ده‌ناسی؟»

«هه‌موویان ده‌ناسم.»

«مه‌هیله‌ که‌س بیته ژووره‌وه، تا خۆم نه‌لیم، ریگه‌ به‌که‌س مه‌ده.»

«به‌سه‌ر چاوم سه‌رۆکم.»

جۆگەي عەزىز ئاغا لە پازدە بىست كانياو پەيدا دەبى و لە داوینى تۆرۆس و رووبارى ساوروونەو پىچاوپىچ بەرەو تۆرۆس دى. ھەر ھىندەي رووبارى ساوروون گەورەيە. ئەم جۆگەيە ھەر بۆ خۆي سامانىكە. كاتىكى ئاوي رووبارى ساوروون دەيدايە كەمى و چەلتووكچىنەكان لە گەرمای ھاویندا لەسەر چۆرى ئاوي بەرۆكى يەكيان دەگرت و دەھاتنە و پىزەي يەكتر و مەرەزە وشكاوي دىنا، ئەو لايەنەي جۆگەي عەزىز ئاغيان بەكرى دەگرت دەھاتنە سەيىرى ھەراي ئەو چەلتووكچىنانەي، كە لەسەر تنۆكى ئاوي بەربىنگى يەكيان دەگرت و لىيان دەبوو بەشەر و ھەرا. جۆگەي عەزىز ئاغا ھەرچەندە ئاوەكەي كەمىش بكا بەشى دەشتايىيەكەي خۆي دەكا. جا ھەر بۆيەشە ئەوەي جۆگەي عەزىز ئاغا بەكرى بگرى ئەو سالا لە دەھەزار گاوخان كەمتر چەلتووك ناچىنى. ھەرچەندە كەمتر بچىنى لە زىانتي. واتا بەئەنقەست خۆي تووشى زەرەر و زىان دەكا. زەوي و زارى زۆر بىنە و ئاوي پىوھ كە. گوند چىيە، خانوو چىيە، بەرەجووت چىيە، گوئى بەھىچ نادا. ئاوي پىوھ دەكا. سى سالى بوو لەسەريەك جۆگەي عەزىز ئاغا بەكرى بەدەست ئۆقچى ئۆغلىيەوھ بوو. ئەو داھاتەي لە ھەزار و پىنج سەت گاوخانى سازليدەرەي بەدەست دەكەوي بەھەر نرخى بى وازى لى ناھىنى. سى سەت ھەزار لىرەي لە ژىر ئەم سى سەت ھەزار و پىنج سەت گاوخانە بەراوھدا بوو. كەس بەخۆرايى سى سەت ھەزار لىرە بەدەم ئاوەوھ نادا.

ئۆقچى ئۆغلى، پىنج رۆژ لەوھپىش، ھەر ئەو ئىوارەيەي، كە لەگەل گوندنشىنەكاندا بووبوو بەقەرەي، ئاوي بەسەر دەشتەكەدا بەردابووھو. مەزرا ئاوي درەنگ ھەلدەمژى. جارى خۆ ئەگەر بىتو زەوي تىنووي بى، با ئاوي زۆرىش

بئی، له پيشا زهڼدول و درز هه لى دهمژئ و به ئاسانى ناروا . دهشته كه تا بهر هوخار دهبووه وشكانى كه متر دهبووه و ئاويش خيراتر و سوارتر دهبوو. چواردهورى گونده كه بوويو به زهلكاو و گولاي و له هه موو لايه كه وه ئاو هه لده قولاي . روژى شه شه م بوو . شه وي ئاو چواردهورى گوندى ئابلوقه دا و له ناكاو راي مالى .

به و نيوه شه وه بوو به يه كه ههنگامه و حه شري م ه پرسه . سه گ دهيلووراند ، كه ر ده زه رى ، نه سپ و مابن ده ييلاند ، گا ده يقوراند ، خه لك ده يزريكاند . دهنگوت بومه له رزه رووى داوه .

خه لكه كه تا سبه ينى زريكانديان و هاواريان كرد . هاتن و چوون ، شمه ك و بزگورتيكى ده ستيان كه يشتى ، رايانگويژته نيو چه رداخ و كه پره وه . نه وه ي چه رداخى نه بوو بزگورتي رايگويژته ناو چه رداخى ده رودراوسيوه . نه وه ي ده ستى به مه رانه كه يشت و نه پيه رزايه سه ر هيج شمه ك و بزگورتي ، وه بن ئاو كه وت . گوندى نه وه تا سبه ينى له ناو ئاو و چلپاودا خولانه وه . به و تاريخه شه وه به په له كوتى سا كاريكيان بو كرا يا نه كرا . سووته مه نيان هه موو ته ي بوويو . نه وه ي ته ريش نه بوويو له ناو ئاودا گري نه ده گرت .

هه ر يه ك دوو مالى ترووسكه ي چرايان ده هات . له چقورنوا به هاويان چرا له مالاندا هه لئاكرئ . جا له به رنه وه له هيج مالى نه وت به ده ست نه ده كه وت .

ته نيا چراكه ي مالى دورسنى كورد ده سووتا . خه لكى گوند ، به ژن و پياو و كه وه و گچكه وه له پيش مالى دورسن كردو ببوونه وه . كرپوون ورته يان ليتوه نه ده هات . زور شه كه ت و ماندوو بوون . سه روپوته لايان ، دم و چاويان ، قزيان كه له به ر تيشكى زه ردى چراكه دهنگوت له موم دروست كرابوون ، ده چريسكانه وه . گوند كروك بوو ، ويران بئ .

تاريك و ليله بوو . زوري نه مابوو ئاسو روون بيته وه . سه رلووتكه ي كيوه كان له وه ده چوو تيريژيكي لي به دياركه وتبئ . نه مه ش نيشانه ي خو ره لائن بوو .

حه مه عه لى كورد پالى به دارتووه كه وه دابوو . سه رى به سه ر سينگيدا

بەر بووبووه. دەستی وەك دەستی مردوو زەرد دەچوووه.

داپیره زەینۆ بەچرپەو بە ژنەکانی گوت:

«وا پى دەچى كوردە گوويك دەخووا. من زۆر چاكي دەناسم. هەر له مندالپيرا وابوو، كاتىكى وام دەدیت دۆ و دۆشاوى تىكەل دەکرد. تىخى تىوژەنە ئاگای له خۆى نىیه. من كوردە زۆر چاك دەناسم.»

ژنەکان هەناسەپەکیان هەلکێشا، گوتیان:

«کوا، خۆزیا راپەربیا، کوا ئەو پۆژەى له ئۆقچى ئۆغلى راپەربیا و هەمووى فیتیل فیتیل له لووت هینابایەو. پیاوی وا له کوپتیه، هەیه؟»

ژنى بى چاووروانه هەلى داى:

«داپیره زەینۆ، جاران وابوو، بەلام ئىستا حەمەهەلیبەكەى جاران نىیه، هەر بەجاری كۆلى داوه و مى بووه. ئەو پۆژە ئەوہى ئۆقچى ئۆغلى بەوى كرد، بەدۆم و خەرات ناکرى، فزەى نەکرد. شتیر بووه بە پتوى.»

داپیره زەینۆ هەناسەپەکی هەلکێشا، گوتى:

«پیاو نەماوه. جاران هى وەك ئۆقچى ئۆغلییان بەئاسمانەو دەخوارد، پیاوکانیش بوون بە ژن. جارى جاران بوواپە پیاویكى وەك كوردە قسەى لەم و لەو دەخواردەو. پیاو هەموو مى بوون.»

دەنگى چەند كەسى بەپێكەنینهو:

«سەیرى حالىمان كەن. كابرا ئەم ناوہى هەموو كرد بەگۆلاو. گوندىیە نێرەموو كەكانى...»

«كابرا گوندهكەى كرد بەگۆلاو.»

داپیره زەینۆ:

«كابرا گوندهكەى كرد بەگۆلاو. هەر بۆ ئەوہى ئىمە دەر بەدەر كا. خۆزگە پیاویكم تیدا دەدۆزییەو نەبووی بەنێرەمووك.»

«تەنیا بەك پیاو.»

«تەنیا پياوۋى لە پياوان بچى.»

«وامان بەسەر نەدەھات. بەژىر ئاۋەو نەدەبوۋىن.»

زەينۇ ھەلچوو. نەپەى بەسەر گوندەكەدا، بەناو تاريككەيە ئەنگوست لەچاۋەكەدا شەپۆلى دا، ھەموو جارىۋا بوو. كرى دەبوو، كرى دەبوو لەپرىكا كرى دەگرت.

«ئەگەر من زەينۇ بىم، خۆم دەزانم چى لەو ئۆقچى ئۆغلىيە گەۋادە، ژن حيزە، چەكمە بريقەدارە، دەم و قەۋچ بەبىشەنە دەكەم. ئەگەر سەر و پۆتەلاكى ئەويشم ۋەك ژنەكەى دانەمالى داپىرە زەينۇم پى نەلەين. ئەگەر من داپىرە زەينۇ بىم، ئەم نىرەمووكانە با لە پياۋەتتەيەكەيان شەرم و شورەيى بكەن. با شەرمەزارىن و سەريان شۆر كەن و تەماشاي ئاۋى ئۆقچى ئۆغلى بكەن.»

لە پىشا ژنان، دوايى لە ناۋ بەرەى پياۋاندا بزوتتەۋەيەك سەرى ھەلدا. ئەو ناۋە خرۆشا و بەكول ھات. جىنئو، قىرەۋبەرە، بگرە و بەردە، ۋەرە و برۆ.

ئىدى ئاسۆ تەۋاۋ روون بوۋەو و خۆر گزنگى دا. ترۆپك و دوندى چياكان تاراي زىرىنيان پۆشى. يەك دوو پەلە ھەۋرى پەراۋىز سورمە بەئاسمانەۋە بوون. تيشكى خۆر بەككىلگە و مەزراكانەۋە ۋەربوۋ.

سەرتاسەرى كىلگەكان ۋەبن ئاۋ كەوتبوۋ. لۆكە و كونجى و بىستان و جى خەرمانەكان تىكرا بوۋبوون بەژىر ئاۋەو. مەزراكان ھەموو بوۋبوون بەگۆلاۋىكى گەرە و بەربلاۋ. بوۋبوون بەئاۋىنەيەك و دەچرىسكانەۋە. گوند و گوندنشىن بەجارىۋا پەرىشان بوۋبوون. ھەموو سەرتاپا لە قور ھەلكىشرا بوون. بزگور و نوۋىن و ئارەۋانە سەرلەبەر بەژىر ئاۋ كەوتن.

جوۋجەلە و مرىشك ھەموو خنكابوون. پەز و ئازەل سەرتاپا لە قوردا بوون. گوندەكە ھەموو لە قور رۆچوۋبوۋ.

ھەمەمەلى كورد ھەرۋەك خۆى بوو. شەۋى چۆن بوو ھەر ئاۋەابوۋ، كەس خۆى لە قەرەى نەدەدا. چىيان بەسەرۋە بوو. تەرەسىكى گەمارە، كوردە ھات و قسەيەكى سوۋكى كرد.

له پاشان داپيره زهينۆ چوو له پيلي نهوى:

«كوردە شیتە، كوردە شیتە.»

حهمهههلى چاوى ههآينا:

«چيهه؟ چ دهكهى داپيره زهينۆ؟»

داپيره زهينۆ بزهى هاتى.

«دهك خوا پياوهتيتان نههآلى نيرههمووكينه. گوندهكه بوو بهگۆلاو. وا دهرهبهدهر بووين. دهرهبهدهرى كردين. ئۆقچى قنگ بهگوو دهرهبهدهرمان دهكا. لهگوندهدا هيج پياو نهماوه؟ هاتووم ئەمهت لى بپرسم.»

حهمهههلى راست بووهوه. چاوى بوويوو بهكاسهى خوين. برۆ پرهكانى ويك هاتبوووه. نيوچاوانى گرژبوو. چارهى رهش داگيرابوو. داپيره زهينۆ، كه چاوى بهحهمهههلى كهوت خورپه له داييهوه هات. ههمهههلى كۆلهمستى گوشى و باويشكىكى ژهراويى دا. ئاخىكى له ناخى داييهوه ههآگيشا، «ئاخ داپيره زهينۆ! ئاخ خ خ خ.»

داپيره زهينۆ زۆرى بهزهيبى بهحهمهههليدا هاتهوه، گوتى: «هينده ناوجهرگى خۆت مهخۆ كوردهكهه، هينده پيش مهخۆوه، ئازا و چاونهترسهكهه، ئهوهى بنتاسى دهزانى تۆ چۆنى.»

حهمهههلى كرژههلات، گوتى:

«چيم لهدهست هاتووه داپيره؟ چيم له دهست هاتووه؟ ئۆقچيم سهگتۆپ كرووه، بهچيا كهوتووم. ئۆقچى پياويكى وا نيبه كه، ئۆقچى ئيگجار، داپيره خۆشم نازانم چ بكهه، سهرم لى شيواوه. وهخته شهق بههه. داپيره بووين به نيرههمووك. ئيمه بووين به نيرههمووك.»

داپيره زهينۆ قهبرى دهستى بهپشتى ههههليدا هينا، گوتى:

«ناوجهرگى خۆت مهخۆ كوردهكهه. ناوجهرگى خۆت مهخۆ، مهخۆ، مهخۆ، مهخۆ، مهخۆ، مهخۆ، مهخۆ.»

داپيره زهينۆ چاوه زيتهلهكانى پرپوون له خهه و پهژاره و بهزهيبى و

دلسۆزى. له پاشان دورسن هات بۆ لايان. ئىنجا گوندنشىنهكانى تىرش
 هه موو هاتن. له بهر قور هيچ كوتيهكيان به درهوه نه بوو. تا ريفيسكيان خويان
 هه لكرديوو. زهرداويكى پيس له گوفهك و سه رهنوي له كانى گوندهوه رپى ده كرد.
 بۆنى پەين و زبىل بهو ناوه دا بلاو بووبوووه و له بهر هه تاو هه لميان لى
 هه لدهستا. هه رچى چاوى به حه مه عه لى ده كه وت خورپه لى له دلوه ده هات و له
 دللى خويدا ده يگوت، ته واو، ئوقچى هينده لى نه ماوه. دوايى هات. به تاييه ت
 پاش نه وه لى، كه داپيره زهينۆ هانه هانه لى دابوو، كورپه گه و ره نۆزده
 سالانه كى حه مه عه لى له پر په يدا بوو، هه ركه چاوى به سه رو چاوى باوكى
 كه وت وهك ماستى مه يوى لى هات. له بالى نه وى، گوتى: «باوه، باوه، با
 بچينه وه بۆ مال، باوه، باوه...»

حه مه عه لى تووره بوو، قيراندى:

«برۆ، لاچۆ له بهرچاوم، سپه لى سپه باوك...»

كورپه خوى دا به پهنای پياوه كان.

زهينۆ تى هه لچوو، گوتى:

«كورپه هه لى كورده، گوو مه خۆ، بۆ تووره ده بى و ده شيرپىنى. كار به شيرپه
 شير پىك نايى. دانيشن قسه بكه ن. شهش مانگى ره به ق له ناو ئاو و
 قورپه ليته دا گوزهران ده كرئى. ئيوه قسه له و باره وه بكه ن. مانگى نابا خانوو و
 به رهمان هه موو رۆ ده چى. ئيوه ئازان له و باره وه بدوين. هه موو بى مال و حال
 ده مي نينه وه و ده كه وينه ئه و ده شته. ئيوه بير له وه بكه نه وه. كورده شپته كه م
 ئه قلت بينه وه سه رخۆت.»

حه مه عه لى بز هيه كى ژه هراوى هاتى، گوتى:

«راست ده لى، داپيره راست ده لى.»

دورسن:

«با بچين شكات بكه ين.»

«قايمقام پياوى نه وه.»

داپیره زهینۆ تى هه لچوو، گوتى:

«جا چ بوو، خواى دهکرد باوكى دهبوو. ئهوهى چاوى به حالى ئيمه بكهوى.»
حهمه على به كاوهخۆ سهريكى له قاندا، تهسديقى كرد، گوتى:
«راسته.»

هه موو گوتيان:

«راسته، دهبى روو له ميرى بكهين، كه شفى بۆ دهركهين.» چوون له سه ر
ئاره وان هه كه هه لنيشتن. به دوور و دريژى راويژيان كرد ها له پاش چه ند
ئينجا به بريار گه يشتن. دهبوو سه رتاسه رى گوند، به ژن و پياو و گه و ره و
بچوو كه وه، به پير و لاوه وه به ري كه وتبايه و بۆ شار چووبان، بۆ كن قايمقام.
زهينۆ برياره كهى له سه رانسه رى گوند راگه ياند:

«هه ركه سه ده ركهى خۆى كليل دا ژينه، هه ركه سه ده ركهى خۆى كليل دا.
نه ئين نه مانبيست. كه س خۆى نه گۆري. هه روا به به رگى قوراوييه وه. هه رچى
مندا ل و ساواش هه ن، سه رتاپا له هه شيان هه لكيشن و له باوه شيان كه ن.
هه رچيش قورى كه م پتوهيه خۆى له قور و هه ش هه لكيشى. ري و راست بۆ
شار ده چين. بۆ لاي قايمقام. ئه و دادى نه پرسين يه كسه ر به م هه ش و قور وه
بۆ نه نقه ره ده چين. قانوون هه يه، قانوونيش هه يه و حكومه تيش هه يه. نه ئين
نه مانبيست و كه س پتي نه گوتين ها»

هه ر له پاش سه عاتى سه ر له به رى گوند و داپيره زهينۆ به ري كه وتن تا ژوور
ئه ژنۆيان له ئاودابوون، سا به هه ر چۆنى بوو په رينه وه. ژنان به مه لۆت كه وه،
مندا لى وه روپركه ده ست به شاقه ل و داوينى دا يكيان وه، سه رتاپايان له قور و
هه ش هه لكيش را بوون.» گرپه و كه رما دا هات.

قه ره با لغييه كه وه ك گه ر ده لول ده ريشت و لولى ده خوار د و ده يگر ماند و
نر كه و قريوهى ده ور به رى ده هه ژاند. كاتى گه يشتنه شار هيج كام يكيان
شو ينيكى به ده ره وه نه ما بوو له مرۆ بچى. تۆز و خۆل به قورى سه ر پۆته لاک و
له شيان وه لكا بوو. برۆ و برژانگيان له به ر خۆل بۆر ده چوو وه، قورى

کز بپوهه و نیوه وشک هه لاتووش بۆر دهچووه وه.

ئا بهم ئاوايه، قه ره با لغييه كه خوئی به كيش كرد و هات له پيش دركه ی سه رای قايمقام راوه ستا. له قهزا بوو به ههرا و زهنايهك مه پرسه. خه لگه كه به ورد و درشته وه وهك جه جال هه ستايی له م قه ره با لغييه خرپوونه وه. ده يانزانی شتی قه و ماوه، دهنه ئه م هه موو لادئيبه بوچی سه رتا پا خويان له قور هه لكيشابوو. دوكاندار، كه به ننگ و دركه ی خوئی دادايه وه. ئه و ی له چاخانه نه ردین و دۆمینه ی ده كرد ياريان به جی هيشت و له پيش قايمقاميه ت كو بوونه وه. ئيتر له و شاره ی، كه گيزه ی ميشوله ی لپوه نه ده هات بوو به هه رای ئه و سه ری ديار نه بی. هه ر هينده ی چاو ليك نتي و هه ليان بيتنی سه ره له به ری قهزا له پيش دركه ی قايمقاميه ت خرپوونه وه.

دایره زهینۆ پر به دنیا دهيزريكاند:

«هۆ قايمقام، هۆ قايمقام، دركه وه. وه ره ده ری بروانه حالمان. وه ره بزانه له چ حالئيكداين.»

هه رچه ند چاوی به قه ره با لغييه كه ده كه وت هينده ی ديكه هه لده چوو:

«بروانن، بروانن ئۆمه تی محمه د، برواننه حالمان. بروانن له چ حالئيكداين. بروانن ئۆقچی ئۆغلی چيی به سه ر هينان. زۆلم و زۆری وا به وه ی ناوی بوسولمان بی ده كرئ؟ بلین، ده كرئ؟ دئيه کی زل و زه لام به ژیر ئاوه وه ده كرئ؟ برواننه حالمان، با قايمقام به چاوی خوئی بيینی، با بيینی. به لكو ئه و دلّه په قه ی تۆزی نه رم بی.»

دورسن و حه مه عه لی دایره زهینۆيان بی ده ننگ و كر كرد، چوون بۆ لای قايمقام.

دورسن:

«ئۆقچی ئۆغلی گونده كه ی به ژیر ئاوه وه كردين. لۆكه و مه زرا و كتلگه مان سه ره له به ر ژیر ئاوه كه وتووه. به و خوايه ی له بان سه ره تا ناوكممان ئاوه. وه لّاه ی ئاوه، بيلاه ی ئاوه. به خاوخيزان و ورد و درشته وه هاتووين چاوت

بەحالىمان بکەوئى و قسەيەک لەگەڵ ئۆقچى ئۇغلىدا بکەى.»
قايمقام لە پەنجەرەوہ سەيرىكى قەرەبالغىيەکەى کردبوو و گوپى لە زرىک و
ھۆرى داپىرە زەينۆ بووبوو، بەلام لە ھىچ حالى نەبوو. «ناشى ناو گوندەکەش
بکا بەچەلتووک؟»

بەکاوخۆ لەسەر ئەسکەمبىلەکەى ھەستا، چووہ دەرى، قەرەبالغىيەکە
سەرلەبەر روويان تى کرد. قايمقام ويستی شتى بلّى و عوزرى بۆ گوندنشينە
پەريشانەکان بىننيتەوہ. تفيكى قووت دا. شتى بەر گەرووى گرت. ھەرچەندى
کرد و کوشا زمانى ھەلنەھاتەوہ.

خەلکەکەش وەک خۆليان بەسەردا بىژرايىتەوہ کړ و کپ وەستابوون.

داپىرە زەينۆ:

«رۆلەى خۆم ئەوہ بۆچى وا وەک ماستى مەييو وەستاوى و ورتەت لە زار
دەرنايى؟ بىروانە، بىروانە، ئەمە لە ساي وشيارى و بلىمەتەى ئىوہوہىہ.
بەراستى وشيار و بلىمەتەى. قەت بووہ و بىستراوہ چەلتووک لە ناو گوندا
بچيندرى؟ لەوہتى دنيا دنيايە شتى وا رووى داوہ؟ قەت ئىجازە دەدرى
چەلتووک لە ناو گوندا بچيندرى؟ ئەمە تۆ داتھينا کورم، ھا، دەچيندرى؟
کورە تۆزى ويزدان، کەمى بەزەيى. گوايە گوتووتە چەلتووک چاندن لەناو
گوندا نىشتمانپەرورەيىہ. لە ئەدەنە وات گوتووتە. گوتووتە لەمەوپاش
چەلتووک لە ناو گوندا، لەناو مالانىشدا دەچيندرى. لە خوا ناترسى؟ خۆ بۆ
خۆت حالىمان دەبينى، ئىمەش نىشتمانين. بىروانە، زۆر چاک بىروانە. دادمان
نەپرسى، بەم حالەوہ رى و راست سواری شەمەنەفەر دەبين و دەچينە خزمەت
سەر قوماندانار. ھەر راستە و راست بۆ کن قوماندانار. تەماشاي حالى ئەم
منداڵ و تووالە بکە. ئەوہى خۆى بەمرۆ بزاني دلى بەرگەى ئەم حالە دەگرى؟
بىروانە، زۆر چاک بىروانە. تومەز تۆش پياوى ئۆقچى ئۇغلىت. بەوہندە سویند و
قورئانە منيش ئەمانە لەگەڵ خۆم دەخەم و راست دەچمە کن سەر قوماندانار،
دەلیم فەرموو ئەوہ خۆت و گوندنشينت، دەلیم فەرموو نا، ئەوا لە قوراويان

هەلپناین. ها، ئەو ھۆت، گوندنشینت.

قايمقام ھەرچەندى کرد و کۆشا نەیتوانى زمان ھەلپنى. رى و راست
گەرايەو ھەژورەكەى و دەرکەى لەسەر ھۆى پتوھدا.

ھا پاش چەند. گوتى:

«پياوھکان بانگ کەن.»

ھەمەھەلى و دورسن ھاتن

لە پيشا پرسى:

«کامتان کوپخايە؟»

دورسن:

«کوپخا سەيفى عەليیە. پياوى ئوقچيیە. نەھاتووە.» «بەقەرەبالغيبەكە بلين
بگەرتنەو ھەژورەكەى بۆ گوند. منيش ھەر ئیستا بەدوتاندا ديم.»

یەكسەر بانگى كار بە دەستى كشتوكالى کرد:

«كاكە لیژنە كۆكەو ھە. دەچین بۆ گوندی سازلیدەرە. ھۆ چاوتان بەكردەو ھى
ئوقچى ئوغلى كەوت؟»

كار بە دەستى كشتوكال:

«ناخ لە دەست ئەمانە، ناخ گەرەم، تى ناگەن و تى ناگەن.» ئەندامانى
لیژنە كۆبوونەو ھە. جیپىكیان ھینا. رى و راست چوون بۆ گوند. گوند بووبوو
بەژیر ئاوەو ھە. جیبەكە نەگەيشتە ناوگوند. ناچار دوو فەرسەخ لە دوور وەستا.
ئاو ھازەى دەھات. ئەندامانى لیژنە تا ئەژنۆ ھۆیان ھەلمالى چوون بۆ ناو
گوند. گوند كرى و كپ بوو. سرتە لە ھیچەو ھە دەھات. چوون لەسەر
ئارەوانەيەك ھەلنیشتن. ئاويش تا دەھات ھەر بەرەو ھۆار دەرۆيشت. یەك
سەیری دەم و چاوى یەكى دەکرد.

ھەراوزناى قەرەبالغيبەكە كە بەرەو گوند دەگەرەنەو ھە، تا دەھات نزیكتر
دەبوو ھە.

ئەم پرودواوانەى، كە دوا بەدواى يەك دەهاتن قايمقاميان بەجاری پەرتیشان كـردبوو. تا دەهات لەر و لاواز و باریك و بنیس دەبوو. رهنگی زەرد هەلگەرا بوو. هەمیشە بیرى دەكردهوه، ماندوو و تیکشكاو و خەمناك بوو. لیوی هیندەى تر تەنك و باریك بوویوووه. هەر دەتگوت دەمى تیخە. چاوی زیت بوویوو. پەیتا پەیتا قژی بەتوورەیییوه بەپشتا هەلەدایهوه. تاكە مرۆفی متمانه و برۆای پی مابوو هەر رەسوولەفەنى بوو و بەس. وەكو باوكی خوئی تەماشای دەكرد. ئەویش ئەوی زۆر خوش دەویست و پاریزگاریی لی دەكرد. هەر دمگۆ و چاوهراوێكى لە پاشملەى دەبیستەوه ورد و باریك بوئی دەگیرایهوه. بەمانگی بایى سالیكى لیوه فیروبوو، بەتایبەت رۆژانی دواى. لەگەڵ گوندنشینان هەلستا و دانیشت. ئەسپیی تی دا. دەچوو نپو ریزی نەخۆشانەوه كە لەبەر دەرکەى پژیشك چاوهرێیان دەكرد. لە حال و بالى دەپرسین. دەچوو ناو خەلکەوه گوئی رادیشت بزانی دنیا چ باسه. چۆن درۆ و دەلەسه هەلەبەسترین. گزی و فزی چۆن دەکری. چۆن تەلە و داو دەنرینهوه. بۆ ئیجازە وەرگرتن چ پەلەقاژی و تەپ و کوتی دەکری. چۆن ملی ئەم و ئەو دەشکیندری. لە هەمووی گەیشتبوو.

هەموو رۆژی لیژنەى چەلتووكی كۆ دەكردهوه. چوار پینج مەزرا و كیلگە دەگەرا. مەزراكان هیچیان بەپپی قانون نامادە نەكرابوون. ئیجازەى بەهیچ كامیكیان نەدا. مورتەزا ناغای قەرەداغ ئوغلى دوو كیلگەى هەبوون. یەكی لە پینج هەزار گاوخان. ئیجازەى بەوانیش نەدا. كیلگەكان هەردووكیان لەوانە بوون كە بەوچان ناودەران. پینج سەت مەترى لە گوندەوه دور بوون. هیچیان نەكیلدرا بوون. یاسا بری مەرجی دانابوو. نەك هەر جوگەى

چه مه نئۆی بۆ هه‌ڵنه‌به‌سترابوو، بگره ئاوه‌پۆی راست و دروستیشی بۆ نه‌کراوو.

ئيجازه به‌کيلگه‌ی مسته‌فا پاتر پاتریش نه‌درا. ئه‌ویش ئاماده‌نه‌کراوو. کيلگه‌کانی تۆفيق عه‌لی و که‌مال تاشان و دورموش داش که‌سانیش ئيجازه نه‌دران.

چه‌لتوو کچينه‌کان شپه‌زه‌بوون. مانگی بانه‌مه‌ر به‌سه‌رچوو با ئیدی چه‌لتوو که نه‌ده‌چيندرا. بشيان چاندا هيجی وایان لێ وه‌چه‌نگ نه‌ده‌که‌وت. له جياتی يه‌ک و هه‌شتا زۆر زۆر يه‌ک و چل. يه‌ک و په‌نجای ده‌هینا. له‌م حاله‌دا برباریان دا له‌پيشا قایمقام تاقی که‌نه‌وه. له‌پيشا له‌پاینه‌وه تێ هه‌لچوون. تکا کاريان نارد. تکاکار مه‌لا پيره پشتکۆمه‌ رپوه‌له‌که‌ی شار بوو.
مه‌لا گوتی:

«کورم، ئه‌فه‌ندی، چه‌لتوو کچینی له‌وه‌تی هه‌یه. هه‌موو سالی هه‌روا بووه و هه‌روا هاتوه. هيج سالی به‌پیتی یاسا و ده‌ستور نه‌کراوه. خۆتان له‌به‌لاش تووشی چه‌رمه‌سه‌رێ مه‌که‌ن. پيشکه و مېشوله چۆن بووه هه‌روا ده‌بی. ئیتر ئه‌مه‌ چقورئۆوايه. به‌بی مېشوله ده‌بی؟ چه‌لتوو کیش نه‌چيندري هه‌ر ده‌بی. واز له‌م توند و تيزیيه بینه.»

قایمقام به‌توندی پرسی:

«ده‌تانه‌وێ چی بلین؟» يه‌کسه‌ر دیاردی بۆ ده‌رکه کرد.

«فه‌رموون. تکا ده‌که‌م جارێکی تر خۆتان له‌ کاروباری وا هه‌لمه‌قورتین، ئیتر جارێکی تر مه‌یینه‌وه بۆ لام.»

مه‌لا به‌ویردخویندنه‌وه چوو ده‌رێ. «سوبحانه‌للا، سوبحانه‌للا. ئه‌مه قایمقام نییه. ناری به‌ی‌زایه. سوبحانه‌للا، سوبحانه‌للا.»

چه‌لتوو کچينه‌کان له‌ مه‌لایان پرسى:

«چیت به‌ چی کرد مه‌لافه‌ندی؟» مه‌لافه‌ندی له‌ وه‌لامدا چاوی لیک ده‌نان و هه‌لی دینان و ته‌زیحاتی خۆی ده‌کرد و له «سوبحانه‌للا، سوبحانه‌للا.»

به ولأوه چيى ترى نه دهگوت.

رهزا دهگنهك كورى عهلى دوران ئايه، كه عهلى دوران مرد.

به ره جووتيك و نزيكهى ده خانوو و سى دوكان و دوو خانى بۆ رهزا دهگنهك به جى هيشت. رهزا دهگنهك له ماوهى چند سالتىكا ئهم همموو سامانهى به فيرو دا و كهوته سهر ساجى عهلى. به لام ژيانى رهزا دهگنهك له سهردهمى تيروپريدا بهرگى دوا مؤده نه بوايه له بهرى نه دهكرد. له پاشانيش ههر له سهر ئهو باردوخهى جارانى مايه وه. له و اشاره رهزا دهگنهك قومارى داهينا. رهزا دهگنهك له همموو كهسى قومارى پتر دهكرد. همموو رۆژى ته راشى دهكرد، تيف تيفهى خۆى دها. رۆژى نه بوو جل و بهرگى بى ئوتوى له بهر دابى. له گه ل گورهدا گوره، له گه ل بچووكدا بچووك بوو. له م روه وه رۆر خوشه ويست بوو. ههر كاربه دهستىكى ميرى تازه هاتبا بى سى و دوو له پاش دوو رۆژ ده بوو به دوستى گيانى به گيانى. كهسى له دهست قوتار نه ده بوو. ههر كارىكى مه بهست بوايه پى جيبه جى دهكردن. ده يانگوت: «ئهم رهزا دهگنهك كوزه كه متيارى پىيه.» ههر به رتيلى درابا له سه تا نه وهت و ههشتى به دهستى رهزا دهگنهك ده درا. كاربه دهست چند به ناموس بوايه. ههره خاوينى دنيا بوايه له پاش هه وتوويك له خشتهى ده برد. چه لئووك چينه كان ئهم جار ههس كاره كه يان به ره روى رهزا دهگنهك كرده وه. گوتيان «تا دوو هه زاريش بۆى برۆ». رهزا دهگنهك بزه گرتى. گوتى «به پازده هه زارى ده سازينم، له پازده هه زار نايه مه خوار.»

مورتهزا ئاغا:

«بييلهى چاوه كانم بخۆ ئيرهزا. مورتهزا ئاغا گونهكانت دهخوا. خۆت بنوينه ئيرهزام. خۆت بنوينه. ئيتر له موياش نييه بۆ تو نييه.»

چه لئووك چينه كان تىكرا:

«ئوميدىكمان هه بى ههر توى رهزا بهگ، دها كارمان كراوه.»

رهزا دهگوت:

«لهسه رخوا» و هيجی تری نه دهگوت. بهرکه ت دا ره سوول هفنه نی یه که به یه که خه لکی شاری له قایمقام گه یان دبوو. دیاره رهزا دهگه نه کیشی پشتگوئی نه خستبوو، له پاش نه وهی که هه موو شتیکی له باره وه بقوون کردبو وه له مه ره وه زیفه ی ئیستاشییه وه له گه لی دوا بوو و نه وه شی به ناگا گه یان دبوو که بهم زووانه دیده نیی دهکا.

رهزا دهگه نه که به کلکه سووتی و چاپلووسییه وه چوو ره ژورئی.

گوئی: «گه وره م، چند ره ژۆژیکه به خزمه تان نه گه یشتووم، لیم ببوورن، ئیش و کار گه وره م، ئیش و کار، سه رقالی، ئیوهش ئیش و کارتان زوره و سه رتان قاله. جاریکیان هاتم ته شریفان بقو سه ر زهوی و زار چوو بوون. لیم ببوورن، گه وره م. به راستی پشتگوئی خستنی جه نابان به گونا هیکی گه وره ده زانم، هی وهکو ئیوه، گه وره م.»

قایمقام چاوی په رییه توقی سه ری:

«چیتان دهوئی؟»

«نه فنه ندم؟»

قایمقام فیژانندی:

«چیتان دهوئی نه فنه ندی؟»

«جه نابی پایه به رزتان، دیده نی، گه وره م؟»

«چیتان دهوئی بیلین.» له هه ژمه تان له رزی، زه رده له گه را، سووره له گه را:

«چپ - تا - ن - ده - وئی؟»

«گه وره م، دیده نی، مه بهستم...»

دیاردیی بقو دهرکه کرد:

«بقو دهره وه، فهرموون، بقو دهره وه.»

رهزا دهگه نه که به سه رسامییه وه به ره وه دهرکه چوو. وهک بیاری ته وه سهیری ناو چاوی قایمقامی ده کرد، قایمقام برۆی ویک هینا بو وه وه، زاری به تیخ نه ده کرایه وه.

پهزا دهگه نهک به تاو ده رکه ی کرده وه، چوو ده ری. به سه رسامییه وه له پلیکانه کان چوو خوار ی. «هه ی له تری دایه ی، کوره خو کابرا به ده رکردن ده ری کردین، هه ی له تری دایه ی، کوره خو به پرسمی ده ری کردم» بزه یه کی هاتی. «کوره تو تماشا تماشا، مندالی تاین هه ده لئی که رته شاخه. نه ی ئافه رین بو خو ت. وا دیاره چه لتوو کچینه کان حالیان زور خو ش ده بی؟ وه للا به تری بابیانیدا ده ری نی. هه ی له تری دایه ی. کوره خو به پرسمی وه ده ری نام، به پرسمی.»

به پیکه نینه وه خو ی به یانه دا کرد. چه لتوو کچینه کان به چوار چاو چاو پروانیان ده کرد. که زانیان پی ده که نی. وای بو چون کاره که برا وه ته وه، هه موو تی وروکان، ده ستیان گوشی.

«ئی ی ی چون؟»

پهزا دهگه نهک پی ده که نی:

«هیچی له گه لدا ناکری، من تا نیستا وام نه دیوه. مندالیکی نا نه وه نده ی دهستی، له به رد ره قتره، وهک مه لا گوتی، سوپحانه للا، سوپحانه للا.»

ئیتر له پاش نه مه کاره که ئالوزکا. هه رچی هیوا و ئاواتی هه بوو ئاو بردی. شتیکی رویی دا چاو پروان نه ده کرا. پتسه کی هیچ ته کبیریکیان بو نه کردبوو. هه رچه ندیان سه ر دینا و سه ر ده برد بو خوشیان نه یانده زانی چون به داوی مندالیکی هینده ی بستیکه وه بوون. تا ده هات هینده ی تر زگیان ده ئاوسا و خه فته خان ده بوون. چه لتوو کچین تا سبه نی خه ویان له چاو نه ده که وت، له سه رداوی، چاره سه ری ده گه ران. به لام هیچی وایان به بیردا نه ده هات تو زنی به ری و جی بی و نه قل بیگری.

مورته زا ئاغا هینده تووره بووبوو ئاگری لی ده بووه وه. هه رچی له ده ست هات له گه لیدا کردی. شه ویکیان په نجه ره ی قایمقامی به به ردباران کردن دا، شه ویکی تر به گولله باران کردنی دا. به نیازی کوشتن کردی به لام به رنه که وت.

قایمقام له جیاتی ترسان و پرینگانه وه هیندهی دیکه دوژمنایه تییه که ی تیژتر بوو.

جیبه که ی دایه ره ی کشتوکالیان له کارخست. قایمقام به سواری ئەسپ چوو بۆ سەر زهوی و زار، لۆقنته چیبه که بیان له ژیره وه فیکرد خواردنی بۆگه ن و ترشای بۆ دانی. ئەویش وازی له خواردن هینا. لۆقنته چیبه که، تاوانبار کرد و سزای دا. هه موو ژمه خواردنیکی هاته سەر نان و په نیر.

پۆژ نه بوو په نجا برووسکه له دژ قایمقام به ره وه ئەنقهره و پاریزگا به یڕی نه کری. برووسکه کان ئەحمه دی سیاسه تبار دهینوسین. خراپه و گزی و فزی قایمقامه کانی سالانی پیشووی وا له بهر کردبوو، برووسکه کانی به چاو قووچاندنه وه دهینوسین. برووسکه کانی هینده بهر باد دهینوسین سهگ بۆنی پیوه نه دهکردن. بتخویندبانه وه یه کسه ر دهرشایته وه. ئەوهی خوا حهزی لی نهکا و بهندهی خوا بیژی لی بکاته وه له م قایمقامه ی دهینوسی.

برووسکه کان پۆژی چه لئوو کچینه کان، پۆژی کوخا دی، شهست کوخا دی خشت، پۆژی سه روکی شاره وانی، پۆژی سه روک حیزبه کان، ئیتر هه ر پۆژه دهسته و دایه ره یه ک دهیاننوسی.

ئەنجا گوندنشینه کان هاتنه نیو ریزه وه. بیست و پینج کهس به ناوی گوندی چنار و حه فتا کهس به ناوی چاپانلی و ههروه ها به ناوی چاپگه چیت و به ناوی گوندی کهلی و گوندی ئالییان و گوندی ئۆیگسز برووسکه له سه ر برووسکه بیان بۆ والی، بۆ سه رهک وهزیر، بۆ سه رکۆمار، بۆ وهزیری کاروباری ناوخۆ و وهزیری کشتوکال و ته نانه ت بۆ وهزیری په ره وردهش لی دا.

کارگێری پۆسته و ته لگرافیش هه موو ئیواره یه ک ورد و باریک کوپی برووسکه کانی بۆ قایمقام دهینا و له هه موو کهین و به یزکی ئاگادار ده کرده وه. قایمقام به جارێ شیت و هار بووبوو و دۆ و دۆشای تیکه ل ده کرد. به لام چیی له دهست دههات؟ ددانی به خویدا دهگرت. له ئاکامدا کۆلی دا. پۆژی یه کهم به جارێ په ریشان بووبوو، له سه ر تۆقی سه ر دهخولایه وه.

نەیدەزانی ئەم برووسکانه هەمووی لەبەر پەشوووسی ئەو برووسکانه گیرابوونەوه، که بیست و پێنج سال بوو لە دژ قایمقام و کاربەدەستانی پێشووتری قەزا نووسرابوون. پەسوولەفەنی ئەمەشی لە قایمقام راگەیاندا. قایمقام لەم کاره و ئەو کەسانە ی نێویان لە برووسکەکاندا هاتبوو سەری سوورما. پەسوولەفەنی ئەوەشی راگەیاندبوو، که کۆ نووسیونی و دەیاننووسین. باسی ئەحمەدی سیاسەتبازیشی بۆ کرد. لەو رۆژانەدا ئەحمەدی سیاسەتبازان لە ئیوارەوه هەموو رۆژی پەنجا برووسکە ی دەنووسی و بۆ سبەینی لە دەستی ئەم و ئەوی دەپەستاوتن. هەرچی تۆمەت و بوختان هەلبەستن هەبوو، هەمووی لە مێشکی ئەحمەدەوه دادەکەوت. نەک هەر لە مێشکیهوه دادەکەوت، بگره دووپاتکردنەوهی هەر ئەو تۆمەت و بوختانه بوون، که بیست و پێنج سال لەمەوپێش هەلبەسترا بوون و بەبرووسکە ناردرا بوون. دیاره ئەم دووپاتکردنەوانە ناوبەناو رووداوی تازەکوورەشی تی دەترنجاندان. جگه لەوانه بوختان و تۆمەتی تازەبابەتیش لە دژ فیکرەت ئیرماقلی دەکران بە سەربار و شتی وای بۆ هەڵدەبەسترا سەگ بۆنی پێوه نەدەکرد.

دەيگوت:

«قەلەمی من خوینی لی دەتکی.»

ئەوانیش دەیانگوت:

«ئامەننا، قەلەمی تۆ خوینی لی دەتکی.»

تۆمەت و بوختان و برووسکە لێدان سوودیان نەبوو. قایمقام هەر لە جێی خۆی مایهوه، نەبزووت. کەس پێی نەگوت برۆ بەسەر چاوتەوهیه. چەلتووکیچینەکان لەمێژ بوو ئەمەیان پێشبینی کردبوو. بەلام سەرەنجام برووسکەکان کاری خۆیان هەر دەکرد، سوودیان هەر هەبوو.

درەنگ داها ت چەلتووکیچینەکان شپرزە بوون، دەتگوت ماخۆلانیانە جێیان بەخۆیان نەدەگرت. ئارەقەمی شین و مۆریان دەردابوو، پیاو بەزەیی بەحالیاندا دەهاتەوه. ئەم هەموو سەرۆت و سامانیان بەخاکهوه وەرکردبوو. تەنانەت

قایمقام مهستی تیځوڅشان و خهباتی خوئی بوو. چاوی دنیای نهددیت. له ناو
شار کۆمهلهیهکی گهوره له دژ چهلتووک پیک هاتبوو.

کۆمهلهکه جهماله کوپړ و مستهفا پالەوان سهرکارییان دهکرد. کۆمهلهیهکی
به زهبروزهنگ و به بهرنامه و پپړق بوو. جهماله کوپړ عهرز و حالنوس بوو،
دهیکوت: «براکهه م چهلتووک کوشتی، چهلتووک نهبوايه، پيشکه نهدهبوو. که
پيشکههش نهبوايه، دياره لهرزوتی نهدهبوو. کهواتا براکهشم بهلهرزوتی
نهدهمرد.» چهند سال بوو ئەم قسهیهی بهسهرزارهوه بوو، ههر نهیدهبرپيهوه.

نهخپړ ئەم جا له گوندهکانهوه ههئەت دههاتن. دهنگ و باسی لهرزوتی و
سیوهپړوی جهرگبړ بلاودهبووهوه. کوپخای گوندی تاتارلی نزیکه ی چل پهنا
مندالی سپل ئەستور بووی ورگ ئاوساوی لاق باریک و بنیسی چاو بهقوولا
رۆچووی له گوند خړکردبووهوه، بۆ شار، بۆ کن قایمقامی هینان.

قایمقامیش وینهی مندالەکانی گرت. بۆ وهزارهتی تهنروسستی نارد.
دوژمنانی چهلتووکیش برووسکه لهسهر برووسکهیان بۆ ئەنقهره بهری کرد.
چهلتووکچینهکانیش له م ماوهیهدا دستدریژییهکیان، له جهماله کوپړ کرد. بۆ
نهخوشخانه برا. کهس له تاوانباران دهسگیر نهبوو. باخه پرتهقالهکهی
مستهفا پالەوانیشیان له رهگ و ریشه هه لکیشا. دارهکانیان شهوئ. هه موو
هه لپاچی. بهمه بهریهردانهوهی ئەم دستدریژیانه خاو بووهوه. له یهک دوو
کوپخا و قایمقام خوئی بترازی کهس نهما.

رهسوولفهنی زۆر دهترسا، له کووچه و کۆلان، له چاخانهکان، له مالهوه،
تهنانه له کن ژنهکەشی جنيوی به قایمقام هدا. چهلتووکچینهکان به
کارهکیان زانیا ئیسی فیشق دهبوو.

«كۆرى خۆم، رۆلەي خۆم، قايمقامە جوانەكەم، لاوى، وان بېنە، لەگەل چەلتووكچىندا ھىچت پى ناكىرى و گورىست بە ھىچكىياندا ناگاتەو، پىاوى چاك بە گەرت لە گەريان مەئالېنە، لەگەل ئەمانەدا ھەلناكەي. ئەم تىرەي چەلتووكچىنە ھىكۆومەت بەھكۆومەتتى خۆي بەدەستىانەو بەزى خواردووه و كۆلى داو. ھەرچىبەكى پى دەلېم بەگۆيم ناك. لە سەرەتاوہ چەند كۆرى چاك بوو، چەند ئال و سال بوو، نازانم بوچى لە پر واى بەسەرھات. تىي ناگەم و ناگەم. من دەلېم ھەبى و نەبى ئەو قور و قوراوہى سازلیدەرە و حالى ئەو خەلگە واى بەسەرھىنا. لەسەر دۆخى خۆي نەما. چەند بەرىكۆپىتى كارى خۆي دەگىرا. دەوجا وەرە سەيرى ئەم بەزم و ھەنگامەيە، تىي دەگەيىنم. ئامۆزگارىي دەكەم. كۆرى فىكرەتە فەنى وان لەم ئەقلە بېنە، ورتەي لە دەمەوہ نايى، متەق ناك، ھەر بىر دەكاتەوہ، بەپراستى زۆرم بەزەيى پىدا دىتەوہ. ھىشتا خەياري گولبەدەمە. بەزەيىم پىدا دىتەوہ، زۆرىش، بەدەس خۆم نىيە بابە بەدەس خۆم نىيە، ھىشتا لاو، خەياري گولبەدەمە.»

چەلتووكچىنەكان رەسوولەفەنىيان بەيەكى لە خۆيان دەزاني. ھەموو سىرۆتريكيان لە كن دەدركاند، پرسىيان بەو دەكرد، خۆ جارئ ئۆقچى ئۆغلى تەنيا ئومىدى ھەر رەسوولەفەنى بوو.

دەيگوت پىي بلى بەرۆكم بەردا، گەرى لە گەرم نەئالېنى. لەگەل ھەمەعەلى كوردا دەس تىكەل نەكا، رىگرە، كوردىكى شىتە.» لەو رۆژەوہ لىژنەي چەلتووك ئاوى لە زەويىەكانى ئۆقچى ئۆغلى برىبوو، ھەوت جەندرمە و ئۇنباشىيەكى بەسەر بەنداوہكانەوہ دانابوو. كىلگەي ئۆقچى ئۆغلى ھىشتا ھىچى لى نەروابوو. بەرەو وشكبوون دەچوو. ئەمەش بۆ ئۆقچى ئۆغلى مالۆيرانى بوو. ئاوبىرپ لە تۆوى تەرى تىاچوون و دەسخەرۆبوون، بەلام روباوا و سەرى ھەلدايە ھەر وا زوو وشك نەدەبووہوہ. ئۆقچى ئۆغلى چارەسەرىكى بۆ دۆزىبووہوہ. لەگەل جەندرمەكاندا رىك كەوتبوو. ئاوكەيان ھەر يەكەم رۆژ لە كىلگەكە برىبوو. داوى ئەوسا ئاوكەيان بەسەر بەردابووہوہ. ھەمەعەلى ئەمەي لە قايمقام راگەياندبوو. قايمقامىش جەندرمەكانى گۆرىبوو و ھى ترى

له جی دانا بوون. ئه ویش هه رۆژی بوو، خۆ قایمقام خۆی به سه رییه وه نه ده وهستا .

حه مه عه لی ده یزانی جه ندرمه کان کاره که به جی ناهین، له قایمقامی تی قه زا دوور نه ده که وته وه:

«قایمقام ریگه م بده، گونده که ی وشک کردووه. ئۆچی ئاوه که ی بریوه. ئیزنم بده، ده ستت ماچ ده که م، ئیزنم بده، ئیمه له سه ره هه قین، مادامی کی ئاوی بی بووه به ژیر ئاوه وه، هه ق به لای ئیمه وه یه.»

قایمقام ریگه ی به حه مه عه لی نه ده دا، ده یگوت:

«جاری بوهسته حه مه عه لی، مه سه له که م له سه رکرده ی قومانداری تی راگه یاندووه. جاری بوهسته.»

حه مه عه لی هه ر چاوه ری تی بوو.

به نداوی سۆ کی لگه ی به بی ئیجازه تۆکراوه و له ژیر پرده که ی ناو شار بوو. ده جه ندرمه ش به سه ره ئه وه وه وه ستان. قایمقام به م رۆژگار، هه رسا نا ساتی، ئیش و کاری دایه ره ی به جی ده هیشت و به فرکان سه ری کی له به نداوه کان ده دا و به سه ری ده کردنه وه. هه رکه شه ویش داده ات، له نیوه شه وا، له تاریکی و لیلّه دا، به ده مانچه ی رووته وه له سه ره به نداوه کان بوو.

«ئه م قایمقامه به خوینی خۆی تینووه.»

«وه لّلا تینووه، بیللا تینووه.»

«هه ر کاتیکت زانی سلیمان سارد کرده وه.»

ره سوو له فه نی له هه مووان پتر زنده قی چوو بوو. مجیز و هه وای شاره که شاره زا بوو بۆیه زۆر ده ترسا. له وانه بوو شه وئ ئه و زه لامه له خوانه ترسانه خۆیانیان بۆ له بۆسه دایه و بیانیکیا هه و هک تری بن گۆم برۆشتایه. کۆ به هاوارییه وه ده چوو؟

«بیشی بکن من له هه چ کۆ ناکه مه وه و باکم به هه یچ نییه، به لام شاره که ناوی به خراپ ده روا. به لّی من له وه ده ترسم براینه. بیر له دوارۆژی شاره که

دهکه مه‌وه. ده‌لیم کاک فیکره‌ت مه‌که، واز بیخه، به‌شه‌و مه‌چۆ ده‌روه، ئاخر، تۆ جه‌نرمه‌ی، پاسه‌وانیت چیت؟ ئاخر تۆ به‌خوینی خۆت تینووی؟ هه‌رچییه‌کی پێ ده‌لیم به‌گویم ناکا.»

شه‌وگار راشکابوو، به‌ره‌و تاریک و لیله‌ ده‌چوو، هاژه‌ی خره‌که‌ی ساوروون دنیای که‌ر و کاس کردبوو. چه‌و و به‌ردی ناو خره‌که‌ ده‌چریسکایه‌وه. قایمقام به‌سه‌ر چه‌و و زیخه‌لاندا به‌ره‌و به‌نداوه‌کان ده‌چوو. هه‌وا بۆن و به‌رامه‌یه‌کی شیداری لێوه‌ ده‌هات. ئه‌ستیره‌ له‌ نیو ئاوی تاریکدا شه‌وقیان ده‌دایه‌وه. پرده‌که‌ وه‌ک چوری شیر به‌تاریکه‌شه‌وه‌وه‌ لکابوو. شار کشومات له‌ پرخه‌ی خه‌ودا بوو. ناوبه‌ناو ده‌نگی فیته‌ی پاسه‌وانیک ده‌هات. جارجاریش وه‌ک دوو که‌له‌شیر له‌ وه‌ختا ده‌یانقووکاند. قایمقام خه‌یالای، باخچه‌ی سوڵتان ئه‌حممه‌د، هه‌وزه‌که‌ی بایه‌زیدی به‌بیرده‌هاتنه‌وه. بیری له‌ هه‌رچییه‌ک ده‌کرده‌وه هه‌وزه‌که‌ی بایه‌زیدی ده‌هاته‌ پێش چاو.

تراموای، ئۆتۆبیس، تاکسی، خویندکاره‌ لاهه‌کانی دانیشگای به‌بیر ده‌هاتنه‌وه. خۆی به‌خۆی ده‌گوت: «ژیان.» ئه‌نجا بزه‌ ده‌یگرت: «مرۆ باریک و بنیسه‌کان، ترسنۆک، که‌له‌کچی، درۆزن. به‌لام داپیره‌ زه‌ینۆ. کابرای کورد. ناوی چی بوو؟ ریگر، پشوویه‌ک هه‌ستی به‌ به‌ختیاری ده‌کرد «تییاندا هه‌بی، یه‌که‌م کابرای ریگر، دووم داپیره‌ زه‌ینۆ. ئه‌مانه‌ شیایوی ئه‌وه‌ن پیاو خۆی له‌ پیناویاندا بۆ به‌خت بکا.»

مشتووی ده‌مانچه‌که‌ی به‌هه‌موو هه‌یزیکیه‌وه‌ راده‌گوشی. زۆریشی سه‌ه‌یر به‌ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ستی ده‌هات. ده‌یگوت «شیایوی ئه‌وه‌ن». ئیتر هه‌ر ده‌یگوت «شیایوی ئه‌وه‌ن، شیایوی ئه‌وه‌ن، شیایوی ئه‌وه‌ن.»

«ئمه‌ ئاکامی چ ده‌بی؟ چ ده‌بی با ببی پیاو، شیایوی ئه‌وه‌ن. ده‌سته‌ له‌ دوا‌ی ده‌سته‌ بۆ ئه‌نقه‌ره‌ ده‌چن، من له‌سه‌ر هه‌قم، به‌ قانوون هه‌ق به‌لای مندايه‌. ئه‌مانه‌ دژی قانوون، یا من نه‌متوانی کار به‌رپۆه‌به‌رم؟ نه‌خیر ئه‌وان گوناهبان. ئه‌م کیشه‌یه‌ به‌ره‌وکۆی ده‌چی؟»

له ئەنقەرە چ دەكەن؟ هەلبەت شتیکیان بە دەستەوهیە. کاریکیان له ژیر سەردایە، کورە دە گوێ مەدەیی پیاو، چ دەكەن؟ بریا نەرمین له کونیکەوه چاوی له حالم بوایه، داخۆ چەندی پێ خۆش بوایه. من بەرانبەر بەم فیلباز و کەلەکچیانه تاک و تەنیام. نەخیر رەسوولەفەنیش. تۆ بلی لیم گۆرابی. شەوه یا رۆژ؟ تۆ بلی بترسم؟ لەوانەشە، نەخیر وا نییە. نەرمین دلێ بەمە خۆش دەبی. رەنگی چاوی نەرمین، رەسوولەفەنی، کە چەند دنیا دیتەیه دەمار بەدەماریان شارەزایە. رەسوولەفەنی نەبوایه. جا چەندیش دژمنیانە. بەلام ترسنۆکیشە، له مارمیلکە سلۆکترە.»

کەوتە ئێو دەوونە جارێکەوه، تیروو، بۆنیکی تال و تفتی دەهات. زۆر خۆش بوو. چو و زیخ بۆندار بوونایە، بۆنی تیروویان لێ دەهات. یا ئەگەر خرەکی ساورون بۆندار بوایه ئەویش هەر بۆنی تیرووی لێ دەهات. داربەلەکیش بۆن و بەرامەیهکی دیکە هیە. وەک سروەدی بەرەبەیان ناسک و نازدارە، بۆن و بەرامەدی پاش بارانی پەلە چۆنە ئاوایه.

ماسییەک بازلقەدی دا. له دەوونە جارێکەوه دوو سەر، دوو تارمایی بەدیارکەوتن. «من مورتەزا ئاغام قایمقامەکەم.»
بەرەو قایمقام هاتن. قایمقام هەستا بە سەرپێ.

مورتەزا ئاغا:

«دەستەکات ماچ دەکەم قایمقام. هەرچم هەیه و نییە هەمووم پێوه وەرکردووه، وا وشکاوی هینا و رۆیشت، دەستم بەداوینت، وا بزانه کوریکم کوشتووی و خۆم هاویشته بەخت. پیتاوهکانت ماچ دەکەم. لەم ناخروئۆخری تەمەنەدا نابووت بێ دەبیمە گەپجاری دۆست و دژمن. کوریکم کوشتووی خۆم هاویشته بەخت قایمقامەکەم.»

چوون بۆ کن جەندرمەکان. یەکیکیان ئێشکی دەکیشا. بەنداوهکان وشک بووبوون.

«دەشتی بلی قایمقامەکەم. مەمکوژە. وشکاوی هینا و رۆیشت. بەزەبییت

پیمدا بیتهوه. هەر ومخته له داخان بمرم، له داخان بمرم. مال و مندالم
دهمرن. دووانی وهکو تۆم لهو دانیشگایه دهخوین، تۆ لیت خویندووه، من وازم
له چه لتووک چاندن دههینا. راستیت پی بلیم؟ قازانجی ئیمه خوینی مرۆشه.
ئیمه خوین دهمرین. میثسووله خوین نامژی، ئیمه دهیمژین. وا بزانه کوریکم
کوشتووی. خوینیکم...»

بههرو بازار چوون. گهیشته پینش درکهی قایمقامیهت. مورتهزا ئاغا هەر
دهپارایهوه:

«ده شهکرئ بشکینه قایمقامهکم. ئیتر جاریکی تر چه لتووک ناچینم، ئیتر
جاریکی تر. دهزانم زۆر خراپه.»

قایمقام له بهنداوهکان بهم لاوه ورته له زاری درنههات.

«ده شتی بهرموو قایمقامهکم.»

قایمقام له پلیکانهکان بهسهرکهوت.

مورتهزا ئاغا بهدوویهوه بوو، گوتی:

«خۆت دهزانی قایمقام، تۆ دهمکوژی، بهناخی ئهرزندا دهبهی، بهمال و
مندالهوه بهناخی ئهرزندا دهبهی. چاک بیرى لى بکهوه. بۆ لاوتیتی خۆشت
زۆر حهیفه.»

قایمقام وهلامی نهدايهوه. درکهی بهتوندى پتوه دا.

قایمقام تا سبهینى خوى نهچووه چاو. هەر ئهم دیو و ئهوی دیوی دهکرد.

مورتهزا ئاغا و مستهفا پاتر پاتر و دوو کهسى دیکه. له وانی ئاویان له
زهوییهکانیان بریوون هەر ئهوی شهوی سوارى ئۆتۆمبیل بوون و بههرو
ئهقههه چوون.

له ناو چه لتووکچینهکاندا، تهنیا کارى ئۆقچى ئۆغلى سازبوو. قیرپاچه
زیوکفتهکهی پهیتا پهیتا بهجزمهکانیدا دهکیشا و بهم سههر و بهو سههرى
بازاردا دههات و دهچوو و قسهی زل و زلی دهکرد:

«به ئی فرمانی ئاوبرینی داوه قایمقام ها؟ سه لاله خوئی و ئهقلی.

جەندرمەى بەدىيار مەرەزەوہ بۆ دانائىن ھا؟ سەلا لە ئەقلى. بەلى ئاوايى
سازلىدەرە بووہ بەژىر ئاوه، بۆ لاي قايمقام ھاتوون، ئاويكى وام
بەرداوتەوہ تا ناوكيان ھاتوہ.»

ھەر دەپرىسا و نەيدەبپرىيەوہ، ترسىكىشى لە دلدا بوو. لە رەسوولەفەنىش
بستى جياپوونەدەبووہوہ. دەپپرسى، ھەمەھەلى كورد و داپىرە زەينۆ خەرىكى
چىن و چ دەلئىن؟

«توخوا رەسوولەفەنى ئەمە ئەقلە ئەم قايمقامە لەسەرىتى. بەلى جەندرمەى
لەسەر بەنداوان داناوہ. سوپاس، زۆر سوپاس. بەنداوكانمان بۆ چاودىرى
دەكەن. مرق ئەقلى ھەيە. خۆ ھەموو كەسى وەك ئەو شىت و شوور نيە. لە
پياوى بەئاوہز و خاوہن ئەقل مەترسە.»

رەسوولەفەنى:

«خەتاي قايمقام نيە، كە تازە ھاتبوو چۆن پياوى بوو؟ وەك گول وابوو.
سازلىدەرەبىيەكان وايان بەسەر ھىنا. بەيانىيەك ھەر ئەوئەندەمان زانى چوار
سەت كەس ھەموو خويان لە قوپ ھەلپنابوون، بەخاوخىزانەوہ. گەورە و
بچووك، ژن و پياو بەكۆرپەى بەرمەمكانەوہ، بەساواى سەر بيشكەوہ،
بەمەلۆتكەوہ دەرگەى ميريان گرت. ئيتەر ئەم كوپە لەو رۆژەوہ كەلەيى بوو.»

ئوقچى ئوغلى:

«ئاويك بەسەر سازلىدەرەدا بەرداوتەوہ تا ناوكيان ھاتوہ. جا با بزائن
لە قوراودا گەوزىن چۆنە. با بزائن چۆن دار و ديواريان بەسەردا دەتەپى.
ئەگەر ئەو كوردەم لە چقورئووا دەر بەدەر نەكرد من ئوقچى ئوغلى نەبم. ئەگەر
ئەم سازلىدەرەيەم نەكرد بەشويىن پياز من ئوقچى ئوغلى نەبم.»

«ئوقچى ئوغلى ھەموو رۆژى مەرىكى بۆ جەندرمەكانى سەر بەنداوكان
سەردەبپرى. ھەرچى قايمقام بوو چاوەرپى جەندرمەى دەرگە لە پارىزگاوە بۆى
بنپىر. بەيتا پەيتا تەلەفۆنى دەرگە.

گوندنشىنەكانى سازلىدەرەش قسەكانى ئوقچى ئوغلىيان دەبىستەوہ. نەك

ھەر دەیانبىستەۋە، بىگرە ھەر خۇي قىسەي بۇ دەكردن و بەجارى دەھرىي دەكردن.

ھەمەھەلى و داپىرە زەينۇ جارىكى تىرىش بەسەرتاپاي قوراويىيەۋە سەرىكى قايمىقاميان دا .

«ئاو خانووبەھەرى بەسەر پىۋە نەھپىشتىۋو. ئۇقچى ئۇغلى بەئەنقەست ئەمەي كىردوۋە. بەعىنادى. ئەي چۇن قوربان، موساعەدە بىكە^۱.

مەزراكەشى لە ژىر ئاۋدايە، مەزرا لۇكەكەي، موساعەدە بابەلى،

داپىرە زەينۇ ھەلى دايى:

«كوپم لە ناۋ ئاۋداين. بەمەزراۋە، بەلۇكەۋە. بەباخ و بىستانەۋە،

بەخانوبەھەۋە ھەموو بووين بەژىر ئاۋەۋە. مندال ھەموو نەخۇش كەۋتون.

چارەسەرى، دەرەتانى. ئەگىنا ئىمە چارەسەرى بۇ خۇمان دەدۇزىنەۋە.

قايمىقام بەخەم و پەستىيەكەۋە مى لار كىردەۋە:

«چاۋرەپى جەندىرمە دەكەم داپىر. چىي دىكەم لە دەست دى؟»

داپىرە زەينۇ دەستى ھەمەھەلى گرت و بەتوندىيەۋە راي كىشا، گوتى:

«ھەستە، با بروين، خۇمان چارەسەرى خۇمان بىكەين.» بەدەرگەۋتن.

۱ ئەم رىستە لە ئەسلى تۈركىيەكەدا لە زمانى ھەمەھەلىيەۋە بەكوردى نووسراۋە. تەننەت لەبەرئەۋەي، كە تۈركى باش نازانى لە زۆر شوپندا نووسەر بەتۈركىيەكى لادىيىيانەي چەۋت و چەۋىل ۋەدۋوى دىنى. (ۋەرگىز).

خانوبەرەى گوندەكە ھەموو زنج بوون. خانوبەرەى گوندەكانى تر بەتەيمانى دارقەرەقاج ھەلنرابوون، بەلام ئەم گوندە بەتەيمانى قاميش ھەلنرابوو. لە ھىندى شويتەو ئەم تەيمانە قاميشەيان بەقور سواخ دابوو، خانووھكان رەنگيان سەوزىكى ئامال بۆر بوو. سەريان بەژاژى بارىك گىرابوو. ژاژەكانيان چىن لەسەر چىن دانابوو. وەك چىنكۆ ساغلام بوو. بەزستانان دلۆپە و تەكى نەدەكرد. ژاژەكان رەنگيان بۆر بوو. ھەركە تەر دەبوون تەيمانە قاميش يا لەپشتەو، يا لە پىشەو، يا لای راستەو، يا لای چەپەو وركيان دەدا.

ئاو تا دەھات لە زيادبووندا بوو، كەمى نەدەكرد. لە ژىرەو بن تەمەلى خانووھكانى دادەخوراند و دادەشۆرى. خانووېك خەرىك بوو دەرووخا. ئۆقچى ئۆغلىيە و داوئىيە ملهوپرى و لاپرەسەنى. داپىرە زەينۆ: «ئەگەر ئەو ئۆقچى ئۆغلىيە منىش داپىرە زەينۆم. منىش دەيدەمە ملهوپرى. جا ئەوسا ئۆقچى ئۆغلى خۆى دەبىنئەو.»

داپىرە زەينۆ تەمەنى لە شىست بەرەژووتر بوو. دەم و چاوى خشت و خى و چەناگەى بارىك بوو. برۆى بارىك و شاش و واش بوو. چاوى چكۆلانە و رەش بوو. سىپنەى پتو ديار نەبوو. لىوى كرژ ھەلاتبوو، ھەر ھىندەى تۆزىكى مابوو. چاوى پرووشاوى بوو. ھەمىشە رووخۆش و دەم بەپىكەنن بوو، تا بلېى گالتەچى و قسەخۆش بوو. مېردەكەى لە سەفەر بەردا چووبوو بۆ شەرى و ئىدى نەگەر اربوو. لەو سەردەمەو بئوژن بوو. سەت و پەنجا گاوخانىكى زەوى و زار ھەبوو. سى سىويى پى گەياندبوو. لەبەرئەوى كە نىوہى خەلكى ئاوايىيەكە كورد بوون، ناوھەكەيان وەك ناوى كوردى كورت كردبوو،

زەينەبىيان كوردبوو بەزەينۆ. خەلگىش ھەموو فېربوون پېتيان دەگوت زەينۆ. زەينۆ چ زەينۆ، ھەك پىاو بوو، ھەك ئازا و بوئير ئازا و بوئير بوو. لە جەنگەى خەباتى مىللىدا لەگەڵ چەتاندان بوو. داپىرە زەينۆ كورد بووايە، تورك بووايە، ھەركەسى بووايە، ئاتاژى يارى و كۆمەگ بووايە يارىي دەدان و كۆمەگى دەكردن. جىيازى بۆ كچان بەرادان دەدا، مارەيىي بۆ لاوى دەستكورت دەدا. ھەر شەھەر و ئازاھە و قىرەيەك رووى بدايە ئەو دەيكوژانداھە و ناويژىي شەپكەرانى دەكرد. ھەركەسى لىك زىز و زوير با ئاشتى دەكردەھە. بەللى نەرم و لەسەرخۆ بوو، رووخۆش و دەم بەكەن بوو، بەلام جارى واش ھەبوو ھىندە توورە دەبوو، وا توند و تىژ دەبوو ھەموو كەسىكى لى دەپرىنگانەھە. خەلكى ئاوايى دەبانگوت: «داپىرە ديسان بوو بە پلىنگ،» دەيزرىكاند جنىوى دەدا، دەينركاند.

چەند رۆژ بوو، لە نىو ئاودا، ئەم مالى و ئەو مالى دەكرد. پى دەكەنى. نەخۆشيانى بەسەر دەكردەھە. قسەى لەگەلدا دەكردن. دلخۆشيانى دەدانەھە. جارجارىش بەپىكەننەھە جنىوى دەدا.

دەركەى مالاى دەكردەھە و دەچووە ژوورئ، دەبگوت:

«مراوييەكانى ئۆقچى ئۆغلى چۆنن؟»

دوو رۆژ بوو، زارى لىك نەكردەھە، قسەى نەدەكرد. دەم و چاوى رەش ھەلگەپابوو، چاوى ھەك قووچايى وابوو. ھىز و گورى لەبەر بربابوو. خەلكى ئاوايىش كرى و كپ ھەموو تەماشاي دەمى داپىرە زەينۆيان دەكرد، بزائن چ دەللى و چ دەكا. خانووبەرە لە تەپىن و دارووخاندا بوون.

ھەمەھەلى، ھەر لە پاش دواگەرانەھەى لە كن قايمقام ھەك دەست و داويىنى لە ھەموو شتى كيشابىتەھە و ابوو. ھەسەر كەپرەكەى دەكەوت و ھەللى دەكردە گۆرانىيەك و گۆرانىيەكى زۆر بەسۆز، ھەركە ھەللى دەكردى پىاو پۆلە قورىنگى بەئاسمانەھە دەھاتە پىش چاو، دەنگى تا بللى نىر و بەگور بوو، شەپۆل شەپۆل شەپۆلى دەدا. ناوبەناو ھەناسەيەكى ھەلدەكىشا، بەلام چ

گۆرانی و هه‌ناسه هه‌لکیشانیکی. گویت لى بووایه، ده‌تدایه پرمه‌ی گریان. کى ده‌زانى حه‌مه‌ه‌لى چى ده‌گوت و چى هه‌لده‌پرشت.

گۆرانىیه‌کانى زۆر به‌پشوو و دوورودریژ بوون، زۆر به‌سۆز و کۆل و که‌سه‌راوى بوون.

سه‌ر له‌عه‌سرانى بوو، ریگه و بان له‌دووره‌وه ته‌پ و تۆزبان لى هه‌لده‌ستا. سى‌به‌رى ته‌په و ته‌لان به‌ره‌و رۆژه‌ه‌لات راکشابوو. سى‌به‌رىكى تى‌روتارىک. داپیره زه‌ینۆ له‌مال وهده‌رکه‌وتبوو، شلپ و هۆر به‌ناو ئاودا به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و مالى حه‌مه‌ه‌لى کورد ده‌چوو. باى توندی رۆژاوا شاقه‌ل و داوینى هه‌لده‌مالى و ده‌یشه‌کانده‌وه. کاتى گه‌یشه‌ ژیر که‌پره‌که، گوتى: «وه‌ره‌ خوارى حه‌مه‌ه‌لى، لاوانده‌وه به‌سه. ببیره‌وه، ئه‌مه‌ بوو به‌چى؟ هه‌ر له‌سه‌بى‌نیوه تا ئیوارى. وه‌کو ژن ده‌یلاوینىیه‌وه. به‌سه‌ ببیره‌وه وا دى ئا و رای مالى. هه‌ی له‌ژنان چه‌رگسووتاوتر.

ده‌نگى پر کۆل و خه‌مى به‌ناو دیدا زرينگایه‌وه.

ئه‌وانه‌ی بیستیان، گوټیان:

«داپیره زه‌ینۆ راست ده‌کا. دى ئا و رای مالى.»

کوټخا پى داگرتیوو، ده‌گوت:

«با چۆلى که‌ین، با گونده‌که چۆل که‌ین، ببیره‌وه.»

داپیره زه‌ینۆ:

«کوردی شىت، هه‌ر ئیستا ده‌یکه‌ن به‌خۆتاندا.»

حه‌مه‌ه‌لى پشووئىکی دا، له‌باشان تى هه‌لچوووه‌وه. داپیره زه‌ینۆ پىیدا هه‌لشاخا:

«کوپه‌ حه‌مه‌ه‌لى وه‌ره‌ خوارى ببیره‌وه. با نه‌یه‌م پووشى ژنه‌که‌ت دامالم و به‌سه‌ر خۆتیه‌وه به‌سه‌تم، هه‌ی نیره‌مووک، له‌ژن ژنتر. سه‌رانسه‌رى دى هه‌موو بوون به‌ژن، تۆش؟» حه‌مه‌ه‌لى به‌خۆیدا هاته‌وه، به‌کاوه‌خۆ له‌که‌پره‌که هاته‌ خوار. وه‌ک ماندوو، شه‌که‌ت و که‌شه‌نگ، وه‌ک خه‌والوو بى وابوو. وه‌ک

بەدەم خەووە بڕوا وا بوو.

داپیرە زەینۆ بەنیگەرانییەو:

«بڕۆ بۆ ناو ئەو نامەردانە. بۆ ناو ژنەکانی ئۆقچی ئۆغلی. وا لە بن سێبەری کەپرەکەیی دورسن دانیشتوون، بێردەکەنەو. دۆش داماون. وەک لە ملیان درایی سەریان شۆڕ بووئەو. دۆش داماون و بێردەکەنەو.»

زەینۆ پێش کەوت. حەمەعلی بەدوایەو، چوون بۆ کەپرەکەیی دورسن. پەنجا کەسێ دەبوون. بۆ ئەوێ خۆیان لە زەینۆ نەبان کەن و نەیبینن، سەریان هێندەیی دیکە شۆڕکرد.

زەینۆ:

«ژنەکانی ئۆقچی ئۆغلی، وا حەمەعلیشم بۆ هێنان. هەموو تیکرا بیریکنەو. با گوندیش ئاوی بپرووخین.»

یەک دوو کەسێکیان بۆ ئەوێ سەریان هەلبێن:

«حکومەت هەیه، جەندرمە هەیه، ئیمە چیمان پێ دەکری؟»

داپیرە زەینۆ دەستی بەکەلەکەییەو بوو هەلی کوتایە سەریان:

«تفوو، بۆ غیرەتینە، شەرم ناکەن. چارەسەری نییە؟ جەندرمە بەرتیلی خواردوو گۆی ناداتی. ئاوەکە نابری. ئیو تاکەیی هەروا دەسەپارچە دەووستن؟ بڕۆن خۆتان بەنداوەکە چاودیری بکەن. حکومەت بپاری داو. قانون لەگەڵ ئیمەدایە.»

پڕ بەدنیا دەیقیراند:

«تفوو، ژنەکانی ئۆقچی.»

حەمەعلی:

«داپیرە راست دەلی.»

هەرچی لە گوندابوون بەپیاو و ژن و گەرە و بچووکیەو بەدەنگی زەینۆو هاتن و تیی وروکان. سەرلەبەر لە ژێر کەپرەکەیی دورسن خڕبوونەو. جم و

جووئی له ناو پیاوهکاندا سه‌ری هه‌لدا .

دایپیره زهینۆ:

«ئو بی ناموسه یاسا و قانونی حکوومهت به‌هیچ ده‌زانی. فه‌رمانی قایمقام به‌هیچ ده‌زانی. جه‌ندرمه‌کانی به به‌رتیل نه‌رم کردووه، به‌ژیر ئاووه‌وی کردووین. هه‌رچی قایمقامیشه هه‌ر هینده‌ی ده‌ستیکه. مندا لیکه نه‌فامه. فه‌رمانی ئاو‌پرینی دا و جه‌ندرمه‌ی به‌سه‌ر به‌نداوانه‌وه دانا. جه‌ندرمه‌ش له جیاتی ئاو بپرین بوون به‌ئیشکچی ئاو. یا لالا بو سهر به‌نداوه‌کان، با بیانشکینین خو‌مان ئیشک بگرین.»

حه‌مه‌ه‌لی بانگی کرد:

«دایپیره راست ده‌کا، قسه‌ی دایپیره ته‌واوه. من ده‌رۆم.»

دایپیره زهینۆ رووی کرده ژنه‌کان:

«یا لالا ژینه. ده‌س ده‌نه پاچ و پیمه‌ره برۆن. ئەمانیش با لیره ئیشکی خو‌یان بگرن.»

«برۆن، برۆن، برۆن.»

ژنان تیکه‌ل به‌قه‌ره‌بالغییه‌که بوون و بلاوه‌یان لی کرد. هه‌ر که‌سه پاچ و پیمه‌ره‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو. خریبونه‌وه. پیاوه‌کانیش هه‌ستان.

«به‌ری‌که‌ون.»

دایپیره زهینۆ له پیتشه‌وه و ژنان به‌دوايه‌وه، پیاوانیش به‌دوای ئه‌وانه‌وه. قه‌ره‌بالغییه‌که به‌هورووژمه‌وه ملی ده‌نا. دایپیره زهینۆ له پیتشه‌وه ده‌تگوت را‌ده‌کا. قافل‌که‌ی دواوه‌شی هه‌ر به‌و جو‌ره. ته‌نیا پیر و که‌نه‌فت له گوندا مانه‌وه. له زه‌رده‌دا گه‌یشتنه سه‌ر به‌نداوی ئاشه‌که. جه‌ندرمه‌کان شه‌ژان. هه‌یچیان نه‌ده‌گوت، حه‌په‌سابوون، زمانیان چوو بووه کلیله.

دایپیره زهینۆ یه‌که‌م قازمه‌ی له به‌نداو دا:

«لی‌ده‌ن.»

ھەر ھېندەى چاوترووكاندى ئاويان بەلای راستەكانەدا بەردايەوہ. داپيرە چوو بۇ كەن جەندرمەكان. جەندرمەكان تەماشای ئەم كەين و بەينەيان دەكرد. بەپتگەننەوہ:

«رۆلە، ئيوە حكومەت بۆيەى لەسەر ئەم بەنداوہ دانا ببېرن يا ببن بە ئيشكچى بەنداوى ئوقچى ئوغلى؟ واى رۆلەرۆ واى.»
چەند كەسى لەگەل دورسندا گوتيان.

«داپيرە ئيمە ئيشك دەگرين. بەسى زەلام ئيشك دەگرين. با ژنان بچن ئازووخە و خۆراك بېنن، تەفەنگەكانيشمان بۆ بېنن. ھەر ئىستا پياوہكانى ئوقچى ئوغلى دەگەنە سەرمان.»

حەمەەلى بەتوندى ھاتە بەرەوہ قوناخەى كوچك چاپەكەى لە بن پالتۆكەوہى بەديارخست. سەرتاپاى لەشى فيشەك بوو. چەپ و راست رەختى دوو دوو و سى سىيى لە خۆى دابوو.

«خەمتان نەبى. نەك ئوقچى ئوغلى خوا دەبكرد باوى ئوقچى، تيرەو تايەفەى ئوقچى، ھەزار كەسى دەھات. خوامەوخوا لە ئاو نزيك كەونەوہ. يا ئەوہتا سەر دادەنيم يا بستى لە ئاو نزيك نابنەوہ.»

ئوقچى ھەر كە خەبەرى بەرگوئ كەوتەوہ شىت و ھار بوو. يەكسەر سواربوو، دەمانجەى ھەلكيشا، بەرەو بەنداو ھەلى كوتا، دەيگوت: «يانى چى؟ چۆن دەبى. لادىيى بوون بەو پياوہ بچن بەنداوى مەرەزەى من بپرووخيتن. ئەگەر يەكە بەيەكەيانم سارد نەكردەنەوہ پياو نەبم.»

لە نارلى باخچە ھاتەوہ سەر خۆى، كەمى خاو بووہوہ، ئەسپەكەى ھيتواش كردهوہ، دەستى بەبىر كردهوہ كرد، سەرى ئەسپەكەى بەرەو شار وەرچەرخاند، چۆن بەتاو تىي تەقاند ئاواش بەرەو شار بەتاو تىي تەقاند و چووہ ناو شارەوہ رى و راست چوو بۇ كەن رەسوولەفەنى:

«چاوەكەم، براكەم، رەسوولەفەنى. من و تۆ لەوہتى يەكديمان ناسيوہ لە برا براتر بووين. تۆ بۇ خۆت دەزانى، رەسوولەفەنى.» بەپیداگر تەنەوہ دەينوارپيە

نیوچاوی ره سوولّه فهنی.

ره سوولّه فهنی گوتی:

«ئّه فهنم؟»

«تۆ هیچت درۆ لّی بیستووم، ره سوولّه فهنی؟»

«نه مبیستووّه ئاغا.»

«درۆم نه کردووّه، بهم قایمقامه بلّی بهرۆکم بهر دا، له یه خه م بیته وه، گه پری له گه پرم نه ئالّینی. من کنه م له باره ی ئه وه وه نه کردووّه، با واز بّینی. سویندت بۆ ده خۆم، قورئانم په ره په ره کردبیت کنه م له کار و باریدا نه کردووّه و من بۆم تّی نه چاندووّه. من زۆرم خۆش دهوئ، ره سوولّه فهنی.»

«به لّی؟...»

«پیاوی چاک به، چاره سه ره یکم بۆ ببینه وه، به لکو ئه م جه ندرمانه م له به ندا وه که بۆ ده کشینیه وه.»

«ناکرئ.»

«هه ره هیچ ناکرئ؟»

«هیچ ناکرئ.»

«که واتا ره سوولّه فهنی؟»

«به لّی وایه ئاغا.»

«منیش ئۆقچی ئۆغلی بم.»

«ده بّی ئه قلی بّینتته وه سه ره خۆی.»

«منیش که واتا گوندیم لّی گالّ دها، منیش ده زانم چۆن له چه مه ره ی ده کششم. خۆم ده زانم چی لّی ده که م. راسته من ئه م سالّ زیان ده که م، نابووت ده بم، به لّام ده زانم چیی به سه ره دینم.»

دهرکه ی به توندی له پاش خۆیه وه پّیوه دا و چووّه ده ری.

ره سوولّه فهنی، وه ک جامّی به فراوی به سه ره دلّدا بکه ن ئاوا که یفی هاته وه و

بزهى ھاتى و لەبەر خۆيەو ھە گوتى: «ھەر دەللى مشكە و بەتەلەو ھە بوو،
كوتومت.»

ئەمجا ئۆقچى ئۆغلى بەتوورەيىيەو ھە سواریبوو. دەيگوت «ئەو ناکەسبەچەيە
دەيەوئى شان لە شانى من بىدا، جگم لەگەلدا باوئى.»

رئى و راست چوو ھە ئۆ گوندەو ھە. لغاوى ئەسپەكەى لە كەفا نوقوم بوو. بەو
ناو قوراو ھەدا جەھوى نەگرتىو ھەو ھە، ئەسپەكەشى و خۆشى سەرتاپا لە قور
ھەلکىشرا بوون.

يەكسەر بەرھو كىن كوئىخاى ئاژوا. گوندەكە تۆزئى كزر بوو ھەو ھە ئاوەكە
كەمئى كىشا بوو ھە. ژن و پىاو گەرە و بچووك ھاتنە دەرى بۆ سەيرى ئۆقچى
ئۆغلى. ژنەكان، داپىرە زەينۆ لە پىش ھەمويانەو ھە پئى دەكەن. ئۆقچى ئۆغلى
ھەك بلئى ھەستى بەمە كىرد. «راو ھەستى بۆم، راو ھەستى، راو ھەستى بۆم، بزىانن
چىتان لئى بگەم.»

ئەسپەكەى تا بەر دەركەى زىجەكە ئاژوا، كەمئى خۆى خوار كىرد ھەو بانگى
كىرد:

«سەيفى ھەلى. كوئىخا سەيفى ھەلى.»

كوئىخا ماندوو و شەكەت، پىشتى چەما بوو ھەو، ھەدەر كەوت.

«گوندى خرىكەو ھە، ھەر مائى سى سەت لىرەى دەدەمئى. بۆ لۆكەش، گاوخانى
پەنجا لىرە دەدەم. راي گەيئە، جاپى دە. كەس لە گوند نامئىنى. ھەرچى
خانوش ھەيە تا پازىئى، ھەرچى رووخا بۆى دەبژىرم.»

كوئىخا دلئى خۆش بوو، گوتى:

«ئا ئاواھا ئاغام، ئا ئاواھا، ھەر ئىستا كە كەس لە گوند نامئىنى، ھەموو
چۆلى دەكەن.»

خەبەريان بۆ بەنداو ھەكە نارد. ئەوانىش ھاتن. ئۆقچى ئۆغلى تئى
گەياندن كەس ورتەى لئو ھەت. ھەر لەوئىدا جىزدا نەكەى دەرىنا. پارەى
مالەكانى دا. گوتى، «سەيئى ھەرن پارەى لۆكەكەتان ھەرگىز. نابى كەس لە

گوند بىئىنى. چاگە؟»

لە وەلامدا گوتيان:

«نامىنى.»

چەند كەسى نازمايىيان پيشان دا. خەلكەكە بىدەنگيان كردن. گوتيان
«كورە ئىوھ شىتەن چىن؟ ئۇقچى ئۇغلى ھەر چۆنى بى دەرۋىستى قايمقام دى.
بلىن و نەلىن ئىمە ھەر وەبن ئا و دەكەوين. ھىچ نەبى خۇ پارەى خۇمان دەست
دەكەوئى؟ سى سەت لىرە پارەيەكى كەمە؟ كرېن، شىتەنە.»

داپىرە زەينۇ:

«كوردى شىت، ھەر ئىستا بەخۇتيدا دەكەى.»

حەمەەلى پشووئەكى دا ديسان تى ھەلچوۋەوھ. داپىرە زەينۇ پىدىدا
ھەلشاخا:

«كورە حەمەەلى، وەرە خوارى بىبىرەوھ. بەسە با نەيەم پوشىيى ژنەكەت
دامالم و بەسەر خۇتتییەوھى ببەستم. ھەى نىرەمووك، لە ژن ژنتر. سەرلەبەرى
گوند ھەموو بوون بە ژن، تۆش بووى؟»

حەمەەلى بەخۇداھاتەوھ، لەسەرەخۇ لە كەپرەكە ھاتە دەرى. وەك ماندوۋ،
كەشەنگ، خەوالوۋ بى واپوو، وەك بەدەم خەوۋەوھ بىروا واپوو.
داپىرە زەينۇ بەنىگەرانىيەوھ.

«بىرۇ بۇ ناو ئەو نامەردانە. بۇ ناو ژنەكانى ئۇقچى ئۇغلى. لە بن سىبەرى
كەپرەكەى دورسن دانىشتوون، بىر دەكەنەوھ. وەك لە ملىان درابى سەريان
بەسەر سنگياندا شۆرپوۋەتەوھ. بىر دەكەنەوھ.»

زەينۇ پىش كەوت. حەمەەلى بەدوايەوھ. چوون بۇ كەپرەكەى دورسن.
پەنچا كەس دەبوون. بۇ ئەوھى خۇيان لە زەينۇ نەبان كەن و نەبىين، سەريان
ھىندەى تر شۆرکرد.

زەينۇ:

«ئۇنەكانى ئۇقچى ئۇغلى، وا حەمە عەلېشم بۇ ھېنان. ھەموو تېكرا بېر بىكەنەو، با گوندىش ئاۋ بېرووخىنى.»

حەمەغەلى ھېچ نارەزايىي دەرنەبېرى، پارەشى وەرنەگرت. كەسىش فەرقتى پى نەكرد. حەمەغەلى دەيزانى دەبەزى، بۆيە نارەزايىي دەرنەبېرى. تەنانەت داپېرە زەينۇش ھەر دەنگى نەكرد. ئىدى لە ھەموو لايەكەو دەيانگوت «پشت بە قايمقام مەبەستن. ئەمە ئۇقچى ئۇغلىيە. نەك مېردمندا ئىكى وەك قايمقام، حكومەت بە حكومەتى خۆى پىي ناۋىرى، با پارەى حازرەكىي خۇمان وەرگرين. پى كۇشى پارەيە.»

ئۇقچى ئۇغلى كە سواربوو، گوتى:

«سبەينى كەس، زىندوهرى لەم گوندى نەمىنى.»

كە سوار بوو لا لغاۋەى تا بناگوپى داچىرابوو.

ھەر كە چووۋە ناۋ شاروۋە پىادە بوو، ئەسپەكەى دايە دەست مندا ئىكەو، بۇ مالىنى بردوۋە. خۇشى رى و راست چوو بۇ كن عەرزوحال نووسە سىياسەتباۋەكە. كابراى سىياسەتباۋ ھەر كە چاۋى بەئۇقچى ئۇغلى كەوت و نەكەوت لە مەسەلەكە گەيشت.

ئۇقچى ئۇغلى بەپىكەنېنەو گوتى:

«بنووسە، چۇنت بۇ خۇ كەيف لىيە ئاۋھاي بنووسە.»

سىياسەتباۋ:

«پىنج سەت ھەزار بنووسم؟»

«پىنج سەت ھەزار.»

دەستى بەنووسىن كرد:

«بۇ مەقامى عالی سەرۇكايەتتى لىژنەى چەلتووك. لىژنەى چەلتووك بەبىنانوۋى ئەوۋە كە گوندىكى خويپىلە لە ناۋەراستى زەۋى و زارىكى پىنج سەت ھەزار لىرەبىيى مندا ھەلكەوتوۋە بەپى سۇنگە ئاۋى لە مەرەزەكەم بېرۋە. ئەۋەى پىي بلىن گوند لە نىۋ ئەم زەۋى و زاردا نەماۋە. گوندىكە ھىشتا

به‌هاربوو، کاتیکی نه‌خشه‌ی زهوی و زار ده‌کیشرا به‌خانوو به‌ره‌وه هه‌مووی فرۆشراوه. ئەمه کاریکه دژمنانم و چهند ئەندامێکی ناحه‌زم که له لیژنه‌ی چه‌لتوو‌کدا ئەندامن کردوو یانە. ئەمه سی مانگه زینده‌وه‌ری پیتی نه‌هاویشتووه‌ته گوندی سازلیده‌ره. داوا ده‌که‌م بۆ سی و دوو ئاو به‌سه‌ر مه‌ره‌زه‌که‌مدا به‌ردرێته‌وه و لیژنه‌ی چه‌لتوو‌کیش به‌دادگا بدری و سزای خۆی وه‌گرێ. ده‌شمه‌وی سازلیده‌ره که‌شف بکری و برپاری ئەوه‌ی بۆ بدری، که که‌سی تێدا نه‌ماوه و چۆله و هۆله. ئیتر رێزم.»

عه‌رزوحاله‌که‌ی بۆ قایمقام برد. قایمقام خۆیندییه‌وه، ره‌نگی په‌ری. پرسى:

«به‌راسته‌؟»

ئۆچى ئۆغلى به‌پێکه‌نینه‌وه

من کنه‌م له‌ کارى ئیوه‌دا نه‌کردوه‌ گه‌وره‌م. من گونده‌که‌م به‌کرین کرپوه.
هه‌له‌ی تێدا کراوه، گه‌وره‌م.»

قایمقام:

«سبه‌ینى بۆ که‌شف دین.»

«سبه‌ینى؟ گه‌وره‌م؟ ئیستا بفه‌رموون ئاو به‌سه‌ر مه‌ره‌زه‌که‌مدا به‌ردرێته‌وه.»
«با بزاین.»

«ئاخر، ئەگه‌ر رۆژى زیاتر بمینیته‌وه هه‌چم لى وه‌چه‌نگ ناکه‌وى. تۆ ئەم زه‌هر و زیانه له‌ ئەستۆى خۆت ده‌گرى؟»

قایمقام تووره‌ بوو:

«ده‌یگرم.»

ئۆچى ره‌نگى زه‌رد هه‌لگه‌رابوو، له‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌دا گوتى:

«ئەم ولاته بۆ دادگا نییه. زه‌هر و زیانم هه‌موو ساخ ده‌که‌مه‌وه و له‌ سه‌رتى ده‌که‌م به‌ مال.»

لێی دا رۆشیت، بۆ ساخکردنه‌وه‌ی زه‌ره و زیانیش ده‌رکه‌ی دادگای گرت.

ليژنه‌ی چه‌لتووک بۆ دوو سبه‌ی، پاش نيوه‌رۆ چوو بۆ دېی سازليده‌ره. دى
چۆل و هۆل بوو. گيزه‌ی مېتشووله‌ی مېتشووله ئاساييى ليوه نه‌ده‌هات.
خه‌لکه‌که له نيو سېلاوى ئاودا، له دېی ويراندا واقيان ورمابوو و په‌نجه‌يان له
زارياندا بوو.

له‌پر لهو سه‌رى ديوه زه‌لامى په‌يدا بوو. نزیک بووه‌وه. نواريان همه‌عه‌لييه.
ملى داكشابووه نيوان هه‌ردوو شانى. ره‌نگى زه‌رد هه‌لگه‌ر ابوو. باسک و قۆلى
سس‌ت به‌هه‌ردوو لايدا شوۆر بوويوونه‌وه.

«به‌خېره‌هاتن، به‌سه‌ر چاوان.»

قايمقام پرسى:

«ئه‌وه چييه همه‌عه‌لى؟»

حه‌مه‌عه‌لى بزهيه‌كى تالى هاتى، گوتى:

«هه‌موو خانووه‌كانيان فرۆشت. چۆليان كرد، گوند چۆل و هۆله. ئه‌مه
حاله‌كه‌يه. ئۆقچى لىي كرين.»

پژيشك:

«ئه‌ى تق له چ ده‌گه‌رپى له‌م ناوه؟»

«گوندى خۆمه و ده‌گه‌رپىم. من چۆلم نه‌كردووه. پارهم وهرنه‌گرتووه. پاره‌ى
ئۆقچى له‌كن من ناروا. من مه‌مۆم. مه‌گه‌ر لاشه‌كه‌م له‌گوند وه‌ده‌رنين.
دوختۆر به‌گ چاكم گوئ ده‌يى، ئۆقچى خانووه‌كه‌ى كردوومه ژير ئاوه‌وه
ده‌رنه‌چووم. سى كور و دوو كيژ و ژنيكم هه‌ن، له‌گوند ده‌رناچم، ئيوه
حكومه‌تن. حكومه‌ت ئاوى ئۆقچى برپوه.»

ليژنه له‌به‌ره‌ئوه‌ى كه هيش‌تا گوند به‌ته‌واوى چۆل نه‌بوويوو و چه‌ند
گوندنشينيكي تيدا مابوون. عه‌رزو حاله‌كه‌ى ئۆقچى ئۆغليان به‌راست نه‌زانى
و برپارى ئاوى برپينيان دا.

ئۆقچى ئۆغلى هه‌ركه ئه‌مه‌ى بيسته‌وه شيت و هار بوو. گوتى:

«ئاي بى نامووس. ده برۆ بيخۆ. ئه‌گه‌ر له‌م زوييه‌م به‌ناشتن نه‌داى.»

بۆ کاروباری وا لۆزەنگەری گوڭی لە مستی خۆی ھەبوون.
گوڭی:

«بچن چاریکی ئەو کابرایە بکەن. خۆ دەبێ چارەسەریکی ھەر بۆ بدۆزەنەوێ.
ھەرھێچ نەبێ برینداری بکەن. شتی بەشتی بکەن.»

ھەمەعەلی خۆشی ھەر چاومنۆری ئەمە بوو. خزابووێ گۆشەییەکی تاریکی
کەپرەکەوێ. تەفەنگەکەیی بەسەر رانیەوێ بوو. «ئەوێ دێ کێیە؟ ئۆقچی نییە؟
ئەوجا بزانیە چۆن لە دایەیی، ئاخ، ئۆقچی.

ئەگەر لە دوور چاوم نەسەرھواندی، ئاخ باقۆ.»^۲

شەوگەر راشکابوو. پینچ تارمایی سالیانە سالیانە بەرھوێش دەھاتن.
ھەمەعەلی تێی راخوێن «زەلام کێن؟» زەلامەکان دەنگیان نەکرد. بەدەسریژ
وہلامیان دایەوێ.

پەنجەیی لە سەر پیتکە بوو، ئامادە و تەیار. نیشانی لە ھەر پینچ
تارمایییەکە گرت، دەورویەری وەک مەترەلۆز دابیژان. زەلامەکان ھەر لەو
شوێنە بێ کرکە خۆیان مەلاس دا.

بۆ سبەینی، ئۆقچی ئۆغلی لەگەڵ رەشید ئاغای دوکانداری خزمی ھەمە
عەلیدا رێ و راست ھاتن بۆ سازلیدەرە، بۆ مائی ھەمەعەلی.

«مەکە ھەمەعەلی. وەجەخ کوێرمەکەوێ. ئاواپیەکی زل و زەلام، سەرلەبەر
چۆلی کرد. تۆش چۆلی کە ھەزار لیرەت دەدەمێ، چۆلی کە. وا سەر و سامانم
تێدا دەچێ، چۆلی...»

ھەمەعەلی وەلامی نەدایەوێ.

لە پاشان رەشید بریدی پەنایەکەوێ، نزیکەیی سەعاتی قەسەیی لەگەڵدا کرد.
ھەمەعەلی ئیستا و ئیستا ورتەیی لە زار نەھاتەدەر.

۲ نووسەر لێرەدا دیسان لە زمانی ھەمەعەلی کوردەوێ بەتورکییەکی خوار و خێچ
دەوێ و رستەیی «ئاخ باقۆ»یی بەکوردی نووسیوێ - وەرگێڕ.

ئەو بەرۋىكى بەردا، ئۇقچى ئۇغلى بەرۋىكى گرت، ئەويش ماندوو و شەكەت بوو، رەشىد ئاغا تى ھەلچووۋو ھەمەئەلى ھەر زارى نەدەكردەۋە. بەرد بەۋەلام ھات ئەو بەۋەلام نەھات. سەر لە ئىۋارى ماندوو و مردوو سوارىيون گەرانەۋە.

كارى ئۇقچى ئۇغلى ھىندەى تر ئالۆز و دژوارترىوو. جەندرمەكانيان گۆرى. ئەۋانى ھاتنە جىيان تەنيا ھەر بەشەۋ ئاويان بەردەدايەۋە، كار لەسەر ئەو بارودۆخە برۆشتايە چەلتووك ھىچى واى نەدەھىنا و زۆر زۆر، خۆى بكوشتايا لە سەدا يازدەى پتر نەدەھىنا.

تازە شىن دەبوو. چەلتووك، كە كەمۆكەيى ھەراش بوو ئاوى زۆر دەۋى. ئاودىران بۆ ئەۋەى ئاۋ بەفیرۆ نەچى، بەرۆژ بەرى بناۋان و كەنداۋەكانيان دەگرت، بەلام بى سوودبوو.

ئەم ھەموو كەينوبەينە بەجاری شلەژاندېووی و برېستی لى برېبوو. ئەم ئىنسانانە چ جۆرە ئىنسانىكن؟ جگە لە قازانچ و سوودى خۆيان چاويان چىي تر نابىنى. ھەزار ئىنسان بەقوربانى پوولى دەكەن. ھەموو سالى لە ساي سەرى چەلتووكەو ھەزاران مندال دەمرن. داىكە جەرگ سووتاوھكان بەچەلتووكچىنيان دەگوت پياوكوژ. خەلكى شار لە دەستيان زەلالەتيان بوو. لە پاشملە بووبوون بەدوژمانيان. زۆر جارن گونديھەكى پىخاوس و پروتى كىترد بەھيسك گەيشتوو لە ناوھندى بازاردا داخى دلى خوى بەئاغايەكى چەلتووكچىن دەرىشت و بەجنىو و پيسواكردن بەپروويدا دەرشايەو، بەلام ئاغا خوى لى نەبان دەكرد و ھەك لەگەل وىشى نەبى ھەر ئاورى لى نەدەدايەو.

چەلتووكچىنەكان چەند سال بوو، تووشى بەلاى وا قەت نەھاتبوون، بەلام چۆن بەلايەك، چاوى لە ھىچ نەدەترووكاند. ئەوانى پىشوو، چاك يا خراپ، سا چارەسەرىكى ھەر دەكرا، بەلام ھىچ شتى كارى لەم قايمقامە نەدەكرد نائومىدیش نەبوون، ھەر چاوەنۆرېوون.

گوندنشىنەكان مەنووون بوون. چەند زەويوزارىكى چىندراو و نيوچىن مابووو، زۆرەي زۆريان ھەر رۆژىكيان نۆرە ئاو بەردەكەوت. كار وا برۆشتايە چەلتووك ھەمووى وشك دەبوو. مېشولەشى نەدەبوو، مېشوو لە چاوا سالانى تر ھەر لە سەرەتاو كەم بوو، لە ھەندى گوندى تر ھەر نەبوو.

شتىكى تازەش بەرچاودەكەوت كە چەند سال بوو نەبوو:

گونديھەژارەكان ھەر كاتىكى بيانويستبا دەيانتوانى قايمقام ببين و گازن و دەرەدلى خۆيانى لە كەن ھەلرېژن. جارن و نەبوو. ئەشرافەكان

دایه‌ره‌ی قایمقامیان کردبوو به‌یانه‌ی دووم و هه‌میشه له‌وێ راییان ده‌بوارد. کاری هیچ هه‌زاری دهستی نه‌شرافی تیدا نه‌بوایه له‌کن قایمقام سه‌ری نه‌ده‌گرت. سه‌باره‌ت به‌مه ده‌سه‌لاتی نه‌شراف له‌گونده‌کاندا هینده‌ی دیکه زیتر ده‌بوو. به‌لام له‌وه‌تی ئه‌م قایمقامه هاتبوو، ئاو‌روویان له‌ لای گوندییان بوو‌بوو به‌پوولی، ئیدی هه‌ر ئه‌وه‌بوو شیت نه‌ده‌بوون.

«شتی وا چۆن ده‌بی؟ قایمقامیکی زل و زه‌لام. نوینه‌ریکی گه‌وره‌ی ده‌ولت به‌م رۆژگاره له‌گه‌ل هه‌رچی و په‌رچی و لات و له‌واری گونداندا چه‌نه‌چه‌نیه‌تی. ئیعتیباری حکوومه‌ت بوو به‌پوولی.»

ئمه‌ کاری منداڵ و تووالان نییه، هه‌ر له‌ قوتابخانه سه‌ری ده‌چوو‌قی برۆ ببه‌ به‌قایمقام. ئمه‌ چۆن وا ده‌بی؟ کاری وا ره‌وایه؟ ئه‌وه‌تا هه‌موو به‌چاوی خۆیان ده‌بیین، هه‌ر هات و نه‌هات تیتی ریا.»

«کردویی به‌قاومه‌خانه. دایه‌ره‌ی قایمقامیتی بوو به‌قاومه‌خانه‌ی پیتاو له‌پێ.»

«هه‌بی و نه‌بی، ئمه‌ په‌نگه له‌ تیره‌ی دۆم و قه‌ره‌ج بی دهن.»

«دهن هینده به‌ته‌نگ هه‌رچی و په‌رچی و ده‌ست و پێوه‌نده‌وه نه‌ده‌هات...»

کێ ده‌یزانی ئه‌سل و فه‌سلێ چیه، له‌ چ په‌گ و په‌گه‌مایه‌که؟ هه‌ر هینده له‌ فیرگه‌ی خویندوو و ته‌واو، هه‌تیوه‌که‌ی وه‌لییه کویری چاوه‌شیش بیخویندایه ئیستا قایمقام بوو.»

«ده‌ور و زه‌مانه، چ ده‌لیی. هه‌ی چه‌رخه به‌ چه‌مبه‌ر بی.»

«له‌گه‌ل که‌له‌که‌له‌ی پیاوماقوولاندا ده‌ستی داوه‌ته ئینکه‌به‌ری و به‌خوینی سه‌ریان تینوو، چه‌لتوووک و مه‌ره‌زیان له‌ تینووان وشک ده‌کاته‌وه. که‌چی له‌به‌ر عوسمان وای وایلی به‌رزه‌پی هه‌لده‌ستی. ئاخ‌ر عوسمان وای وایلی چیه. له‌ هه‌چه تۆپی ردینی هیشته‌وه‌ته‌وه.»

«ده‌روا، ده‌روا زۆری نه‌ماوه.»

«به‌م نزیکانه تیل ده‌کری.»

«خۆ هه‌ر وا به‌ده‌ست به‌تالی له‌ ئه‌نقه‌ره ناگه‌رینه‌وه.»

«ناگه پینه وه.»

«هه بهم زووانه ههوت بهردی به دوا دا فری ددری.»

«بۆ کوئی؟»

«بۆ مرادییهی لای وانێ، بۆ قهزایهک له قهزاکانی بتلیسی، بگره بۆ

جههه ندم.»

«ده روا.»

«تۆ سهی سهی ئهم سپه باوکه. کهس نهما له بهری ههستی عوسمان وای

وایلی نه بی. دهک کویره وه بی ولات.»

عوسمان وای وایلی کابرایهکی کورته بنه ی ردین سپی دهم و پروخۆش بوو.

تهمه نی شهست سالتیک ده بوو. سهت گاوخانی زهوی و زار و ژنیکی هه بوو.

زهوی و زاره که ی، بهو ته مه نه وه، خۆی دهیچاند و سه ره وه بی ده کرد.

زهوییه که ی له سالی هه ره نه هاتدا یهک و سی، یهک و سی و پینجی ده بری.

ده بگوت: «من دانه دانه کوئی ده که مه وه. یهک دانه له زهویدا ناهیل مه وه. ئیوه

پیتان وایه هینه که ی ئیوه بۆیه که م برشته چونکه نیوهی له زهویدا

ده میتته وه.»

ئهم کابرایه له جل و بهرگدا وهک ئاغا و مه ئمووران پۆشته و په رداخ بوو.

هه رچی له بازاری دیتبا وای ده زانی عوسمانی مودیری حیساباتی ته قواوته،

نهک عوسمان وای وایلی. ته نانهت له باستۆنیشی که م نه بوو، ئاغا و

شارستانی بهم حاله ی پی ده که نین. ده یانگوت: «تۆ بروانه بروانه ئهم که ره

لادییه؟ به پیی به ره ی خۆی...»

زۆری گوئی له م جۆره قسانه بوویوو، چ باکی پی نه بوو. له وه رزیری و کیلان

و داشتندا هیچ فره قی له گه ل جووتیر و وه رزیراندا نه بوو. عوسمان ردینی

سپی و چلکن و تۆزای بوو. تووکی سینگی له بهر قرچه ی هه تاو سووتابوو.

ژیر نینۆکه زهلامه داقلیشاوهکانی پرپوون له چلک، که پیی داده نا شه قاری

بن پیی له پتلاوهکانییه وه به دیارده که وتن.

واى وایلی له ماوهیهکی زۆر کهمدا ئاشنایهتیی له گه‌ڵ قایمقامدا سازکردبوو. پێشوو تریش ره‌سووله‌فه‌نی، چاکی به‌قایمقام ناساندبوو. هه‌موو زۆرئى به‌لای که‌مه‌وه سه‌عاتیکى له‌ کن داده‌نیشت. کابرایه‌کی زۆر دهم و پل پاراو و قسه‌زان بوو. هه‌ر ده‌چوو زووری و نه‌ده‌چوو زووری قایمقام به‌گه‌رمی پێشوازیی لى ده‌کرد.

هه‌شتا سه‌عات له‌ نو و نیو تى نه‌په‌رپوو، عوسمان خۆی به‌ژووردا کرد. «ئای به‌خیرهاتى عوسمان ئاغا، چى هه‌یه، چى نییه؟ بى قه‌زا بن، ئه‌وه‌ هه‌وتوو به‌که له‌ کوین؟»

«هه‌ر مه‌پرسه به‌گم. ماوه‌یه‌که سه‌رم به‌شاردا نه‌کردوو. نه‌متوانی به‌خزمه‌ت بگه‌م.»

«سه‌به‌ب؟»

«هه‌ر لى گه‌رئ.»

«بلى چ قه‌وماوه؟»

«خوت ده‌زانی من زۆرم خۆش ده‌وی و هاتوچوت ده‌که‌م. چه‌لتوو کچینه‌کان زۆریان سه‌ر له‌سه‌ر ناوم. ده‌لین به‌قایمقام بلى واز بئینى. چى ده‌وی ده‌یده‌ین. زۆربه‌ی به‌به‌روه نه‌ماوه، هه‌ر به‌م زوانه لیره نامینى، هه‌ر ده‌سته‌ی تا ئیستا بۆ ئه‌نقه‌ره چووی به‌ده‌ستی خالى نه‌گه‌راوه‌ته‌وه. راستت گه‌ره‌که، منیش ئه‌م راسپێرییه‌م زۆر له‌به‌ر گران بوو. له‌ دلى خۆمدا گوتم، جاریکى تر بۆ خزمه‌ت قایمقام ناچم. پاشان گوتم. من گوناهم چیه‌یه؟ ئه‌وى بکه‌ویتته گۆمه‌وه خۆی به‌پووشکه‌یه‌که‌وه‌ش هه‌لده‌واسى. گوئى به‌م ده‌یوسانه مه‌ده، باکت نه‌بى. با سه‌ریکی قایمقامه‌که‌م، کوره ئازا و بویره‌که‌م بده‌م.»

قایمقام پى که‌نى.

عوسمان ئاغایش وه‌که هه‌موو جارئ ده‌ستی به‌قسان کرد و هه‌ر ئه‌و شتانه‌ی بۆ گێترایه‌وه که پێشوو تر بۆی گێترابوونه‌وه.

«منیکى هه‌وت مندالم له‌ ساي سه‌رى سێوه‌رۆ و له‌رزوتیوه‌ هه‌وت مندالم

به خاکی رهش سپارد بی و لهسه ریڼی چه لټووک چټنییه وه به دیار وهجاخی کویره وه هله ترووشکابم چوڼ دهچم به قایمقام ده لټیم به ته مان پارهت بده نی، یا نیازیان وایه بتکوژن. له ئاویان گه ری سهریان بخوا. با پیشکه بهری ئاسمانیان لی بته نی و مندالی خه لک له رزوتی قریان کا. قایمقامه کهم جا ئه وسه که ده بینی پیشکه چ دهکا و چوڼ بهری ئاسمان دهگری. پیشکه یه که په بیدا ده بی پیاو نه له مالی، نه له نیو کولله دا ناحه ویته وه. پیاو ونجر ونجر دهکه ن.

سه رانسه ری گوند، به درټیایی هاوین، خه وه له چاوی ناکه وی. تا سبهینی خه لک وهکو سه رخوش له ناو گوندا دین و دهچن، پیشکه له بهر رووناکی هه لدی. ئه م خه لکه بهورد و درشته وه له مهیدانی گوند خریده بته وه. هه موو شه وی جوخینی پووش و پهین ده سووتینین. دهیکه یه به چه قه دووکه ل. نانووین. ئه سپ و گاوگوتالیس ئوقره ناگرن و ئارامیان له بهر دهبری. که سبهینان رۆژ ده بیته وه ده بینی ئه سپ و گاوگوتال پشتیان به خوینی ئال سواخ دراوه.

ئیت هر ووا به تانیا چوو...

سهیریکی دهم و چاوی قایمقامی کرد، گوتی:

«ئوه چییه؟ ئه وه چییه قایمقامه کهم؟ دهم و لیوت تامیسی کردوه.

تووشی له رزوتی هاتوی؟»

هه رکه گوتی، "له رزوتی" قایمقام هه ناسه یه کی هه لکیشا.

«ئهی هاوار به مالم ههی.»

«ئهم چه لټووک چټنه بی دینانه تووشیان تووشی له رزوتی کرد؟ ئه مانه

درندن. هیزه ئاگاداری خوت به کویم. به قوریانی چاوت بم خوتیان بو شل

مه که. ئاگاداری خوت به. ئاویان بو به رنه ده یه وه، نه که هی، نه هیلی ئه م بی

دینانه چه لټووک بچین.»

لیشاوی نه خوش له گونده کانه وه به ره و شار ریچکه یان ده به ست. سبهینی

زوو نهخۆش له بهر دهرکهی موعایه نهخانه کههی پژیشک ریزیان بهستبوو، تا بهتریکی شهو دهچوو چاوه ریتیان دهکرد. پژیشک به بی وچان خهریک بوو دهرزیی کنینی له نهخۆشان دهدا.

به دهیان منداڵ له ناو ئارهوانان درێژکرا بوون، له تاو سیوه رۆ چۆقه چۆقه دهله رزین. سهروچاویان میش و مهگهزی دنیای لی نیشتبوون. گازی میشووله ههموو پشت ملی کردبوون به برین، سوور دهچوهوه، پهناوپه سیو، بن دیواران پر بوون له ژنی نهخۆش و باریک و بنیسی چاوه قوو لاجوو. هه ندی سیوه رۆی بوو، بری چاوه قوولکهی بوو. گرۆیی زهردوویی بوو. له ههموو لای نی نکهنک و ناله نال بوو. لهخۆچوون و بوورانه وه بوو، نهخۆش، لیو به بار. له روله واز. ههموو به جارێ بوو بوون به داوی دهرزی. هه رچهند چاوی بهو عه شاماته بی پشت و په نایه دهکوت ئاگری له ههناو بهردهبوو و هه ر ئه وه بوو شیت و شوور نهدهبوو. له داخان ددانی به چیرا دهبرد و دهیگوت: «چۆن دهبی؟ میری چۆن ریتگه به کاره ساتی وا دهدا؟» ماوهیهک بوو هه ر ئه م قسه یه ی له سه ر زار دهگه را و دووپاتی دهکرده وه. شهو و رۆژ هه ر دهیگوت و دهیگوته وه:

«چۆن دهبی؟ ئاخو چۆن، چۆن دهبی. چقوور ئووا ولاتی لۆکه یه، وازیان له لۆکه چاندن هیناوه، برنجی له جیاتی دهچین. لۆکه به رهو نه مان دهچی. ئه مه هه ر بۆ ئه وه ی چه ند که سیکی پی دهوله مه ند بی. چۆن دهبی، چۆن، چۆن؟ به لی لام دهدن. منیکی ئه رکی قانونیی خۆم به جی گه یان دبێ چۆم لاده دن؟»

سه به یانێ له ناکاو ئه و دهسته یه ی بۆ ئه نقه ره چوو بوو گه رابه وه. ئۆتۆمبیل بریقه بریق سه ریان له دووی یه ک نابوو، له سه ره خو به نیو بازاردا تی ده په رین. چه لئوو کچین سه ریان له په نجه ره ی ئۆتۆمبیله کانه وه ده ریتابوو، به م به ر و به وه ردا سلّویان له دوکانداران ده کرد. له پاشان له مه یدانێ بازار و هستان. له خۆشیان باوه شیان به یه کیدا ده کرد، یه کتریان ماچ ده کرد. وه لیه یه کوتری چاوه شیش ئه م رووداوه خۆشه ی بیسته وه. ده هۆلی خو ی هه لگرت و ها ته مه یدانێ بازار. مه یدانێ بازار قه ره بانغ بوو. دهرزیت هه لدا یه به زه وی نه ده که وت. چه لئوو کچین، قه وم و قیله و خزم و خویشی چه لئوو کچین،

دهست و پپوهندهکانیان، خاوهن ئاو. خاوهن مهزرا. دووړو و ماستاو
 ساردکوره و هکانیان. خو لاسه نه وهی دهنکه جو په کی مالی چه لتوو کچینی
 به چه نگ دهکوت سه رله بهر هاتبوون، پی دهکه نین، گالته و گه بیان دهکرد.
 قهره باغیبه کی زور له مورته زا ئاغا ورووکا بوون. مورته زا ئاغاش هر
 ده پرتسا:

«نه فهنم، چومه کن وه زیری ناوخو، گوتم، نیمه روله ی نه نیشتمان هین.
 گوتم نیمه ناچار بووین له ژیر باری زولم و زوردا بژین؟ گوتم نیمه له ژیر باری
 زولم و زوری مندا لۆچکه په کی هر هینده ی دست یکتا دهنالین. نیمه
 قایمقامتان بو نه نار دووین. دهره به گیکتان بو نار دووین، له سایبی خوا و
 سه ری جومه ووری به ته وه دهره به گایه تی له میژه دوی براوته وه. سه رده می
 دهره به گایه تیمان وه خته له بیر بچیته وه. گوتم. به لی هیه، دهره به گایه، به لام
 ولاته که مان پیس ده که ن. نیمه ناوی نه م ولاته جوانه ی خو مان به یونه ی
 نه وانه وه له که دار نا که یین.

نه م میله ته نیتر له گهل دهره به گایه تیدا هه لئا کا، بو قووت ناچی. نیمه
 ولاته که مان گه یاندو وه هیزای نه وروپا. من کابرایه کی گوندنشین وهر زترم.
 سه رتوپی ساماناکه به خاکه وه وهر کردو وه. گوتم، دهره به گمان لی په یدا بوو،
 ئاوی لی برین. جه ندرمه ی میله تی لی کردین به تیلا ی دهستی زوردار. به لی
 ئاوی کرد نه فهنم. جه ندرمه ی له سه ر به ندا وان دانا. گوتم، من نه گه ر بو نه م
 نیشتمان نه بی و بو دابینکردنی پیدا ویستی سپا که مان نه بی دهنکه
 چه لتوو کیکم نه ده چاند. لۆکه ده چینم گه وره م. گوتم هیچ نه بی فیدا کاری به ک
 بکه م. تو وهر وهر مندا لۆچکه په کی هر هینده ی په نه بی ئاوت لی بری.
 نه من مورته زام، مورته زای کوری قهره دا غلیم، چون دیلم نه مه ی به سه ره وه
 بچی؟ گوتم. گه وره م دهره به گایه تی مرد. میله ت نیستا نازاده. نازادی کوری
 نازاده. نه مرۆ باوی نه وه نه ماوه به که سی بلپی لیره هه سته بچو له وی
 دانی شه. به لی دنیا که وای لی هاتو وه، نه به شوان، نه به گاوان، ته نانه ت
 به سه گی به رده رکه شت ناتوانی هیچ بلپی. نه مه ش هه مووی له سای سه ری

جەنابتانەووە. کەواتا بۆ ئەم دەره بەگەتان بەدیارمانەووە کردووە بە کەلەگا؟ لە کووچە و کۆلانان، لە بازار هەر کەسێکی وەگیردەکوێ وەبەر شاپانی دەدا و بەقامچی و تازیانە دیتە وێزەیی. بەرتیل وەردەگرێ، گوندی دەرووتینیتەووە و دەیانخاتە سەر ساجی عەلی. گەورەم دایەرەکەیی ببینی هەمیشە پرە لە گوندیی کالە و پیتاوە لە پێ. گوتم، گوندیی هەژار هەر بەووە رادەگەن پۆنی بۆ بێنن، کاوڕ و گیسکی بۆ بێنن. تەننەت نانی نان ئاساییشی بۆ دێنن. گوتم، هەر لەو پۆژەووەی گەیشت و نەگەیشت نانی لە لۆقنتە نەخوارد. گوتم، گوتم، گوتمی کوپری گوتم. ئیدی هەرچیم بەزاردات هات گوتم. گوتم خوا حیزبمان بۆ پایەدار کا. ئینجا بیری کردەووە. بیری کردەووە، بیری کردەووە، سەرە پرووتاووەکەیی خوراند، بیری کردەووە، نووکی قەلەمەکەیی لە زار راکرد. بیری کردەووە. نووسی نووسی، سەیرێکی کردم. دیسان نووسی. سەر نووسی و نووسی، ئەنجا چاوی لە دور چاوم بری، وای سەیر دەکردم. هەر ئەووە نەبوو بمخوا.

گوتی: «باشە مورتەزا بەگ ئەفەندی، حالێ بووم. لە کۆلی دەکەمەووە.» ئەمنیش پەلاماری دەستم دا. گوتم سوپاست دەکەم پاشا. گوتم، خۆراکی مأل و مندال و سوپات بۆ لە زۆر رزگار کردین. هاتمە دەری. هەر دوا بەدوای من برادرانیش وەدەرکەوتن. گوتمان، شیرازەیی ئەمن و ئاسایش لە شار پچراووە. قسەکانیان تەسدیق کردم، جا بەراستی شار بەجاری ئالۆز و شپریو بوو. بەرەکەت دا.

ئەنجا رووی لە ئاسمان کرد، گوتی: «جا ئیستا نۆرەیی ئەووە هاتوووە مورتەزا ئاغای خواحافیزییەکی لێ بکا. فەلەک تەحای لێ بکا. خواحافیزییەک سەرتۆپی چقورئووا بلێ ماشەللا. هەربژی ولات. خواحافیزییەک مەگەر...»

بەگریانەووە گوتی: «خواحافیزیی لێ دەکەم، بەلام برستی لێ بریم. تازە لە پاش چی. خستمییە سەر ساجی عەلی و نابووتی کردم. چەلتووکی یەک و دەش ناهێنێ، زەرەر و زیان، زیان، زیان، بەلام هەر خواحافیزیی لێ دەکەم.»

گوتیان: «بیکه بیکه.»

مورتهزا ئاغا له قه رهبالغییه که هه لبریا، گوتی:

«با جارێ بچم خۆم بۆ خواحافیزییه که ئاماده کهم، درهنگه.»

ره سوول هه نهی هه والی کهین و بهینه کهی دهقیقه به دهقیقه وهرده گرت. دهیزانی چ گوتراوه و چ کراوه. هه رکه خه به ره کهی بیسته وه پشتی شکا. تا ماوه یی له سه ر کورسییه کهی راست نه بووه وه. چاوی بری بووه شوینی، زهق زهق دهیروانی، پیاوی لی دهتۆقی.

دهتگوت خوینی به دهماردا ناگه ری. رهنگی بوو بوو به لیمۆی زهر د. تا ده مه ده می نیوه رۆ به خویدا نه هاته وه. روودا وه که به رگویتی قایمقامیش که وتبووه وه. گوتی: «مردم، کورم قایمقام پرزهم لی برا. ته نیا شازده مانگم بۆ ته قاویتی ما بوو. کهس تیدا نه چوو من نه بی. ئاخ فیکرت بهگ، خۆزگه که می له گه ل ئه مانه دا هه لت کردبا. هه ر که مۆکه یه ک له گه لیاندا سازابای منیش وام لی به سه ر نه ده هات. ئاخ فیکره ت بهگ، ده لپی چی، خوینگه رمی لاوینییه، فیکره ت بهگ»

«ئه وه چییه کاک ره سوول؟»

رهنگی په ری بوو، رووی گرژ بوو. چاوی به عینادییه وه ده ره وشایه وه:

«لیره یان لابر دی.»

«چی؟»

«بۆ جیگه یه کی دییان راگویتزی.»

«له کیت بیست؟ شتیکی وا هاتوووه؟»

«نه هاتوووه گه وره م، نه هاتوووه، به لام ئه من ده زانم. چه ئتوو کچین گه رانه وه.»

«جیژن ده کهن.»

«ئێ ی ی؟»

«له خو پرای جیژن نا کهن. راگویتزرای. ئه من تیدا چووم. شازده مانگم بۆ

ته قاویتی ما بوو.»

فیکرەت بەگ ھەننیهی گۆشی:

«چۆن، چۆن ڕەسوولەفەنی؟ ئەم دز و جەردانە ئەمیان چۆن پێ دەکرێ؟»
ھەموو شتیکی لە دەورووبەر سڕایەو. لە دنیاھەکی زل و زەلام و کڕوکپدا
بەتاقی تەنیا مایەو. کەوتە ناو تاریکایییەکی ترسناکەو. بە تەپاوتل
گلۆزبوو. ھەستی بەتەنیاھەکی تیزی وەکو دەمی گوێزان کرد. کاری لە
مۆخی ناو ھیتسکانی دەکرد. تا ئیوارێ کۆ ھات، کۆ چوو، چی مۆرکرد، چی
گوت، ھەستی بە ھیچ نەکرد، لە پڕ ھەستی بەئیش و ئازاری کرد. ئیش و
ئازارەکە تا ناو ھەناوی کاری دەکرد، جێگەھەکی دێشا. بەلام کوێی دێشا؟
ھیچ کوێی، دلێ دەگوشرا. خۆی بەسەردەکردەو. کڕووشکەکی کرد. دەترسا.
کۆ دلێ ئیش و ئازارەکە لە سۆنگەکی ئەو ترسەو نەبوو، لە چ دەترسا؟ لە
کوشتن؟ نەخێر. ئەئە لە چی؟ دەترسا. لە خۆپایی دەترسا. لە ترسان دەترسا.
تا سبەینێ بەیانی دا خەو لە چاوی نەکەوت. لە ناو نوێنەکەیدا کڕووشکەکی
کرد. دلێ لێی دەدا. چاوەروانی کارەساتی بوو. ھەستا، دەمانچەکە پڕکرد و
لە ژێر سەرینەکەکی دانا. دەمانچەکەکی بۆنی رۆنێکی خۆشی لێ دەھات. رۆنی
مەکینە، بێ وچان گیزەگیزی مێشوولە دەھات.
بۆ سبەینێ زوو لە خەو رابوو. چوو بۆ گوێی خڕەکەکی ساوروون. خڕەکە
وہک کارەبا زەرد دەچوو. لە سەرەو مەرەزە کرابوو، ئاو لە پامانی
مەرەزەکانەو دەپژایە نێو ساوروونەو. سەرلەبەری شار لەم زەرداوەیان
دەخواردەو. کە لە پامانی مەرەزەکانەو دادەچۆرایە نێو خڕەکەو.
بەیانی گەرم بوو. تیشکی رۆژ وەک قورقوشم گران بوو. رۆژیکی ناخۆش و
بێ تام بوو. زۆریش بێ حال بوو. لەپڕ ترسی رۆی نیششت. لە شتەگەلی
دەترسا. بەپەلە خۆی گەیانە دایەرە. داوای چایەکی کرد. بە سمیتەو
خواردییەو.
نەرمین و باوکی بە بیر ھاتنەو. قسەکانی حوسنی بەگ وەک خەیاڵی
بەبیر دەھاتنەو.
سەعات نۆ ڕەسوولەفەنی ھات. قورگی پڕبوو لە گریان. تێی نەدەگەشت.

گوایه هیندهی خوش دەویست؟ بەراستی کابرایهکی بەستەزمان بوو. سالانی
سال لەگەڵ ئەم دیندانەدا شەرەقۆچی بوو. ئیستاش ھەر شەرەقۆچی بوو.
دەمەو سەعات یازدە رەسوولەفەنی دەستەوارەیی کاغەزی بۆ ھینا. دەستی
دەلەرزى. بۆ خۆشی نەیدەزانی کاغەزەکان چۆن بگرن. وەک سەرخۆشان
دەرۆشت. سپینەى لە چاودا نەمابوو، ھەمووی بوویو بەرەشیتە. بە بۆ
حالی، دەنگی دەبیسترا، گوتی:
«نەمگوت؟»

بەنا بەدلییەو کاغەزەکانی بۆ درێژکرد.
قایمقام کاغەزەکانی لى وەرگرت. خۆتندنییەو، جارێکی دیکەشی
خۆتندەو.

راستە؟ چۆن ئەمە دەکەن؟ چۆن؟ ھا رەسوولەفەنی؟ تۆشیان لەجیم
بەبریکار داناو. ئەمەیان کاریکی چاکە. بەراستی ئەوہی دلی خوش کردم
ئەمەیه. زۆرم کەیف پى ساز بوو. زۆر چاکە. لە جیى من بووی بەبریکار. بەلام
ئەمە چۆن دەکەن رەسوول بەگ؟ ھا؟
«نازانم... دەیکەن.»

«بۆ کاغەزمان ھا؟ قەزای کاغەزمانی قارس، ئەرى لەویش چەلتووک
دەچیندرى؟ ھا؟ دەلێی چی رەسوول بەگ؟»
«نازانم، بەشکووش.»

«دە بە بەردەستەکان بلێ جاننا و نوینەکانم بۆ بپچنەو. ئۆتۆمبیل دەست
دەکەوێ رەسوول بەگ؟ ھا؟ تۆ بلێی بارەبەریکمان دەست کەوێ؟ ھەى لە تری
دایەى، خۆ ئەوی گوتیان بەراست گەرا.»
«بەراست گەرا بەراست گەرا، ئەى چۆن؟»
«رەسوول بەگ؟»
«بەلێ قوربان.»
«ئێوەشیان لەجیم کردوو بەبریکار رەسوول بەگ.»
«بەلێ گورەم.»

«جا ئیستا ئەمانە ھەموو ئیجازەى ئاو وەر دەگرن، وە نییە؟»
 «وەرى دەگرن گەورەم.»
 «تا ئیو گوندەکانیش چە ئتووک دەچین، وە نییە؟»
 «دەچین گەورەم، دەچین بەلام...»
 رەسوولەفەنى بزەى ھاتى، گوتى:
 «دەچین بەلام...»
 قایمقام:
 «بەلى دەچین، بەلام...»
 «بەلى دەچین، بەلام یەک و دووشیان وەچەنگ ناکەوئى. تازە رابرد. ئەم
 سال زیان دەکن. مەسرهفى خوئشى دەرناھینى. وەرزى چاندن بەسەرچوو.»
 «دەچین، بەلام...»
 رەسوولەفەنى دەستی بەپیکەنین کرد، گوتى:
 «با بیخون ئەم دەبوسانە، منیش ئەمەم دەویست. دەچین، دەچین.
 بەلام...»
 «کەواتا رەسوولەفەنى؟»
 «بەلى گەورەم.»
 «ئەم دەشتە زل و زەلامە ھەموو دەبى بە زەنەک. وە نییە؟»
 «کەواتا بۆ قازانجى یەک دوو کەس ئەم ھەموو خەلکە بەسپوهرۆ دەمرن؟
 ئەمە ھەموو لەبەر چاوى رەشى وان؟»
 «دەمرن گەورەم.»
 «رەسوول بەگ تۆبان لە جىبى من کردوو بەبریکار.»
 «بەلى گەورەم.»
 «کەواتا خەبات، تیکۆشان، پوولئى ناکا؟»
 «نایکا گەورەم.»
 «رەسوول بەگ»

«بەللى گەورەم.»

«كەواتا رەسوول بەگ - بارەبەرى؟ ھەرچىيەك بى، ئەسپ، چارەوئ،
ئارەوانە، رەسوول بەگ، سبەينى زوو رەسوول بەگ.»
«ئۆتۆمبىلتان وەچەنگ ناكەوئ. گەورەم.»
«شتىكى تر، مەسەلە ئەسپ، ئارەوانەى ئەسپ...»
«رەسوول بەگ بىرى كەردەو، گوتى:

«راوەستن، راوەستن، قايمقام بەگ. دىتمەو. ئۆتۆمبىلەكەى لالە ھەمزە
ھەيە. فۆردە، فۆردىكى كۆنە. بەدەم خرابوون و چاكردەنەو ھەرچۆنى بى بە
سى رۆژان دەگەيە ئىستگەى شەمەندەفەر. ئەگەر خراش نەبوو، ئەو ھۆتان و
بەختتان. مۆدىلى ۱۹۱۷ يە. ھەر ئىستا جەندرمەكان دەنىرم، لالە ھەمزە بى.»
«با بى بى رەسوول بەگ.»

«قوربان؟»

«من يەك راست بۆ ئەنقەرە دەچم، رەسوول بەگ.»
«بچن گەورەم.»

«من ئەمانەم، ئەم كارەساتانەم بەچاوى خۆم دىت. لەوئ ھەمووى
ھەلدە پىژم.»

رەسوولەفەنى بەزۆر و نەخوويشت لە ژىر سميئەو بەزى ھاتى.

«خەبات، تا دوا ھەناسە خەبات. وە نىيە رەسوول بەگ؟»

«خەبات گەورەم.»

رەسوولەفەنى ئەمجارە بىزەكەى رەپ و راست ئاشكرا كرد، قايمقام
ھەستى پى كرد.

«بىزەت بە چى دى رەسوول بەگ؟»

«خەبات گەورەم.»

«نانا رەسوول بەگ، پىاو نابى كۆل بىدا. خەبات، رەسوول بەگ، تا دوا

ھەناسە خەبات.»

زۆرى نەخايدان لالە ھەمزە ھات. شوقىرىكى بەتەمەن بوو، دەست و پل و

جل و بهرگی رۆناوی بوو، گوئی:

«فهرموو گهورم، به لām ئەو هوش بزانه ئەمانەم لای دەبن به دژمن.»

رەسوولەفەنی هەلی دای:

«لالە هەمزە مەترسە، خەمت نەبی. ئەمن چارەسەری دەکەم، مەترسە، من

دەمێنمەوه، هەر لێرەم. دەلێم من لالە هەمزەم نارد. ئەمن خۆم بریکارم.

بریکاری بەگم، تا قایمقامی تازه دێ هەر خۆم حەساوم.»

«کەفاله تێم دەکەیت؟»

«دەیکەم، دەیکەم.»

وهدەرکەوتن.

له سەرسامییا چاوی هیندەوی ژیر پیاڵەیی کرابوووه. زەنەک و زۆنگاوی

سازلیدەرە، عوسمان وای وایلی، پێشکە و میشوو لهی هەر ئاسایی. چۆن،

چۆن دەبی؟

وهک له خەوراچوو وایبوو. هەندێ جار بەخۆیدا دەهاتەوه، توورە دەبوو،

هەلدهچوو و بەخۆی دەگوت،

«خۆم دەزانم چیمان بەسەر دینم، خۆم دەزانم.»

له پاش نەختی دیسان دەشلەژا. وهک بە دەم خەوهوه. برۆا، حالی شیرپۆ

دەبوو. دەپەشوکا.

چەند کەسی بەمەراقەرە له پێش دایەرە خربوو بوونەوه. چەند لادیییەکی

رۆو تال و ترش، گەرما پیاوی هەلدهقرچاند.

بەردەستەکان جانتا و مانتا و نوین و قەرەوێلهی سەفەرییان له ئۆتۆمبیلە

بۆر بارکرد. ئۆتۆمبیل وەکارخرابوو، هەموو ئازای لەشی دەهەژا. هیچ لایەکی

بەساغی نەما بووهوه. ئاسنە ژەنگاوییهکانی سەرلەبەر زەق و زۆپ بەدەرەوه

بوون. یەکی له لایتەکانی نەما بوو، ئەوی دیکەشیان له جیدی خۆی

هەلکەندرابوو و شۆر بۆبووهوه و تەکەتەکی بوو. تەنتەکانی ونجری ونجری

بووبوون، له ناو تۆز و خۆلدا بوون. رۆناوی بوون، نەبی بەهەله، مۆدیلی ۱۹۱۷

نەبوو، هی ۱۹۲۰ بوو.

قایمقام پاش ئەوہی لەگەڵ ڕەسوولەفەنی و کار بە دەستان و بەر دەستان و چەند گوندییەک، کە لەوێ ڕاوەستابوون تۆقەیی کرد، سەری خوار کردبوو، بێ ئەوہی ئاوی لە هیچ لایەک بەداتەو، چوو لە تەک لالە ھەمزەوہ سواریبوو. مۆتۆر بەگەرگەر بەکارکەوت. ئۆتۆمبیل ھەرکەتی کرد. کاتی بەناوەندی بازاردا تێ پەڕین دوکانداران ھەموو لە پێش دەرکە وەستان سەیریان کرد. چەلنوو کچینەکان لە پێش قاوەخانەکەیی تۆفیق خربوو بوونەو، ئەوانیش ھەموو بەیەک دەم قاقا بە قایمقام پیکەنین.

مورتەزا ئاغا بەدەنگی بەرز:

«بیبیلەیی چاوم بخۆ قایمقامەکەم.»

قایمقام ئاوی دایەو، تەماشای کرد چەلنوو کچینەکان ھەموو پێی پێ دەکەن. سەرپرەدەکە قەرەباڵغییەکی لە کێش بەدەری لێ خری بوو بوو، لالە ھەمزە لە مەسەلەکە گەیشت. ئۆتۆمبیلەکەیی پرتا و کرد. ھەرکە گەیشتە سەر پرەدەکە بۆ ناو قەرەباڵغییەکە، بوو بەتەق و ھۆر. قایمقام بەخۆھاتەو، ئاوی پێکی راست و چەپی خۆی دایەو، روانی گەلەیی منداڵ و تووال، ھەر یەکە تەنەکەییەکی بەدەستەو ھێ تەق و ھۆر لە تەنەکە دەدەن.

مورتەزا ئاغا، کە لە پێش قاوەخانەکەیی تۆفیقەوہ گوییی لە تەق و ھۆری تەنەکە بوو، دەبیشیراند:

«بیبیلەیی چاومی دەرخوارد دەدەم قایمقامەکەم، ببینن چۆنم بەرێ کرد. بەسەد و پەنجا تەنەکەیی ریکەوہ. گۆندێرن چ تەق و ھۆر و ھەرا و زەنایەکە.» ئۆتۆمبیل قەیرێ بوو دەر باز بوو، کەچی تەنەکە ھەر نەدەبڕایەوہ. تەق و ھۆر لە گوییی قایمقام ھەرا دەزینگایەوہ.

لە لالە ھەمزەیی پرسیی:

«ئەری ئەو تەق و ھۆر و ھەرا و ھەنگامەیی چ بوو؟»

لالە ھەمزە بە بزەوہ:

«خو حافیزییان لێ کردی، لێرە باوہ، ھەموو فەرمانرەوایی بەم جۆرە بەرێ دەکری.» قایمقام لە کارەکە گەیشت. ئازاریکی ژەھراوییی لە دل نیشت. کەواتا

ته‌واو. سه‌ری به‌سه‌ر سینگی‌دا شو‌ر بووه‌وه.

رِیگا له پاومانی سازلیده‌روهه دهرؤیشت. یه‌کئ به‌بانگه‌واز و هه‌له‌داوان به‌ره‌و رِیگا‌که تاوی د‌دا، به‌ده‌م سه‌ره‌نگرئ و هه‌لسوکه‌وته‌وه به‌راکردن ملی د‌نا. قایمقام دلئ داخوریا. ئازاره ژه‌ه‌راوییه‌که‌ی دلئ به‌جاری پ‌زه‌ی لئ بری‌بوو. داویکی تازه‌یان بؤ نه‌نابیته‌وه.

کابرا به‌هه‌لداوان هیشتا، ئه‌وان تئ نه‌په‌ری‌بوون گه‌یشته سه‌ر رِیگا له چه‌قی رِیگا‌که ره‌ق راوه‌ستا. به‌ده‌ستی به‌باسکی ئیشاره‌تی ده‌کرد. ئۆتۆمبیله‌که نزیک بووه‌وه کابرا له چه‌قی رِیگا‌که‌دا وه‌ک میخ چه‌قی‌بوو. لاله هه‌مزه پتی به‌ بریک‌دا نه‌نابایه کابرای پان و پلیش ده‌کرده‌وه. ئۆتۆمبیله‌که وه‌ستا و نه‌وه‌ستا کابرا به‌ره‌و لای قایمقام تاوی دا. پ‌ری دایه ده‌ستی. هه‌ناسه‌بریکتی بوو، ئاره‌قه‌ی شین و مؤزی د‌ردابوو. ته‌رایی له پشتییه‌وه د‌رچوو‌بوو. له پشت‌تینه‌ی به‌ره‌خواریش ق‌وراوی بوو، ده‌م و چاوی ره‌ش هه‌لگه‌را‌بوو. ئاره‌قه زه‌نگول زه‌نگول به‌هه‌نییه‌یدا رِیچکه‌ی به‌ستبوو.

رووبه‌رووی یه‌ک بوون، کابرا به‌دلئیکی پ‌ر له سو‌ز و خو‌شه‌ویستییه‌وه له قایمقامی د‌روانی. دۆستانه بزهی هات‌بووی و ده‌گرژییه‌وه. سمیله شو‌ره له‌به‌ره‌تاو هه‌لق‌راوه‌که‌ی ته‌ته‌له‌ی ده‌کرد. به‌که‌سه‌ر و تالییه‌وه:

«به‌سه‌ر سه‌رم هاتی، ئۆغرت خیر بی و خوا ده‌ستی به‌پیلته‌وه بی قایمقام.»

قایمقام هیچی نه‌گوت. چاوی پ‌ریوو له فرمی‌سک. گه‌رووی گیرا. کابرا ده‌نگوت هه‌ر ویستا‌که پ‌شووی ده‌وه‌ستی. سینگی به‌رز د‌ه‌بووه‌وه و نه‌وی د‌ه‌بووه‌وه. پ‌شووی به‌جاری سوار بوویوو.

لاله هه‌مزه پتی به‌ بانزیندا نا. کابرا له ناوه‌ندی رِیگا‌که‌دا له نیو‌گه‌واله هه‌ورئیکی تۆزدا به‌جئ ما. ها له پاش چه‌ند گ‌رئیه‌ گه‌رووی خا‌بووه‌وه. بزیه‌کی هاتی و گوتی «هه‌مه‌ه‌لی، هه‌مه‌ه‌لی، هه‌مه‌ه‌لی، هه‌مه‌ه‌لی...»

بزهی ده‌هاتی

له پاشان ده‌ستی به‌فیتووک‌یشان کرد. ئه‌مه پارچه‌یه‌ک بوو له سینفۆنیای نۆیه‌م، که جاران هه‌میشه به‌سه‌ر لئوه‌وه بوو و له میژبوو له بی‌ری چوو‌بووه‌وه

فهره‌نگۆک

بى يه‌غبال: بى ئىقبال، بى به‌خت.

پ

پاومان: داوین.
 پرینگانه‌وه: سله‌مینه‌وه.
 پووشى: پووشین، سه‌رپۆش.
 په‌ژيوان: په‌شیمان.
 په‌یکردن: ته‌یکردن.
 پتت: گری، بلتسه.
 پیتۆل: شاره‌زا.
 پیتشکه: مپشوو له، په‌خشه.
 پیتوار: شاراوه، نه‌دیو.
 پتوه: به‌ولاوه.
 پتوه‌هاتن: وه‌دووکه‌وتن، متابعه.

ت

ته‌کوزى: ریکوپیکى.
 ته‌نى: دۆرنج، ره‌شیی دیوار.
 ته‌هى دل: ناخى دل.
 ته‌یار: ئاماده.
 تیروو: ته‌روو، ده‌وه‌نیکى بۆن خۆشه،
 بۆنیکى خه‌ستى هه‌یه.
 تیرۆهاتن: گه‌له‌کۆمه‌ لیکردن،
 تیرووکان.

ئ

ئامال... : مه‌يله‌و...
 ئاوا: شتیه. به‌و ئاوايه، به‌و شتیه‌یه
 ئاهۆ: په‌تا، درم.
 ئه‌وقات: دادیار (محامى).
 ئینکه‌به‌رى: سه‌رکیشى و مملانى.

ب

باتوو: گون.
 بریکارى: جینشینی.
 بزاول: بزوتنه‌وه، بزفت، بزوتن.
 بزگور: شپه‌وپره.
 بنیس: له‌رو لاواز.
 بوونه‌هر: کائن، مخلوقات.
 به‌به‌زه: به‌زه‌یى هاتوووه.
 به‌دهو: جوان.
 به‌دهوکارى: ئیبداع.
 به‌رادانان: سپاردن بۆ کردن.
 به‌رک: باخه‌ل.
 به‌زیگ: به‌ویل.
 به‌سه‌ر راگه‌بیشن: فه‌رمانه‌هوايى.
 به‌هى: پرسه، سه‌رخۆشى لیکردن.
 بى ئاوه‌ن: نه‌ئاوژیاو، نه‌قام.
 بى ئه‌نوا: بى نه‌وا، هه‌ژار.

تیریز: ئه و تیشکهی رۆژ که له ده لاقه و
درزی دیواره وه دیته ژووری.
تیزکردن: گالته پیکردن.
تیل: ته له فۆن.

ج

جگ: قاپ.
جۆخین: خه مان.
جووتگی: خاوهن جووت و گا.
جهوه: جۆگه.

چ

چاشت: خۆراکی قاوه لتی.
چاونه زێر: رژد، چا و به ره وژێر.

خ

خده: خدی، عاده ت.
خرا: خراپ.
خواست: ههست.
خۆنه بان کردن: خۆ بواردن، خۆ بی
ناگا کردن.

خه فه تخان: که سی وه ک خانی لی
هاتی بی خه فه ت، ئه وه نده ی زۆر
هه بی. دووریش نییه له (خه فه ت
ناخن) وه هاتی بی.

د

دار به له ک: مێکووک.
داغان: په رش و بلاو.
داله وره: ماستا وکردن، تملق.
داو: تال.

درکه کونار: درکیکی تیژی درێژه

له سه ر دیوار دایده نین بۆ ریتگرتن
له پتوی و چه قه ل و شتی وا، له
بری زیریسکه.
دروو: درک.

دزیو: ناشیرین.
دمگۆ: واته وات (شائعه).
دۆز: ئامانج، پتیرۆ (نظام).
دۆژ: دۆزه خ.
دۆسیه: فایل.
دوند: لووتکه.
دونگه: سۆسه.

دووکیش: دووکه لکیش، لوه له ی زۆیا بۆ
سه ربان.
دهسته وه ره: کۆمه له شتی که
له سه ره به ک بخرینه سه ره دهست.

دهولاوت: دهگلۆفت.
دینامیکی: بزیتو.

ر

راسیان: راپه رین.
ریمین: بزهو، ره واج.
ره که ما: ریشه.
ره فیسک: ره فیسکه.
ریشاژۆ: ئه و ره که ی له بنبه کردن
نه بی و هه مو سالی هه لدا ته وه،
ئه سله که ی (ریشه ئاژۆ) یه.
ریوه له: له ر و لاواز.

ز

زا و زاتوول: قه وم و قه بیله.
زۆیا و زۆپ: زه قا و زه ق.

زۆربا: كەلگە.
زەندۇل: قەلەش.
زەنەك: زەلكاۋ.

فراوین: نيوەرۆژە، خۇراكى نيوەرۋان.
فرکردن: ھەلقوراندن.

ق

قلچ: قەلاس.
قىرپاچ: جۆرە داردەستىكى ۋەك
باستۆنە.

ژ

ژىھاتىيى: لىھاتوۋيى.

س

ساپىن: يارىبەكى منالانە، بە بەردىكى
پان ئەكرى.
ساركدنەۋە: ساردكدنەۋە.
سارە: سبەينى.
سپە: سەگ.
سلۆك: ترسنۆك، ئەۋەى بىلەمىتەۋە،
سرک.
سۆنگە: ھۆ، سىب.
سەرەنگرى: ساتمە، نووچ.
سەى سەى: سەير سەير.
سىۋەرۆ: سىپەرۆ.
سىۋى: ھەتيو.

ك
كالپتۆز: قەلەم تۆز.
كەين: دەرمانىكە، چاران بەشىۋەى
دانە (حەب) و ئاۋ (شروب)
بەنەخۆش دەدرا.
كوتك: گەلا كوتك.
كۆكدنەۋە: سلكدنەۋە.
كوور: قوول.
كەبەنگ: چەترى سەرپىشى دووكان.
كەشەنگ: ماندوو.
كەمايەسى: كەمايەتى.
كەشىش ۋەجاغى: پەترياركى.

ش

شاكىر: شاخ.
شەلال: خنكاۋ، غەرق.
شەنگلە خۇدان: خۇئامادەكدن.
شىردراۋە: شارراۋە.
شىف: پياۋانى كارىدەست.
شىۋ: خۇراكى ئىۋاران.

گ
گاۋخان: پىۋانەى نىۋان چوار ھىلى
چوارخىشتەكىى جووتكدن، لە
جياتى (دۆنم) بەكارھىتراۋە.
گران: شۆريا.
گرۆ: كۆمەل.
گزارە لىكىشان: گەزارە لىكىشان،
دەم لى دىژكدن بەمەبەستى
ئابروۋىردن.

ف

فراژىبون: گەشەكدن.

گورى: پىست گوراۋ، (ضحية)،

به گوریت بم.. به قوربانان بم.
گوران: خولقان، دروستبوون.
گوین: جۆر.
گه مار: گلاو.
گه می: پاپۆر.

نهینۆک: ئاوینه.
نیکه رانی: خه مباری.

و

وشیکردن: گولۆچنی کردن.
ویژینگ: وه نهوز.

ل

لات: لهت، پارچه، پارچه زهوی.
لووزهو: ته بیار.
له وهند: کۆمه له خه لکیکی ئازاو چهک
به دهست بوون.
له ههژمه تان: له چه بیه تا.
لیپران: بریاردان.

ه

هوارکیش: هوارکه ر و هی تاف لیدهر.
ههژده ر ههژده ر: ههژده ههژده، یهک
له دوا ی یهک، په پیتا په پیتا. به نووکی
سه ره به پیداخیش ده لئین.
هه لپلان: ئەم دیوو ئەو دیوو کردن.
هه نده ران: ده ره وه، بیگانه.
هه نگامه: کینایه یه له رۆژی حه شر،
ئه ویش هه ر به کینایه به کار دئ.
هه نیه: ناوچاوان.
هه ویا: هیوا.
هه ی چیپ هه ی چیپ: چیپیه و،
چیپیه و (وته ی کاتی پیک هه لدان).
هه یچک: گه مه ی سه رگوربس.

م

ماک: بنه چه، ریشه.
مامزه: له (مه ماز) ی عه ره بی.
مه تق: نه قه، ورته.
مجیز: مه جان، میزاج.
مشه خۆر: مفته خۆر، میمل، (طفیلی).
مه لئ: تومه ز.

ن

ناگوزووری: ناچار ی، بیده سه لاتی.
نوێژهن: سه ره له نوێ.
نه کاره: ته مه ل و کار لینه هاتوو.

هه زئا: پله و پایه.
هه یس: ره شیی دیوار.
هه یسکان: ئیسفان.
هه یم: بنیچه.

